

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.Κ.
Αριθμός Αδείας
611

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη
τιμή 2 ευρώ

εργατική

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

28 Ιούνη 2017, No 1280

www.sekonline.gr

**Τέρμα πια με απολύσεις,
περικοπές, ιδιωτικοποιήσεις**

ΟΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΝΙΚΑΝΕ

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ
ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ**

**Μόνιμη και σταθερή
δουλειά για όλους**

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

**ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ
ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΡΜΗΤΗΡΙΑ
ΤΩΝ ΝΕΟΝΑΖΙ ΣΤΗΝ
ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ**

Ε.Ο. ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΣΤΟ ΤΣΙΡΕΛΛΙΝΙΣ
Β' ΕΛΜΕ ΑΘΗΝΑΣ
ΑΣΥΛΟΣΣΕ ΑΣΗΜΕΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Ανοικτή
ΕΚΔΗΛΩΣΗ
συζήτηση

**ΤΕΤΑΡΤΗ
5 ΙΟΥΛΗ**
ΜΕΤΡΟ ΠΑΝΟΡΜΟΥ, 7 ΜΜ

Ισόβια στους δολοφόνους νεοναζί
Γεγονιές αλληλεγγύης, όχι μίσους
Ποτέ ξανά φασισμό!

ΠΡΟΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ
ΤΩΝ ΝΕΟΝΑΖΙ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

Κλείστε τα γραφεία
της Χρυσής Αυγής
σελίδες 10, 11, 20

25 χρόνια "Σοσιαλισμός
από τα κάτω"
Που βαδίζει η
Αριστερά σήμερα;
σελίδες 3, 12, 13

Η απεργία στους Δήμους και οι μάχες σε Νοσοκομεία, Σχολεία, ΜΜΕ στις σελίδες 2 - 9

“Ακούστε το καλά, οι συμβασιούχοι θα μείνουν στη δουλειά!”

ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ

Ορμητικό ποτάμι που ξεχειλίζει από οργή θυμίζει το δεκαήμερο κινητοποιήσεων των εργαζόμενων στους δήμους. Οι εργαζόμενοι αντιστέκονται στην απόλυση 15.000 συμβασιούχων που εργαζόνταν για χρόνια με παρατάσεις των συμβάσεών τους – κυρίως στην καθαριότητα – και τώρα το Ελεγκτικό Συνέδριο κρίνει τις παρατάσεις και τις πληρωμές τους αντισυνταγματικές. Η απόλυση θα οδηγούσε σε κατάρρευση το μεγαλύτερο μέρος των δημοτικών υπηρεσιών, ανοίγοντας ορθάνοιχτα την πόρτα για την ιδιωτικοποίησή τους.

Από την Κυριακή 18/6, σχεδόν το σύνολο των δημοτικών αμαξοστάσιων σε όλη τη χώρα παραμένουν υπό κατάληψη και οι απεργοί έχουν ήδη γεμίσει δύο φορές τους δρόμους της Αθήνας, μία στην μαζική 24ωρη απεργία την Πέμπτη 22/6 και μία στη στάση εργασίας τη Δευτέρα 26/6.

Όλοι στο δρόμο την Πέμπτη

Νέα 24ωρη απεργία έχει εξαγγελθεί για την Πέμπτη 29/6 με απεργιακή συγκέντρωση στην πλατεία Καραϊσκάκη. Η ΑΔΕΔΥ προκήρυξε στάση εργασίας σε όλο το δημόσιο από τις 11πμ μέχρι το τέλος της βάρδιας την Πέμπτη, δίνοντας τη δυνατότητα σε χιλιάδες εργαζόμενους να κατέβουν στο δρόμο μαζί με τους απεργούς των Δήμων.

Κάτω από αυτή την πίεση, η κυβέρνηση αρχικά με τον Σκουρλέτη και στη συνέχεια με τον ίδιο τον Τσίπρα συναντήθηκε με την ηγεσία της ΠΟΕ-ΟΤΑ και πρότεινε συμβιβαστικές ρυθμίσεις για τους συμβασιούχους.

Η Εκτελεστική Επιτροπή της ΠΟΕ-ΟΤΑ που συνεδρίασε την Τρίτη το απόγευμα αποφάσισε τη συνέχιση των κινητοποιήσεων και της απεργίας την Πέμπτη και νέα συνεδρίαση εκείνη τη μέρα.

Το απεργιακό συλλαλητήριο της Πέμπτης 22/6, ξεπέρασε σε μαζικότητα κάθε προσδοκία. Πολλές χιλιάδες διαδηλωτές – η ομοσπονδία εκτιμάει ότι ξεπέρασαν τις 15.000 – αψηφώντας τον καυτό ήλιο, ξεκίνησαν από την πλατεία Καραϊσκάκη στο Μεταξουργείο κι έφτασαν μέχρι τη Βουλή. Παρόντα ήταν σωματεία από όλη την Ελλάδα, από την Ξάνθη μέχρι τη Σπάρτη και φυσικά δεκάδες σωματεία από δήμους της Αττικής. “Τσίπρα και Σκουρλέτη ακούστε το καλά – οι συμβασιούχοι θα μείνουν στη δουλειά” ήταν το σύνθημα που ακουγόταν συνεχώς, δίνοντας παλμό σε όλη την πορεία.

“Είμαι συμβασιούχος μέσω ΟΑΕΔ στο δήμο Βριλησίων. Έχω έρθει για συμπάρσταση στους συναδέλφους” μας λέει ο **Θοδωρής**. “Η προϊσταμένη μου είπε να μην απεργήσω. Αλλά εγώ ήρθα. Και προτρέπω και τους υπόλοιπους συναδέλφους να κάνουν το ίδιο. Κανείς δεν σκύβει το κεφάλι. Η σημερινή διαδήλωση είναι καλύτερη απ’ότι περίμενα. Η συνέχεια πρέπει να είναι η μονιμοποίηση όλων των εργαζόμενων. Όχι ψίχουλα και βλέπουμε... Μονιμοποίηση. Κι αυτό να είναι η αρχή γιατί έχουμε πολλά να κερδίσουμε ακόμα”.

Όταν η πορεία βρισκόταν στη Σταδίου, στο ύψος του υπουργείου

Εσωτερικών, έκανε την εμφάνισή του ο δήμαρχος Αμαρουσίου και πρόεδρος της ΚΕΔΕ, **Γιώργος Πατούλης**, πουλώντας συμπάρσταση. Η αντίφαση ήταν εξόφθαλμη. Ο κουστουμάτος και χρυσοποίκιλτος φίλος του Τραμπ από τη μια και οι εργάτες της καθαριότητας από την άλλη. Οι απεργοί δεν επέτρεψαν την υποκριτική παρουσία και τον έτρεψαν σε φυγή κάτω από έντονες αποδοκιμασίες.

“Πάγιες και διαρκείς ανάγκες”

“Δουλεύω στην καθαριότητα. Πληρούμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Αν απολυθούμε θα βρωμίσει ο τόπος. Όλο αυτό είναι βήμα προς την ιδιωτικοποίηση κατ’αρχήν της καθαριότητας. Που σημαίνει ανασφάλιστη εργασία, μειωμένοι μισθοί – να δουλεύεις μες στα σκουπίδια για 200 και 300 ευρώ – να σε διώχνουν ό,τι ώρα γουστάρουν, να μην έχεις κανένα δικαίωμα” δήλωσε στην Ε.Α, η **Αγγελική Μαντζούνη**, συμβασιούχος στο δήμο Βύρωνα.

Η ανάγκη για ενότητα των εργαζόμενων στους δήμους, ανεξαρτήτως σχέσης εργασίας είναι στο κέντρο των συζητήσεων. “Πρέπει να βγούμε όλοι μαζί στον αγώνα. Παρατασιούχοι, μόνιμοι, 8μηνα. Η επί-

θεση θα πάει ντόμινο. Θα πιάσει και τους μόνιμους. Και γιατί θα τους φορτωθεί η δουλειά όσων απολυθούν και γιατί αν ιδιωτικοποιηθεί η καθαριότητα, οι ιδιώτες θα τους πουν να δουλεύουν με 400 ευρώ, χωρίς ασφάλιση κλπ” υπογραμμίζει η **κα Μαντζούνη**.

“Η απεργία στο δήμο μας είναι δυνατή” δηλώνει ο **Πέτρος Κοντογιάννης**, συμβασιούχος από το Μαρούσι. “Είναι πολύ μεγάλος ο αριθμός των ανθρώπων που έχουν κινητοποιηθεί και έχω την αίσθηση πλέον ότι και το προσωπικό αορίστου αντιλαμβάνονται ότι έρχεται και η σειρά τους. Διότι αν περάσουν αυτά τα μέτρα, όπως μέσα σε ένα βράδυ τους έκοψαν 500 ευρώ, είναι πάρα πολύ εύκολο να φάνε άλλη μια μείωση μισθού και να βρεθούν να παίρνουν όσα παίρνει και ο διπλανός τους που δουλεύει σε πρόγραμμα του ΟΑΕΔ. Οι συνάδελφοι στηρίζουν την απεργία”.

Εν τω μεταξύ, η ομοσπονδία καταγγέλει επίθεση των ΜΑΤ στους διαδηλωτές έξω από τη Βουλή, όταν αυτοί διεκδίκησαν την είσοδο αντιπροσωπείας για συνάντηση με την κυβέρνηση και τα κόμματα – εξαιρουμένης φυσικά της Χ.Α. Σύμφωνα με τους συνδικαλιστές, τουλάχιστον 4 απεργοί τραυματίστηκαν.

Σ.Μ.

Οι συμβασιούχοι είναι αποφασισμένοι να κρατήσουν τις δουλειές τους

Εν τω μεταξύ οι καταλήψεις όλο αυτό το δεκαήμερο, έχουν τη δικιά τους ζωή – εμπειρία ανεκτίμητη για τον κόσμο που παλεύει για τη δουλειά του. Έχοντας να αντιμετωπίσουν προσπάθειες απεργοσπασίας από αφεντικά και δημάρχους, αλλά και τόνους λάσπης και αρνητικής προπαγάνδας από τα μνημονιακά ΜΜΕ, οι αγωνιζόμενοι εργάτες πραγματοποιούν καθημερινά συζητήσεις και συνελεύσεις, εξορμήσεις και τοπικές διαδηλώσεις και παλεύουν για το κέρδιμα συμπάρστασης σε κάθε γειτονιά.

Χαρακτηριστικά τα παραδείγματα που μας ανέφεραν εργαζόμενοι σε μια σειρά δήμους, αλλά και οι σύντροφοι και συντρόφισσες της Εργατικής Αλληλεγγύης που από την πρώτη στιγμή βρίσκονται στο πλευρό των απεργών.

“Είμαστε διαρκώς σε κινητοποίηση” μας λέει ο **Παναγιώτης**, συμβασιούχος στο δήμο Ν.Ιωνίων. “Την περασμένη Τετάρτη πήγαμε και κάναμε κατάληψη στο γραφείο του Ειδικού Ελεγκτή στον Περισσό. Την Πέμπτη συμμετείχαμε όλοι στην απεργία. Την επόμενη μέρα έπεσε στην αντίληψή μας ότι ιδιωτικό συνεργείο καθαριότητας επιχειρεί να σπάσει την απεργία για χάρη του Σκλαβενίτη, του σουπερμάρκετ. Αμέσως γυρίσαμε τα σούπερ μάρκετ της γειτονιάς και ξεκαθαρίσαμε στους υπεύθυνους ότι δεν θα επιτρέψουμε να γίνει κάτι τέτοιο. Την Τετάρτη 28/6, στις 11πμ θα συγκεντρωθούμε στην πλ. Σημηριώτη για να κάνουμε τοπική διαδήλωση”.

Τοπικές διαδηλώσεις έχουν ήδη πραγματοποιηθεί στο Κερατσίνι, τον Αγ. Δημήτριο, το Μαρούσι και αλλού.

“Έχουμε βγάλει προκήρυξη που τη μοιράζουμε στους δημότες της Αγ. Παρασκευής” μας λέει ο **Γιάννης Μπαξεβάνης**. “Πήγαμε στο σύνδεσμο συνταξιούχων προχτές, πήγαμε στη λαϊκή, πήγαμε στους εργαζόμενους της ΕΡΤ. Προσπαθούμε να οργανωθούμε κι εμείς όσο καλύτερα γίνεται. Είναι πρωτόγνωρα πράγματα και για μας. Αλλά τα παίζουμε όλα για όλα. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Ή θα αγωνιστούμε ή θα απολυθούμε”.

Κερατσίνι

Ν. Ιωνία

Δήμος Αθήνας

Βόλος

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στα 21.500 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξορμησης του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω, μετά την επιτυχημένη γιορτή το περασμένο Σάββατο στο Σύλλογο Ελλήνων Αρχαιολόγων στην Αθήνα. Μεγάλος ενθουσιασμός, πολύ κέφι και μια σημαντική ώθηση για την οικονομική μας καμπάνια.

Ευχαριστούμε τους Βάσω Κ., Χρυσάνθη Μ., Σπύρο Σ., Σμαράγδη Μ., Βασίλη Ζ. που γράφτηκαν συνδρομητές καθώς και τα σωματεία που ενίσχυσαν αγοράζοντας προσκλήσεις για τη γιορτή, ανάμεσά τους το Σωματείο Συνταξιούχων ΟΑΣΑ, την Ένωση Λιμενεργατών ΟΛΠ, την ΠΟΕΔΗΝ, την ΠΟΣΤ, την ΑΔΕΔΥ, την ΟΤΟΕ.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συγκέντρωσαν 21 ευρώ από την εφορία Κυψέλης, 17 από το Θριάσιο, 14 στο Κερατσίνι, 10 στο νοσοκομείο Ρίου καθώς και για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: Γιώργος Τ. 100, από 60 Χρύσα Κ. και Βασίλης Τ., από 50 ευρώ Κατερίνα Π., Μαριάννα Θ. και Χρίστος Α., από 30 Χρυσάνθη Κ. και Βασίλης Κ., από 20 ευρώ Κώστας Κ., Μάνος Τ., Βασίλης Μ., Φωτεινή Α., Κώστας Π., Γιάννης Π., Σταυρούλα Π., από 10 ευρώ Φρέντι Μ., Δημήτρης Κ., Μύρνας Μ., Τιάνα Α. και Μαρία Α., από 5 ευρώ Χρήστος Τ. και Σωκράτης Τ.

Το περιοδικό «Σοσιαλισμός από τα Κάτω» ξεκίνησε την πορεία του το 1992 πριν από 25 χρόνια. Ήταν μια εποχή που οι σοσιαλιστικές ιδέες ήταν σε υποχώρηση, ο νεοφιλελευθερισμός στο απόγειό του και οι επιλογές της αστικής τάξης στην Ελλάδα, με κορυφαία τη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έμοιαζαν δικαιωμένες. Η προσπάθεια φάνταζε στα μάτια των «πολλών» σαν απονενοημένο διάβημα.

Μέσα από το περιοδικό αναδείχθηκε ο χαρακτήρας της ΕΕ, η πάλη ενάντια στο ρατσισμό και τη ξενοφοβία, η ανάγκη για μια εργατική λύση το νέο αιώνα. Έτσι όταν η καπιταλιστική κρίση ήρθε να σαρώσει τη μονοκρατορία του νεοφιλελευθερισμού, οι εξαγγελίες για ελεύθερη κίνηση ανθρώπων αντικαταστάθηκαν από την Ευρώπη φρούριο και τα κινήματα αμφισβήτησαν ξανά ότι ο καπιταλισμός είναι το τέλος της ιστορίας. Είμαστε εδώ να το ζήσουμε! Οφείλουμε πολλά γι' αυτό σε προσπάθειες όπως αυτή του περιοδικού «Σοσιαλισμός από τα Κάτω», γι' αυτό αξίζει να τις αγκαλιάσουμε και να τις τροφοδοτούμε.

Νίκος Στραβελάκης
οικονομολόγος στο ΕΚΓΠΑ

Οι απεργίες μπορούν να νικάνε

Η απεργία στους Δήμους ενάντια στην απόλυση χιλιάδων συμβασιούχων είναι μια καμπή για την εργατική αντίσταση ενάντια στα μνημόνια. Στέλνει βροντερό μήνυμα ότι η εργατική τάξη έχει το δικό της τρόπο, κόντρα σε όλους αυτούς που προσπαθούν να την πείσουν να αποδεχτεί μοιραλατρικά το ατέλειωτο μνημονιακό σφαγείο.

Πρώτα απ' όλα, κόντρα στην κυβερνητική προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ ότι τάχα Τσίπρας και Τσακαλώτος πέτυχαν την καλύτερη δυνατή συμφωνία με τους «εταίρους-δανειστές» της ΕΕ και του ΔΝΤ, πήραν όσες παραχωρήσεις ήταν δυνατό να γίνουν και άρα το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι υπομονή μέχρι να έρθει η «ανάπτυξη». Η τρεχάλα του Σκουρλέτη και του Τσίπρα για να βρουν φόρμουλα να σταματήσει η απεργία δείχνει ότι όταν οι απεργοί βάζουν φωτιά στα μπατζάκια των υπουργών, η κυβέρνηση ανακαλύπτει παραχωρήσεις εκεί που «δεν υπήρχαν».

Αλλά το μήνυμα στρέφεται και κόντρα στη δεξιά δημαγωγία που λέει ότι οι απεργίες φέρνουν μόνο ταλαιπωρία και πως η μόνη λύση είναι να περιμένουμε να γίνουν εκλογές και να κερδίσει η ΝΔ. Οι απεργοί των Δήμων δείχνουν όχι μόνο πόσο γελοίο είναι να ελπίζει κανένας στον κήρυκα των απολύσεων Κυριάκο Μητσοτάκη, αλλά και ότι οι ίδιοι έχουν τη δύναμη να σταματήσουν τις απολύσεις εδώ και τώρα.

Είναι απαραίτητο, όμως, να σταθούμε

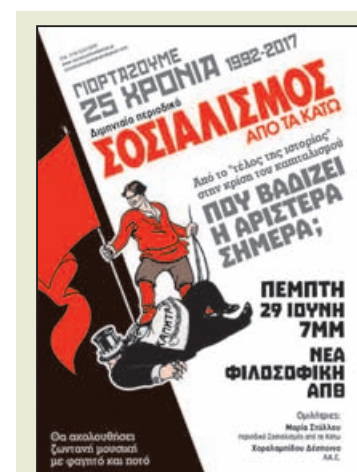
και σε πολύτιμα μηνύματα για το στρατόπεδο της τάξης μας. Οι απεργοί των Δήμων δεν καθορίστηκαν από αναλύσεις περί «αρνητικού συσχετισμού δυνάμεων». Βγήκαν στις πύλες των αμαξοστάσιων, έκαναν καταλήψεις και εξασφάλισαν ότι δεν κουνιέται κανένα απεργοσπαστικό αποριματοφόρο.

Ενότητα

Έδωσαν τέτοια μαζικότητα στο απεργιακό συλλαλητήριο τους ώστε δεν άφησαν περιθώρια στην ηγεσία της Ομοσπονδίας τους για δεύτερες σκέψεις. Η μαζική δυναμική συμμετοχή στην απεργία υποχρέωσε ηγεσίες που έχουν την τάση να καλούν ξεχωριστές συγκεντρώσεις να σεβαστούν την ενότητα των απεργών.

Τώρα, αυτά που έκανε αυθόρμητα η βάση των απεργών στους Δήμους πρέπει να τα οργανώσουμε και να τα γενικεύσουμε μέσα σε όλο το εργατικό κίνημα. Τέρμα πια με τις δικαιολογίες ότι «ο κόσμος δεν τραβάει» ή ότι «κουράστηκε και απογοητεύτηκε». Το πρόβλημα το έχει η κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου που έβαλε την υπογραφή της σε βάρβαρα μέτρα τα οποία οι απεργίες έχουν τη δύναμη να μπλοκάρουν.

Στο χέρι μας είναι να απλώσουμε παντού αυτό το μήνυμα, να οργανώσουμε την εργατική αντίσταση από τα κάτω σε κάθε χώρο, να τη συντονίσουμε και να δυναμώσουμε την Αριστερά που βάζει την προοπτική της νίκης των εργατών ενάντια στο σύστημα της φτώχειας και της εκμετάλλευσης.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πέμπτη 29 Ιούνη, 7μμ
Νέα Φιλοσοφική ΑΠΘ
Ομιλητές: Μαρία Στύλλου,
Σοσιαλισμός από τα Κάτω
Γιάννης Κούτρας, ΔΣ ΕΝΙΘ

ΞΑΝΘΗ

Σάββατο 1 Ιούλη, 7μμ
Χάνι του Χατζή Ρετζέπ
(Βενιζέλου 32)
Ομιλητές: Κώστας Πίττας,
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο
Μουσταφά Τσολάκ, δημοσιογράφος

ΠΑΤΡΑ

Παρασκευή 30 Ιούνη, 7μμ
Έσπερος, πλατεία Γεωργίου
Ομιλητές: Πάνος Γκαργκάνας,
Εργατική Αλληλεγγύη
Κατερίνα Αγγέλη,
συνδικαλίστρια νοσοκομείο Ρίο

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Κυριακή 2 Ιούλη, 7μμ
Πάρκο Υγειονομικού (Λάκκος)
Ομιλητής:
Τάσος Αναστασιάδης,
Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια
Οδυσσέας Καλομοίρης, δικηγόρος

ΧΑΝΙΑ

Σάββατο 1 Ιούλη, 7μμ
Πλατεία Πίσω από το Βενιζέλειο Ωδείο
(Δασκαλογιάννη και Επισκόπου Νικηφόρου)
Ομιλητής: Τάσος Αναστασιάδης,
Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Δευτέρα 3 Ιούλη, 7μμ Θεατράκι Σκάλας
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης,
μέλος ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΒΟΛΟΣ Τρίτη 4 Ιούλη,

7μμ Αρχιτεκτονική (Πολυτεχνείο)
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

Δυναμικό απεργιακό κύμα των

Η απεργοσπασία των Δημάρχων δεν περνάει

“Ο Δήμος της Αθήνας και η ΚΕΔΕ να στηρίξουν τους συμβασιούχους χωρίς να μεν αλλά”, λέει σε δήλωσή του ο Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος με την “Ανταρσία στις γειτονίες της Αθήνας” και αντιπρόσωπος στη συνέλευση της ΠΕΔΑ. “Δεν είναι ώρα για πιέσεις στους απεργούς για συμβιβασμούς και παραίτηση από το όπλο της απεργίας με το σταμάτημα της αποκομιδής των σκουπιδιών στο όνομα του ρεαλισμού, του τουρισμού και της υποκριτικής επίκλησης του κινδύνου της δημόσιας Υγείας”.

Η δήλωση αυτή ήρθε σε μια στιγμή που η υποκρισία αρκετών πρωτοκλασάτων δημάρχων έχει φτάσει στο ζενίθ, δήθεν νοιαζόμενοι για την καθαριότητα των δήμων τους, προσπαθώντας στην ουσία να σπάσουν την απεργία.

Κορυφή του παγόβουνου ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης **Μπουτάρης**, ο οποίος προκήρυξε διαγωνισμό για τη μίσθωση ιδιωτικής εταιρίας που θα μαζέψει τα σκουπίδια για τρεις ημέρες. Προσωρινή (!) ιδιωτικοποίηση χάριν απεργοσπασίας δηλαδή.

Σε παρόμοιο μήκος κύματος ο, προσκεϊμένος στο ΣΥΡΙΖΑ και γ.γ της ΠΕΔΑ, δήμαρχος Ν.Ιωνίας **Γκότσης** που το πρωί της Τρίτης επισκέφτηκε το κατελιημένο αμαξοστάσιο του δήμου και εκβίασε ανοιχτά τους αγωνιζόμενους εργάτες ότι “αν δεν βγουν σκουπιδιάρικα θα μας βρείτε απέναντι”, υπερασπιζόμενος μάλιστα την απεργοσπασία με το γνωστό “όσοι θέλουν να απεργήσουν. Οι υπόλοιποι να δουλέψουν”.

Στη Χίο η προσπάθεια απεργοσπασίας είχε τη συνοδεία των ΜΑΤ κι επικεφαλής τον δήμαρχο και αντιδήμαρχο καθαριότητας.

Από τα Χανιά η ανταπόκριση του **Ειρηναίου Μαράκη** καταγγέλει απόπειρες τρομοκράτησης των απεργών. “Υπήρξαν δήμαρχοι που απείλησαν με απόλυση απεργούς-εργαζόμενους (όπως έκανε για παράδειγμα ο **Θόδωρος Σταθάκης**, δήμαρχος Κισάμου)”.

“Η υποκρισία τους περισσεύει, κανένας εισαγγελέας δεν κινήθηκε όταν για μήνες τα σκουπίδια έπνιγαν τον Πύργο ή την Τρίπολη πριν δυο χρόνια με ευθύνη των δημοτικών αρχών, τώρα μέσα σε μια βδομάδα αγώνα των εργαζομένων, όλοι οι μηχανισμοί των αφεντικών κινούνται για να σπάσουν την απεργία και την περιφρουρήσή της” δηλώνουν οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες που συσπειρώνονται στο δίκτυο “**Σκουπιδιάρια**”. “Ότι και αν κάνουν και να λένε όλοι οι Μπουτάρηδες της γης, κανείς τους δεν έχει εύκολα, έτοιμο, τέτοιο μηχανισμό, που να μπορεί, αλλά και να ξέρει να μαζέψει το σκουπίδι άμεσα και αποτελεσματικά. Καμιά παραχώρηση. Καμιά υποχώρηση από την απεργία. Δεν είναι ο αγώνας μας σε απομόνωση, αυτοί είναι στα στενά. Ότι και να κάνουν κυβέρνηση, ΜΜΕ και δήμαρχοι ξέρουν καλά ότι αν κρατήσουμε αποφασιστικά σκληρή περιφρούρηση της απεργίας και της κατάληψης, δεν μπορούν να τα βάλουν με αυτόν τον αγώνα... Να οργανώσουμε απεργιακές επιτροπές σε κάθε δήμο.

Με αυτό τον προσανατολισμό χρειάζεται να προχωρήσουμε σε κάθε δήμο στην δημιουργία απεργιακών επιτροπών για να οργανωθούν ακόμα πιο αποτελεσματικά και τα δύο και η περιφρούρηση της απεργίας και των καταλήψεων, αλλά και το άνοιγμα της συμπαραστάσης σε κάθε συνδικάτο και γειτονιά”.

Πέμπτη 22/6, χιλιάδες απεργοί των δήμων στο κέντρο της Αθήνας

Συμπάρασταση σημαίνει δύναμη

Τη συμπάραστασή τους έχουν ήδη εκφράσει μια σειρά μεγάλες ομοσπονδίες και σωματεία εργαζομένων. Οι δάσκαλοι στο συνέδριο της ομοσπονδίας τους, της ΔΟΕ, έβγαλαν ψήφισμα συμπάραστασης.

Αντιπροσωπεία της ΠΕΝΕΝ με επικεφαλής τον πρόεδρό της **Α.Νταλακογιώργο** επισκέφτηκε στις 22/6 το αμαξοστάσιο του δήμου Πειραιά και συνάντησε τους απεργούς, εκφράζοντας την αλληλεγγύη των ναυτεργατών στον δίκαιο αγώνα τους. Σε ψήφισμά της η ΠΕΝΕΝ απευθύνει “αγωνιστικό κάλεσμα σε όλα τα εργατικά Σωματεία του Πειραιά και ευρύτερα στους κοινωνικούς φορείς της πόλης να συνταχθούν και να στηρίξουν τον αγώνα των εργαζομένων στους ΟΤΑ για την μοιχοποίηση όλων των συμβασιούχων τόσο στην καθαριότητα όσο και σε άλλες υπηρεσίες και δομές”.

“Η κατάσταση που διαμορφώνεται στους δήμους απαιτεί εγρήγορη όλης της εργαζόμενης κοινωνίας και κοινές δράσεις και αγώνες σε κάθε γειτονιά κι εργατικό χώρο, για να αποτραπεί η επίθε-

ση και διάλυση κάθε δημόσιας κοινωνικής υπηρεσίας” αναφέρει η ανακοίνωση συμπάραστασης που εξέδωσαν τα **σωματεία εργαζομένων στις Σταθερές Συγκοινωνίες (ΣΤΑ.ΣΥ)** της Αθήνας.

Τη συμπάραστασή της εξέφρασε και η **ΠΟΣΠΕΡΤ** μετά από εξόρμηση που πραγματοποίησαν οι εργαζόμενοι του δήμου Αγ.Παρασκευής στο Ραδιομέγαρο. Αντιπροσωπεία της ΠΟΣΠΕΡΤ βρέθηκε στο πλευρό των απεργών και κατά τη σχετική συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου.

Το γειτονικό σε αυτούς αμαξοστάσιο του δήμου Παιανίας, επισκέφτηκαν σε ένδειξη αλληλεγγύης, εργαζόμενοι και συνδικαλιστές από το **Σωματείο Εργαζομένων στην Ιντρακόμ**.

Ξεπερνά τα σύνορα

Η συμπάρασταση όμως ξεπερνάει τα σύνορα, όπως δείχνει το ψήφισμα που μας έστειλε ένα από τα μεγαλύτερα συνδικάτα της Βρετανίας, το **Unison**. “Το Unison και το παράρτημά του στο Σάλφορντ θα ήθελε να εκφράσει την αλληλεγγύη μας στην καταπολέμηση των απο-

λύσεων στο πλαίσιο του προγράμματος λιτότητας. Ως συνδικάτο που εκπροσωπεί εργαζόμενους σε δημόσιες υπηρεσίες, πιστεύουμε ότι οι υπηρεσίες και οι θέσεις εργασίας μας δεν θα πρέπει να θεθούν σε κίνδυνο από μια κρίση των τραπεζιτών. Σας συγχαιρούμε για τη δράση σας και προσφέρετε την υποστήριξή μας. Ελπίζουμε για τη νίκη στη μά-

χη σας! Μόνο μέσω της αλληλεγγύης των εργαζομένων μπορούμε να επιτύχουμε έναν καλύτερο κόσμο”.

Προκήρυξη για το άπλωμα της συμπάραστασης σε εργατικούς χώρους και γειτονίες εξέδωσε και ο **Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια**. Μεταξύ άλλων τονίζει: “Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ψήφισε το 4ο μνημόνιο που βάζει μπροστά έναν νέο γύρο περικοπών, αποδέχεται και συνεχίζει μαζί με τους δανειστές το εμπάργκο στις προσλήψεις, οδηγώντας έτσι σε υπονόμευση ολόκληρες υπηρεσίες και τομείς των Δήμων, με προοπτική πολλές από αυτές να τις παραδώσει στα ιδιωτικά συμφέροντα, όπως ήδη διάφοροι δήμαρχοι έχουν αρχίσει να λένε για τις υπηρεσίες καθαριότητας... Τώρα είναι η στιγμή, όλοι μαζί, και οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων, των σχολείων και όλου του Δημοσίου, να στηρίξουμε αυτόν τον αγώνα για να σπάσει η μνημονιακή απαγόρευση των προσλήψεων. Να κερδίσουμε μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για του Δήμους αλλά και για τα νοσοκομεία, τα σχολεία. Για όλες τις υπηρεσίες που έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι και η κοινωνία.”

Η μάχη των εργαζομένων στους ΟΤΑ είναι μαζί με τα караβάνια Υγείας των εργαζομένων στα νοσοκομεία δύο κεντρικές μάχες που μπορούν να σπάσουν τα μνημόνια. Χρειάζονται την στήριξη όλων μας για ένα πλατύ μέτωπο που απαιτεί μαζικές προσλήψεις τώρα σε δήμους, νοσοκομεία, σχολεία. Και η κινητοποίηση στις 29 Ιούνη, είναι η ώρα να δείξουμε την δύναμη μας και την αλληλεγγύη μας, και να πετάξουμε στα σκουπίδια τις κινδυνολογίες για την Δημόσια Υγεία”.

Στέλιος Μιχαηλίδης

εργαζόμενων στους Δήμους

“**Η** πρόταση του Σκουρλέτη είναι σκέτη υπεκφυγή. Δεν κατοχυρώνει τίποτα. Ακόμα κι αν δεχτούμε ότι θέλει να λύσει το πρόβλημα των παρατασιούχων, δεν το κάνει. Δεν τους συμπεριλαμβάνει καν όλους. Λέει 2.500 ενώ οι εργαζόμενοι είναι 15.000. Το μέτωπο πρέπει να είναι κοινό για όλο το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα. Χτυπάνε το βασικό ζήτημα που λέγεται πώληση της εργατικής μας δύναμης. Τις σταθερές και μόνιμες σχέσεις εργασίας. Αυτή είναι η ουσία” μας λέει η Πελαγία, εργαζόμενη στο δήμο Βύρωνα.

“Δεν μπορούμε να πετύχουμε αυτό που θέλουμε αν δεν το φτάσουμε μέχρι το τέλος” τονίζει ο **Γιάννης Μπαξεβάνης**, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στο δήμο Αγ.Παρασκευής. “Χρειάζεται απεργία διάρκειας κι ενημέρωση του κόσμου” συνεχίζει.

“Δεν υπάρχει περιθώριο να μη γίνει κλιμάκωση. Οι συμβασιούχοι δεν ξέρουμε αν θα χουμε δουλειά, αν θα πληρωθούμε. Ας το καταλάβουν καλά, θα κλιμακωθεί ο αγώνας, δε θα πάει προς τα πίσω” τονίζει ο **Πέτρος Κοντογιάννης** από το Μαρούσι. “Με αυτές τις κινητοποιήσεις είναι μια καλή ευκαιρία να βάλουμε φρένο σε όλες τις ελαστικές σχέσεις εργασίας. Δεν απαιτούμε τίποτε παραπάνω από το αυτονόητο, σταθερή και μόνιμη δουλειά. Είναι δεδομένο ότι αυτό είναι το ξεκίνημα των κινητοποιήσεων, όπως επίσης πρέπει να θεωρηθεί δεδομένο ότι οι κινητοποιήσεις θα κλιμακω-

θούν μέχρι να δικαιωθούμε σε κάτι το οποίο είναι αυτονόητο για όλο τον κόσμο”.

Σε συνέχεια και κλιμάκωση των κινητοποιήσεων καλεί η “**Σκουπιδιάρα**”, το αγωνιστικό δίκτυο εργαζομένων στους ΟΤΑ, που συμμετέχει στο Συντονισμό Εναντία στα Μνημόνια, διεκδικώντας τη μόνη καθαρή λύση, τη μονιμοποίηση όλων με τη μετατροπή των συμβάσεων σε αορίστου. Σε ανακοίνωσή της επισημαίνει:

Στριμωγμένη

“Η κυβέρνηση είναι στριμωγμένη. Το μαζικό, οργισμένο ποτάμι των απεργών που πλημμύρισε το κέντρο της Αθήνας στις 22/6 και οι απεργιακές κινητοποιήσεις και οι καταλήψεις που απλώθηκαν σαν πυρκαγιά σε όλη την Έλλαδα την έχει αναγκάσει σε συνεχείς υποχωρήσεις από την αρχική θέση της. Δήλωναν ότι δεν υπάρχει τίποτα άλλο από τον «ξαφνικό θάνατο» 10.000 συμβασιούχων παρατασιούχων και δίμηνες συμβάσεις για να τους βγει η δουλειά, μέχρι να διώξουν τον κόσμο. Τώρα προτείνουν συμβάσεις μέχρι το Μάρτη του 2018.

Η κυβέρνηση προσπαθεί να εκτονώσει την πίεση και να δώσει μια προσωρινή λύση πετώντας το μπαλάκι στον ΑΣΕΠ και τους δημάρχους (προτείνει παράταση των συμβάσεων μέχρι το Μάρτη του 2018 και προσλήψεις μόνιμου προσωπικού 2500 περίπου, αφήνοντας ανοιχτό το αν οι δημάρχους προτείνουν παραπάνω θέσεις). Την Δευτέρα 26/6 έριξε στο τρα-

πέζι και αλλαγές στα όρια της ηλικίας και την αυξημένη μοριοδότηση στα κριτήρια του ΑΣΕΠ. Οι εργολαβικές καθαρίστριες των νοσοκομείων ξέρουν τι σημαίνει να μπλέξεις με τα κριτήρια του ΑΣΕΠ, ένα ταξικό κόσκινο που οδήγησε πολλές από αυτές στην απόλυση. Δεν συζητάμε το αν θα απολυθούμε σήμερα ή το Μάρτη. Η μόνη καθαρή λύση που πρέπει να μπαίνει στο τραπέζι είναι η άμεση μετατροπή όλων των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου με νομοθετική ρύθμιση εδώ και τώρα!

Συνεχίζουμε αποφασιστικά τον αγώνα μέχρι να κερδίσουμε όλες τις θέσεις μόνιμης εργασίας. Κανένα βήμα πίσω! Η απάντηση μετά τις 29 Ιουνίου πρέπει να είναι η συνέχεια και η κλιμάκωση των κινητοποιήσεων με άπλωμα των καταλήψεων σε όλους τους χώρους και με επαναλαμβανόμενες απεργίες. Ενωμένοι όλοι μαζί μόνιμοι και συμβασιούχοι, αν απολυθούν τα αδέρφια μας, η δουλειά ξέρουμε ότι δεν βγαίνει, μετά τους συμβασιούχους έρχεται η σειρά όλων μας. Με τους δημάρχους και τους ιδιώτες προ των πυλών, θα ξεθαρέψουν όλοι πάνω στις πλάτες αυτών που θα μείνουν, δημάρχους, κυβέρνηση, τρικανοί και εργολαβικά κοράκια. Ο αγώνας είναι κοινός! Η νίκη θα δυναμώσει τα συνδικάτα, την πάλη και τα δικαιώματα όλων μας.

Δεν φοβόμαστε την δημαγωγία και τις κραυγές στα κανάλια για τα σκουπίδια στους δρόμους”.

Σ.Μ.

Καλεί η ΑΔΕΔΥ

Παναπτική στάση εργασίας από τις 11πμ έως τη λήξη του ωραρίου για όλους τους χώρους του δημοσίου αποφάσισε η ΑΔΕΔΥ για την Πέμπτη 29 Ιούνη, ημέρα της 24ωρης απεργίας της ΠΟΕ-ΟΤΑ και συμμετοχή στην πορεία που θα ξεκινήσει από την πλατεία Καραϊσκάκη.

Η απόφαση ήρθε κάτω από την πίεση του μεγάλου ξεσηκωμού των εργαζομένων στους Δήμους που διεκδικούν να μην απολυθεί κανείς συμβασιούχος και μετά τη συζήτηση που έγινε στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ την Πέμπτη 22 Ιούνη.

Το τακτικό Γενικό Συμβούλιο ξεκίνησε τις διαδικασίες του το πρωί για να διακόψει μετά από λίγο, έτσι ώστε τα μέλη του να παραβρεθούν στην απεργιακή κινητοποίηση που οργάνωσε η ΠΟΕ-ΟΤΑ.

Μετά την επιστροφή από την διαδήλωση (με φανερές τις απουσίες των συνέδρων από τη μεριά της ΔΑΚΕ, κατά κύριο λόγο), άνοιξε η συζήτηση για το πώς η ΑΔΕΔΥ θα στηρίξει τον αγώνα των συμβασιούχων στους Δήμους και πως θα συνεχιστεί η μάχη ενάντια στην «αξιολόγηση».

Πρόταση για 24ωρη

Η μοναδική παράταση που πρότεινε η ΑΔΕΔΥ να καλέσει 24ωρη απεργία για όλο το δημόσιο ήταν οι **Παρεμβάσεις**. Από τη μεριά της παράταξης τοποθετήθηκε ο **Κώστας Τουλγαριδής** που είπε ότι η κινητοποίηση των εργαζομένων των Δήμων το ίδιο πρωί έδωσε δυνατό μήνυμα. Έδειξε ότι υπάρχουν χιλιάδες αγριεμένοι εργαζόμενοι που διεκδικούν τις δουλειές τους και ότι η μοναδική λύση είναι η μετατροπή όλων των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου αφού οι εργαζόμενοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Οι προτάσεις της κυβέρνησης δεν φέρνουν λύση. Πρότεινε η ΑΔΕΔΥ να κηρύξει 24ωρη απεργία την Πέμπτη 29 Ιούνη (ή το αργότερο 4 Ιούλη), να συντονίσει τους κλάδους, να καλέσει σύσκεψη Ομοσπονδιών του δημοσίου και να γίνουν τα αμαξοστάσια των Δήμων κέντρα αγώνα για όλη τη χώρα.

Το ΠΑΜΕ και το ΜΕΤΑ τόνισαν ότι η ΑΔΕΔΥ πρέπει να στηρίξει τα αιτήματα των συμβασιούχων, και με απεργία. Δεν πρότειναν συγκεκριμένη ημερομηνία αφού ακόμα δεν είχε συνεδριάσει η ΠΟΕ-ΟΤΑ. Τη ίδια στάση κράτησε και η Δημοσιοϋπαλληλική Ανατροπή παρά το γεγονός ότι η ίδια έχει μεγάλη δύναμη στους Δήμους.

Οι δυνάμεις της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥΠ (πρώην ΠΑΣΚΕ) όχι μόνο δεν πρότειναν συγκεκριμένη κινητοποίηση, αλλά μπήκαν στη συζήτηση πόσοι μπορούν να μείνουν από τους συμβασιούχους αφού «δεν μπορούν όλοι να ικανοποιηθούν». Η **Α.Ε.Εκκ.** (ΣΥΡΙΖΑ) επέλεξε να μην τοποθετηθεί καθαρά για το θέμα, ενώ υποστήριξε ότι ο νόμος για την «αξιολόγηση» δεν συγκρίνεται με αυτόν του Μητσοτάκη.

Τελικά, πέρασε η πρόταση του προεδρείου που ελέγχεται από ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥΠ που μιλούσε γενικά για στήριξη των κινητοποιήσεων. Κάτω όμως από τη συνεχιζόμενη απεργιακή κινητοποίηση των εργαζομένων στους Δήμους, έβγαλε τη στάση εργασίας για την 29η Ιούνη. Η επιτυχία και η συνέχιση των κινητοποιήσεων θα βάλει ακόμα μεγαλύτερες πιέσεις στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, έτσι ώστε να καλέσουν 24ωρη απεργία για όλο το δημόσιο.

Νεκ.Δ.

Η απεργιακή διαδήλωση των εργαζομένων στους δήμους, Πέμπτη 22/6

ΙΓΜΕ, ΔΕΗ Το τρελοκομείο των ιδιωτικοποιήσεων

Μία τεράστια καταστροφή που θα μπορούσε να καταλήξει και σε ανθρώπινη τραγωδία, αποτελεί η κατολίσθηση στο ορυχείο της ΔΕΗ στο Αμύνταιο το Σάββατο 10 Ιούνη. Όπως αναφέρουν όλα τα δημοσιεύματα, το οικονομικό κόστος της υπολογίζεται σε 1 δις ευρώ τουλάχιστον, ενώ αν δεν είχε αποφασιστεί η παύση των εργασιών στο ορυχείο μερικές μέρες νωρίτερα, την ώρα της κατολίσθησης θα βρίσκονταν στο χώρο 200 με 300 εργαζόμενοι.

Κανείς δεν μπορεί να μιλήσει για “ατύχημα”. Όλοι οι υπεύθυνοι παραδέχονται ότι επρόκειτο για μία απολύτως προβλέψιμη κατολίσθηση, συμπληρώνοντας βέβαια πως δεν μπορούσε ούτε να υπολογιστεί στο μέγεθός της αλλά ούτε και να αποφευχθεί. Κι όμως, υπήρχαν μελέτες του Ινστιτούτου Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (ΙΓΜΕ) που από το 2010 προειδοποιούσαν για την καταστροφή.

Όπως αποκαλύπτει άρθρο στο Greenagenda.gr: “Εδώ και επτά χρόνια, από το 2010, γνώριζαν οι διοικήσεις της ΔΕΗ τα σοβαρά ρήγματα που είχαν προκληθεί στο λιγνιτωρυχείο του ΑΗΣ Αμυνταίου από την υπεράντληση του υδροφόρου ορίζοντα της περιοχής, δίχως, όμως, να αποφασιστεί οποιαδήποτε αναστολή (ακόμη περισσότερο διακοπή) της λειτουργίας του. Αποτέλεσμα; Η τεράστια καθίζηση περισσότερων από 80 εκατ. κυβικών μέτρων χώματος, το περασμένο Σάββατο, μια καταστροφή που σε αξία, σύμφωνα με τα πρώτα στοιχεία, φαίνεται να ξεπερνά κατά πολύ το 1 δις. ευρώ. Και για τη ΔΕΗ, αλλά και για τον οικισμό Αναργύρων, που αναγκαστικά μετεγκαθίσταται.

Το 2010 το ΙΓΜΕ εκπόνησε δύο μελέτες για λογαριασμό της ΔΕΗ, μία υδρογεωλογική και μία γεωτεχνική. Αμφότερες, όπως αποκαλύπτει σήμερα η Greenagenda.gr, καταλήγουν στα ίδια συμπεράσματα: η πρωτοφανής καθίζηση και η μεγάλη κατάπτωση εδάφους στην περιοχή ήταν μια αναμενόμενη εξέλιξη. Το μόνο που δεν ήταν γνωστό ήταν το πότε.

Πιο αναλυτικά, ομάδα εμπειρων επιστημόνων του Ινστιτούτου, έπειτα από σχετική παραγγελία της ΔΕΗ, διαπίστωσε ύπαρξη σοβαρού προβλήματος στην περιοχή εξαιτίας της αστάθειας και της ανισόροπης συμπεριφοράς των γεωλογικών σχηματισμών, ως αποτέλεσμα της εξορυκτικής δραστηριότητας. Η γεωτεχνική μελέτη κατέδειξε ότι με τις υπεράντλησεις στη περιοχή έγινε ταπείνωση του υδροφόρου ορίζοντα, γεγονός που οδηγεί αναπότρεπτα σε καθίζηση των εδαφών και εκδήλωση ρηγματώσεων.

Όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην υδρογεωλογική μελέτη, «με την

αξιολόγηση της πιεζομετρική κατάστασης της υδροφορίας στην περιοχή, διαπιστώθηκε ότι σε μια ακτίνα 300 περίπου μέτρων από το ορυχείο του Αμυνταίου στα δυτικά και βορειοδυτικά αυτού –παρατηρείται πτώση στάθμης της τάξης των 35 μέτρων, ενώ πλησίον του ορυχείου αυτή υπερδιπλασιάζεται. Το αποτέλεσμα είναι αφενός η δραστηκή μείωση των υδροαποθεμάτων του υδροφόρου για τις εγγύς του λιγνιτωρυχείου περιοχές, με άμεσες επιπτώσεις επί των διαθεσίμων προς άρδευση ποσοτήτων νερού και αφετέρου η μεταβολή της γεωστατικής κατάστασης των χαλαρών Τεταρτογενών αποθέσεων».

Υπεράντληση

Και προστίθεται: «Ο υδροφόρος Αμυνταίου παρουσιάζει μια φθίνουσα τάση (υπεράντληση) και τα νερά του αξιοποιούνται τόσο στη γεωργία και την ύδρευση όσο και στη βιομηχανική χρήση (ΔΕΗ). Οι παροχές των υδρογεωτρήσεων κυμαίνονται στα 50-150 m³/ώρα και δεν πρέπει να επιτρέπεται η διάνοιξη νέων υδρογεωτρήσεων».

Τα παραπάνω, προφανώς, αποτέλεσαν καθοριστικούς παράγοντες ώστε να προκληθεί το εκτεταμένο φαινόμενο της καθίζησης, τα προηγούμενα 24ωρα. Όπως τόνισαν στη Greenagenda.gr υδρογεωλόγοι, γνώστες της περιοχής και της ζημίας που έχει υποστεί, το κυριότερο πρόβλημα ήταν η αστάθεια των πρηνών. «Όλοι ανέμεναν την ημέρα που θα σημειώνονταν μεγάλες καθιζήσεις», έλεγαν χαρακτηριστικά, ενώ υπογράμμιζαν ότι τον τελευταίο καιρό υπήρχε σοβαρό θέμα ασφάλειας των κατοίκων του οικισμού Αναργύρων”.

Η καταστροφή μπορούσε να αποφευχθεί. Αυτό που δεν το επέτρεψε δεν είναι η έλλειψη γνώσης ή χρόνου αλλά η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων. Ο στόχος των κυβερνήσεων και των διοικήσεων δηλαδή για μια ΔΕΗ “ισχυρή”, “κερδοφόρα”, “φιλέτο” για τους ιδιώτες και όχι για μια δημόσια επιχείρηση με κέντρο τις ανάγκες των πολιτών. Την ίδια στιγμή, το ΙΓΜΕ, στο στόχαστρο των μνημονιακών πολιτικών όλα τα τελευταία χρόνια, δεν έχει διοίκηση, υπολείπεται, οι εργαζόμενοι του είναι απλήρωτοι και αντιμετωπίζουν την απειλή του κλεισίματος και της απόλυσης. Μπορεί οι υπεύθυνοι να ισχυρίζονται ότι δεν μπορούσαν να προβλέψουν το μέγεθος της καταστροφής στο Αμύνταιο, όλοι μας όμως μπορούμε να προβλέψουμε τι θα συμβεί αν επιστημονικοί φορείς όπως το ΙΓΜΕ κλείσουν και φιωθούν και αν δημόσιες επιχειρήσεις όπως η ΔΕΗ περάσουν στα χέρια ιδιωτών που το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι το κέρδος.

Λένα Βερδές

ΜΜΕ Ώρα για απεργία σε όλο τον κλάδο

Κοντά στη συμπλήρωση ενός μήνα απεργίας βρίσκονται οι εργαζόμενοι στον Πήγασο. Οι απεργοί βρίσκονται επί 6 μήνες απλήρωτοι, χωρίς να γνωρίζουν τι ξημερώνει σε σχέση με τις θέσεις εργασίας και τα δεδουλευμένα τους. Ο οργανισμός ιδιοκτησίας Μπόμπολα, που μεταξύ άλλων εκδίδει το Έθνος, την Ημερησία, τη Goal News, το Σινεμά κ.α, οδεύει προς πώληση – κομμάτι κομμάτι – χωρίς την παραμικρή διασφάλιση για το μέλλον των εργαζόμενων. ΕΣΗΕΑ κι ΕΠΗΕΑ ενέκριναν τη χορήγηση επιδόματος 300 ευρώ για κάθε έναν από τους απεργούς, μετά από πίεση των ίδιων των εργαζόμενων.

Σε εξέλιξη βρίσκεται και η προσπάθεια για την ενημέρωση του κόσμου και το κέρδισμα συμπαράστασης στην απεργία. Την Παρασκευή 23/6, απεργοί πραγματοποίησαν εξόρμηση στα διόδια της Αττικής οδού στο Μαρούσι, μοιράζοντας περισσότερες από 1000 προκηρύξεις. “Οι αντιδράσεις του κόσμου ήταν πολύ καλές και οι διερχόμενοι οδηγοί ήθελαν να ενημερωθούν για τα τεκταινόμενα... Στόχος είναι να έχουμε και πάλι παρουσία στο σημείο, αυτή την φορά και με πανό, ενώ κανονίζονται και άλλες εξορμήσεις με φυλλάδια για κοινοποίηση του προβλήματός μας” δηλώνει εργαζόμενη που συμμετείχε στην εξόρμηση.

Εν τω μεταξύ, μετά από κάλεσμα των διοικητικών υπαλλήλων του εκδοτικού οργανισμού, την Τετάρτη 28/6, στις 9πμ, θα πραγματοποιηθεί συγκέντρωση στο Ειρηνοδικείο του Χαλανδρίου, όπου εκδικάζονται τα ασφαλιστικά μέτρα που έχουν καταθέσει για την καταβολή των δεδουλευμένων τους.

Στη συνέλευση των εργαζόμενων του Πήγασου, τη Δευτέρα 26/6, παρότι δεν υπήρξε σχετική απόφαση, μπήκε η πρόταση της έκδοσης κυριακάτικου φύλλου με δυο όρους. Αφενός το να υπάρχει θσέλιδο ένθετο όπου οι απεργοί να γράφουν για τον αγώνα τους, τον Μπόμπολα, τις τράπεζες και

την κυβέρνηση, αφετέρου, την θεματολογία, τους τίτλους και το πρωτοσέλιδο να μην το αποφασίσει η διεύθυνση, αλλά οι συντάκτες. Μια πρόταση πολύ κοντά στην προοπτική που βάζει το αντικαπιταλιστικό δίκτυο εργαζόμενων στα ΜΜΕ Financial Crimes, για έκδοση απεργιακού φύλλου και λειτουργία του Πήγασου από τους εργαζόμενους.

“Η μόνη λύση για τους εργαζόμενους στον Πήγασο για να νικήσουν είναι να ακολουθήσουν το παράδειγμα των εργαζόμενων στην ΕΡΤ”, επιστημαίνουν οι Financial Crimes. “Με κατάληψη και λειτουργία των εντύπων και των sites κάτω από τον έλεγχο των εργαζόμενων με επιτροπή αγώνα εκλεγμένη από την συνέλευση...”

Να απαιτήσουμε από την ΕΣΗΕΑ και όλες τις Ενώσεις να προκηρύξουν άμεσα απεργία σε όλα τα ΜΜΕ για συμπαράσταση στον αγώνα των εργαζόμενων στον Πήγασο”.

Ο δρόμος του εργατικού ελέγχου είναι ο μόνος που μπορεί να βάλει χέρι στα παιχνίδια που παίζουν τα αφεντικά των ΜΜΕ και τα διευθυντικά τους στελέχη και οι τράπεζες. Χαρακτηριστική είναι η αποκάλυψη του Δημήτρη Τρίμη στην ΕφΣυν, σχετικά με την Ίριδα. Πρόκειται για ένα από τα μεγαλύτερα πιστήρια που τυπώνει πλήθος εφημερίδων, ανάμεσά τους το Πρώτο Θέμα, το Βήμα, τα Νέα, η Real News, το Documento, το Ποντίκι κ.α.

Ντόμινο

Η εταιρία ήταν συνιδιοκτησία του Πήγασου και του ΔΟΛ. Με τις εξελίξεις στα δύο μεγάλα εκδοτικά συγκροτήματα ο έλεγχος πέρασε πρώτα στο Μπόμπολα και μετά στις τράπεζες, περιμένοντας την επικύρωση της εξαγοράς του ΔΟΛ από τον Μαρινάκη. Προφανώς χαμένοι από όλο αυτό το ντόμινο βρέθηκαν οι εργαζόμενοι της Ίριδας που παραμένουν απλήρωτοι από τον Μάρτιο.

Οι διευθυντές όμως; “Στο διάστημα που το management της επιχείρησης βρισκόταν ακόμα στα χέρια του Φώτη Μπόμπολα και λίγες μέρες αφότου η διαχείριση του ΔΟΛ περιήλθε στις τράπεζες, διευθυντές της «Εκτυπώσεις Ίρις Α.Ε.Β.Ε» έβαλαν σε εφαρμογή το μεγάλο κόλπο” λέει το άρθρο της ΕφΣυν. Τα διευθυντικά στελέχη απέλυσαν τους εαυτούς τους, εισέπραξαν τις αποζημιώσεις τους και τα όποια δεδουλευμένα τους οφείλονταν και επαναπροσλήφθηκαν.

Με αυτό τον τρόπο κι ενώ δεν καταβάλλονται οι μισθοί στους εργαζόμενους της επιχείρησης - τα διευθυντικά στελέχη μοιράζονται συνολικά το ποσό των 430.000 ευρώ σε αποζημιώσεις αναφέρει το δημοσίευμα.

Οι Financial Crimes καλούν σε ανοιχτή συζήτηση για τα τεκταινόμενα στον Πήγασο και στο ΔΟΛ, την Τρίτη 4/7 στη 1 το μεσημέρι.

• Την απόλυση 9 εργαζόμενων από το τηλεοπτικό κανάλι Star καταγγέλει η ΠΟΣΠΕΡΤ. Για άλλη μια φορά οι μάσκες του ιερατείου της μιντιακής μαφίας έπεσαν. “Η ανομία και η εργοδοτική αυθαιρεσία επιτέλους πρέπει να σταματήσει. Εδώ και τώρα απαιτούμε την ανάκληση των απολύσεων των 9 συναδέλφων του STAR και συμπαραστεκόμαστε δυναμικά στις δράσεις που θα επιλέξουν οι εργαζόμενοι μαζί με την ΕΤΙΤΑ”, αναφέρει σε ανακοίνωσή της.

Συνέδριο ΔΟΕ Η δύναμη της Αριστεράς να γίνει ενωτική δράση

Το περασμένο σαββατοκύριακο πραγματοποιήθηκε το συνέδριο της Διδακταλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας (ΔΟΕ). Στις εκλογές για το νέο ΔΣ που έγιναν στο τέλος του συνεδρίου, το σύνολο των ψήφων της εκτός του ΣΥΡΙΖΑ αριστεράς, δηλαδή του ΠΑΜΕ, των Παρεμβάσεων και της Πρωτοβουλίας (που στηρίζεται από ΛΑΕ και ανένταχτους) παρέμεινε συνολικά η μεγαλύτερη δύναμη χωρίς να υπάρξει καμιά αλλαγή στην κατανομή των εδρών ανάμεσα στις παρατάξεις στο νέο ΔΣ.

Ανάμεσα στις θετικές αποφάσεις του συνεδρίου ήταν υποστήριξη των απεργών στους ΟΤΑ, η πλήρης και ενιαία εγγραφή των προσφυγόπουλων στα σχολεία και η απόφαση για άρνηση της αξιολόγησης, (παρά τα «παραθυράκια» που έμειναν ανοιχτά). Βασικό πρόβλημα ήταν ότι δεν αποφασίστηκε πρόγραμμα δράσης το Σεπτέμβριο για όλα τα μεγάλα ανοιχτά ζητήματα που υπάρχουν στα σχολεία.

Οι σύνεδροι Σεραφεΐμ Ρίζος από το Σύλλογο Χανίων και ο Νίκος Κουράκης από το Σύλλογο Νέας Ιωνίας-Ηρακλείου μίλησαν στην Εργατική Αλληλεγγύη εκ μέρους του αντικαπιταλιστικού δικτύου εκπαιδευτικών “Η Τάξη μας” που συμμετέχει στις Παρεμβάσεις.

“Ο απολογισμός του συνεδρίου έχει θετικά βήματα. Από την δεύτερη κιόλας μέρα με πρόταση του ΠΑΜΕ και με τροποποιήσεις από τις Παρεμβάσεις ψηφίστηκε συνολικότερα από την αριστερά η συμπάρσταση στην απεργία διαρκείας των συμβασιούχων στους δήμους. Ήταν ένα δείγμα της μεγάλης δύναμης της εκτός του ΣΥΡΙΖΑ αριστεράς στο συνέδριο. Με μεγάλη πλειοψηφία οι δάσκαλοι στηρίζουν τον αγώνα των συμβασιούχων στους ΟΤΑ κατανοώντας ότι το ίδιο, αν όχι και μεγαλύτερο ακόμα πρόβλημα αντιμετωπίζουμε και στην εκπαίδευση” μας είπε ο Ν. Κουράκης.

“Ένα άλλο πολύ θετικό βήμα ήταν η

υιοθέτηση από το συνέδριο της πλήρους και ενιαίας εγγραφής των προσφυγόπουλων στα σχολεία. Οι εκπαιδευτικοί είναι ξεκάθαροι, δεν πρέπει να συνεχιστούν οι διπλές βάρδιες, τα προσφυγόπουλα πρέπει να γραφτούν μαζί με όλα τα υπόλοιπα παιδιά στις πρωινές βάρδιες των σχολείων. Στα θετικά θα μπορούσε επίσης να εγγραφεί και η απόφαση για άρνηση της αξιολόγησης, παρόλο που από τις δεξιές παρατάξεις προσπάθησαν να αφήσουν παραθυράκια αποδοχής κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες”.

“Το βασικότερο πρόβλημα του συνεδρίου ήταν πως δεν έβγαλε κανένα συγκεκριμένο πρόγραμμα δράσης. Δεν είναι δυνατόν να μπαίνουμε από το Σεπτέμβριο σε μια χρονιά που γνωρίζουμε πως θα υπάρ-

χουν τεράστια προβλήματα και η ΔΟΕ να μην βάζει απεργιακό πρόγραμμα δράσης που θα δώσει την δυνατότητα τους επόμενους μήνες να δουλευτεί στη βάση” τόνισε ο Σ. Ρίζος.

Η κάθε παράταξη κατέβασε δική της πρόταση χωρίς συγκεκριμένη απεργιακή κινητοποίηση, χωρίς διάθεση σύμπλευσης, με αποτέλεσμα να μην βγει τίποτα. Από την μεριά μας προσπαθήσαμε να συγκεκριμενοποιήσουμε μια πρόταση που θα μπορούσε να τους συσπειρώσει όλους, αλλά η άρνηση ακόμα και μέσα στις Παρεμβάσεις ήταν τρομερά προβληματική. Είναι πρόβλημα του ΠΑΜΕ, των Παρεμβάσεων και της Πρωτοβουλίας που όσο δεν προσπαθούν να κινηθούν σε μια κοινή αγωνιστική πρόταση δεν μπορούν να βάλουν πιέσεις πάνω στην γραφειοκρατία. Δεν μπορείς να πολεμήσεις απλά με μάχη θέσεων, αλλά χρειάζονται προτάσεις για συγκεκριμένες μορφές δράσης στο εργατικό κίνημα”.

“Κανείς δεν μπορεί να μην σχολιάσει την άνοδο της ΔΑΚΕ που βγήκε πρώτη δύναμη ωστόσο η έξω από το ΣΥΡΙΖΑ αριστερά είναι πολύ μεγάλη και φαίνεται. Φάνηκε και μέσα στο συνέδριο, όταν σηκώθηκαν όλα τα χέρια για το ψήφισμα συμπάρστασης στους συμβασιούχους των Δήμων”, τόνισε ο Σ. Ρίζος.

“Εάν οι δυνάμεις των Παρεμβάσεων ήταν πιο θαρραλέες και είχαν πάρει την πρωτοβουλία για συμμαχία με τις δυνάμεις της ΛΑΕ ήταν σίγουρο ότι θα ερχόντουσαν δεύτερη δύναμη και θα στέλνανε μήνυμα σε όλο τον κλάδο ότι υπάρχει δυνατό αντίπαλο δέος απέναντι στην ΔΑΚΕ. Αλλά και πολιτικά θα έστελνε μήνυμα πως η αντικαπιταλιστική, ριζοσπαστική αριστερά στον κλάδο είναι δεύτερη δύναμη, και ίσως αριθμητικά θα μπορούσε να δώσει και τρίτη έδρα”.

Κυριάκος Μπάνος

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΔΟΕ	2017		2015	
	ΨΗΦΟΙ	ΕΔΡΕΣ	ΨΗΦΟΙ	ΕΔΡΕΣ
ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ	611		605	
ΨΗΦΙΣΑΝ	609		605	
ΑΚΥΡΑ-ΛΕΥΚΑ	1		1	
ΕΓΚΥΡΑ	608		604	
Δ.Α.Κ.Ε.	182		151	
ΔΗ.ΣΥ. (πρώην ΠΑΣΚ)	123	2	101	2
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ	114	2	132	2
Α.Σ.Ε. (ΠΑΜΕ)	88	2	88	2
Ε.Ρ.Α. (ΣΥΡΙΖΑ)	40	1	78	1
Α.Ε.ΕΚ.Ε.	44	1	54	1
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤ. ΕΚΠΑΙΔ.	13			
ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ	3			
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ	1			

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ	2017		2015	
	ΨΗΦΟΙ	ΑΝΤΙΠΡ	ΨΗΦΟΙ	ΑΝΤΙΠΡ
ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ	611		605	
ΨΗΦΙΣΑΝ	609		605	
ΑΚΥΡΑ-ΛΕΥΚΑ	2			
ΕΓΚΥΡΑ	607		602	
Δ.Α.Κ.Ε.	184	49	151	40
ΔΗ.ΣΥ. (πρώην ΠΑΣΚ)	120	32	102	27
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ	114	31	134	35
Α.Σ.Ε. (ΠΑΜΕ)	90	24	89	24
Ε.Ρ.Α. (ΣΥΡΙΖΑ)	40	11	75	20
Α.Ε.ΕΚ.Ε.	42	11	51	13
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤ. ΕΚΠΑΙΔ.	13			
ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ	3	1		
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ	1			

Παρέμβαση, παρά την άρνηση από την μεριά του προεδρείου έκαναν την Κυριακή 25/6, 3η μέρα του συνεδρίου, οι Επιστημονικές Ενώσεις εκπαιδευτικών Ειδικότητας και Ειδικής Αγωγής. Ζήτησαν μόνιμους διορισμούς και κάλυψη των αναγκών στα σχολεία, αποκλειστικότητα και κατοχύρωση της διδασκαλίας των μαθημάτων ειδικότητας από τους αντίστοιχους εκπαιδευτικούς, αποκλειστική ανάθεση της παράλληλης στήριξης σε εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής.

Φέτος ο νόμος Φίλη σήμανε πως από την αρχή της χρονιάς είχαμε λιγότερους από 13.000 διορισμούς αναπληρωτών, όταν ακόμα και η κουτσουρεμένη αρχική υπόσχεση μίλαγε για 25.000. Μέχρι το τέλος της χρονιάς και μαζί με τον διορισμό κάποιων εκατοντάδων δασκάλων στις εκπαιδευτικές δομές για τα προσφυγόπουλα, ο συνολικός αριθμός δεν ξεπέρασε τις 17-18.000. Οι δάσκαλοι αναγκάστηκαν να καλύψουν μόνοι τους τα τεράστια κενά σε μαθήματα ειδικότητας και στην ουσία σε όποιο σχολείο δεν έφτασε εκπαιδευτικός ειδικότητας τελικά το μάθημα δεν έγινε καθόλου μέσα στην προηγούμενη χρονιά.

Η πραγματικότητα είναι πως φέτος η κατάσταση είναι ακόμα πιο δύσκολη. Όλα δείχνουν πως με το σχέδιο Γαβρόγλου θα γίνουν ακόμη λιγότεροι διορισμοί. Εκ μέρους των αναπληρωτών υπήρξε η πρόταση να υπάρξει από τώρα μια μεγάλη καμπάνια για μαζικούς διορισμούς στην παιδεία που με εξορμήσεις σε όλα τα σχολεία, με συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις, εκδηλώσεις ενημέρωσης και γενικές συνελεύσεις να βάλει στόχο από την αρχή της χρονιάς μια κλιμάκωση των κινητοποιήσεων που θα πιέσει την κυβέρνηση για την κάλυψη των κενών στην εκπαίδευση και που θα οδηγήσει σε μια πρώτη καλά οργανωμένη 48ωρη απεργία στις αρχές του Οκτώβρη.

• Την Τετάρτη 28 Ιούνη οι Ενώσεις οργανώνουν κινητοποίηση έξω από το Υπ. Παιδείας, 1μμ.

Η πρόταση για απεργία

«Από την πλευρά των δεξιών παρατάξεων επιχειρείται ένα κλίμα επανόδου και παλινόρθωσης. Κάνουν κριτική στην κυβέρνηση, ειδικά από τη μεριά της ΔΑΚΕ, με μια νεοφιλελεύθερη ρητορική περί λαϊκισμού της αριστεράς. Προσπαθούν να βάλουν από το παράθυρο την αποδοχή και τη συναίνεση σε αυτό που έχουμε ονομάσει το σχολείο της αγοράς» τόνισε ανάμεσα σε άλλα στην τοποθέτησή του ο Σεραφεΐμ Ρίζος.

«Πρώτο μέτωπο είναι το σταμάτημα της αξιολόγησης. Δεύτερο είναι το μέτωπο των προσλήψεων.

Τρίτος μεγάλος άξονας είναι το ζήτημα των περικοπών. Παράδειγμα από τα Χανιά. Στο δικό μου σχολείο και τάξη αναγκάστηκα 4 φορές να μην κάνω μάθημα γιατί έπρεπε να βγάλω 8-10 κουβάδες νερό επειδή είχε πλημμυρίσει. Αυτό συνέβη σε άλλα 20 σχολεία στα Χανιά. Η αναλογία είναι ίδια και χειρότερη πανελλαδικά. Τα σχολεία ρημάζουν κάτω από το βάρος των περικοπών. Κάθε λογής επιχειρηματίες διεκδικούν να πάρουν τμήματα τόσο των εκπαιδευτικών υπηρεσιών όσο και των υπηρεσιών φροντίδας.

Αντιστάσεις

Βασικό σημείο σε αυτό είναι ότι πρέπει να υπάρξει πρόταση από την αριστερά στο συνέδριο και από το συνέδριο στη βάση των συναδέλφων για 48ωρη απεργιακή κινητοποίηση στο διάστημα τέλη Σεπτεμβρίου με αρχές Οκτώβρη και κλιμάκωση. Μια κινητοποίηση που θα ξεφεύγει από τις 24ωρες απεργίες και θα προτείνει πολυήμερες απεργιακές κινητοποιήσεις. Και αυτή δεν είναι μια εθιμοτυπική πρόταση. Είναι μια πρόταση που μπορεί να συμπυκνώσει το σύνολο των αντιστάσεων που υπάρχουν και είναι πάρα πολλές σε κάθε σημείο της εκπαίδευσης από τη Θράκη μέχρι την Κρήτη και που μπορεί να τις οδηγήσει στην μετατροπή σε ένα μαχητικό διεκδικητικό επιθετικό κίνημα. Αυτό για να γίνει σημαίνει πως πρέπει να το πιστέψει η αριστερά πρώτα και κύρια. Ξέρουμε πολύ καλά πως τις απεργίες δεν φτάνει να τις διακηρύσσει αλλά πρέπει και να τις οργανώνεις.

Η εμπειρία από το δικό μου σύλλογο στην περασμένη χρονιά είναι ότι μπορούσαμε να πετύχουμε ψηλότερα απεργιακά ποσοστά από άλλες κινητοποιήσεις όταν μπήκαμε να παλέψουμε σε αυτή την προοπτική. Με τις κινητές απεργιακές φρουρές που εφαρμόσαμε μαζί με τους συναδέλφους αναπληρωτές, με την κοινή οργάνωση των συναδέλφων αναπληρωτών ανεξάρτητα από την ειδικότητα που είχε ο καθένας σε μια ενιαία επιτροπή αναπληρωτών, τις Γενικές συνελεύσεις, την συχνή και πυκνή σχέση με τα σχολεία. Είχαμε θετικά αποτελέσματα στη δράση μας. Αυτό μπορεί να γενικευτεί σε όλα τα σχολεία της χώρας...».

Ξεκινάει το Συνέδριο της ΟΛΜΕ

Το Σάββατο 1η Ιούλη στις 11πμ ξεκινάει στο ξενοδοχείο Τίτνια στην Αθήνα το 18ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ.

Το συνέδριο που θα διαρκέσει μέχρι την Τρίτη 4 Ιούλη έχει να συζητήσει τις μνημονιακές επιθέσεις της κυβέρνησης τόσο στην Β' βάρδια εκπαίδευση όσο και συνολικότερα σε όλες τις βαθμίδες της παιδείας, ενώ την τελευταία μέρα θα πραγματοποιηθούν εκλογές για την ανάδειξη του νέου ΔΣ της ομοσπονδίας.

Εκλογική επιτυχία στο “Γεννηματάς”

Η Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή είχε μια μεγάλη επιτυχία στις εκλογές στο σωματείο του νοσοκομείου. Πως φτάσατε σε αυτή;

Χ. Αργύρης. Τα αποτελέσματα είναι ότι από πέμπτη δύναμη, είμαστε τρίτη δύναμη στο νοσοκομείο. Έχουμε άνοδο για το ΔΣ του σωματείου πάνω από 50%. Και για τους αντιπροσώπους στην ΠΟΕ-ΔΗΝ είναι ακόμα μεγαλύτερη η επιτυχία. Την προηγούμενη φορά είχαμε 19 ψήφους και τώρα περίπου 130, εκλέγοντας 3 αντιπροσώπους για το συνέδριο της ΠΟΕ-ΔΗΝ από κανένα. Ξεπεράσαμε και την κλασική τρίτη δύναμη του σωματείου, τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ.

Είχαμε 23 υποψήφιους από τα πιο αγωνιστικά και μαχητικά κομμάτια του νοσοκομείου. Για δυο χρόνια στην κυριολεξία οι δυνάμεις μας κατέβαζαν τα πανό και τις ντουντούκες στις απεργίες και τα αντιρατσιστικά συλλαλητήρια, έκαναν τις επιτροπές αγώνα ενωτικά με την υπόλοιπη αριστερά κρατώντας το σωματείο όρθιο. Το ψηφοδέλτιο έκανε αίσθηση, μία διευθύντρια μου είπε ότι είναι “dream team” αυτή που έχετε. Στο τέλος είχαμε αυτό το αποτέλεσμα. Το κλίμα στο νοσοκομείο την επόμενη μέρα των εκλογών είναι πανηγυρικό για μας και από την άλλη συζητάνε τι θα κάνουμε με τη ΔΑΚΕ που είναι το μόνο νοσοκομείο που έχει τόση δύναμη και θα πρέπει να τελειώνουμε και με αυτούς, τους εκβιασμούς τους, τα ταξίματα, το μηχανισμό τους.

Α. Ερωτοκρίτου. Στο αποτέλεσμα έχει παίξει ρόλο η δουλειά που έλεγε πριν ο Χρίστος τα τελευταία δύο χρόνια. Νομίζω ότι αυτό δίνει την αίσθηση και σε μας και στον κόσμο που έδωσε μαζί μας τη μάχη των εκλογών ότι χρειάζεται να οργανώσουμε ακόμα περισσότερο με αυτό τον τρόπο το νοσοκομείο μας. Δηλαδή ότι σε αυτές τις εκλογές βάλαμε στόχο να σπάσουμε την μνημονιακή πλειοψηφία από το σωματείο, νομίζω ότι ήταν ένα σύνθημα που ενέπνευσε πάρα πολύ κόσμο και διάλεξε το ψηφοδέλτιο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς για να δώσει αυτή τη μάχη. Κάνει εντύπωση ότι ένα ψηφοδέλτιο που έχει παρουσία μόλις πέντε χρόνων, πέτυχε τόσο μεγάλη ανατροπή. Το άλλο που λέει ο κόσμος που δώσαμε μαζί αυτή τη μάχη είναι ότι θέλουμε να συνεχίσουμε ακόμα πιο συγκροτημένα και την επόμενη μέρα των εκλογών. Και παίρνουμε υπόψη ότι η παράταξη που στηρίχτηκε από το

Το Καραβάνι της Υγείας στην Αθήνα, 6/10/16

Συνέντευξη
με τον Χρίστο Αργύρη
και την Αργυρή Ερωτοκρίτου
στο Νεκτάριο Δαργάκη

ΚΚΕ αδικήθηκε και έχασε την έδρα παρόλο που βρέθηκε μόνο πέντε ψήφους κάτω από το εκλογικό μέτρο. Υπάρχει πολύς κόσμος για να παλέψουμε μαζί.

Ποιες είναι οι μάχες που βρίσκονται μπροστά;

Α. Ερωτοκρίτου. Η μάχη των προσλήψεων είναι ένα μέτωπο διαρκείας. Επειδή τώρα ξεκινάνε και οι άδειες, για να μπορέσει ο κόσμος να τις πάρει αυτό θα σημαίνει ότι μία σειρά από τμήματα συγχωνεύονται ή θα λειτουργούν με κοινές βάρδιες, αυτό θα δείξει πόσο μεγάλες είναι οι ελλείψεις. Αυτό δεν το λέμε για να μην πάρει ο κόσμος άδειες, αλλά ότι είναι ακόμα πιο επιτακτικό να γίνουν τώρα οι προσλήψεις. Το άλλο είναι ότι αυτή τη στιγμή το υπουργείο Υγείας ετοιμάζει ένα νέο νομοσχέδιο, το οποίο έχει να κάνει με το χρόνο εφημέρευσης των γιατρών. Την προηγούμενη εβδομάδα έγινε νέα συνάντηση με την Ομοσπονδία των γιατρών, όπου οι αρμόδιοι του υπουργείου επιμένουν ότι αυτό είναι ένα «καλό» νομοσχέδιο γιατί λέει μειώνει το χρόνο της εφημέρευσης. Είναι χοντροκομμένα ψέματα. Επί της ουσίας, νομιμοποιεί το γεγονός ότι δουλεύουμε 100 ώρες την εβδομάδα άμα τα βάλουμε κάτω. Κόβουν από τα λεφτά που παίρνουμε τα εφημεριακά επιδόματα. Έχουν γίνει σε μια σειρά νοσοκομεία συνελεύσεις και είναι μια από τις μάχες που έχουμε να δώσουμε άμεσα πλάι στον αγώνα για τις προσλήψεις.

Χ. Αργύρης. Μετά τις εκλογές, ήρθαν από τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ και της ΠΑΣΚΕ να μας πουν να φτιάξουμε προεδρείο. Εμείς τους απαντούσαμε ότι ξεκινάει η αξιολόγηση στο Γεννηματά, «μητέρα των μαχών», να μην αποδοθούν τα φύλλα αξιολόγησης σε κανένα. Δεύτερον, έρχεται η ώρα των απολύσεων των εργολαβικών εργαζόμενων στο νοσοκομείο. Τόσο καιρό τους αγνοείτε. Τι θα κάνουμε γι' αυτό; Οι προσλήψεις που είναι πλέον κεντρικό αίτημα γιατί είναι αυτό που δεν θέλει η τρόικα. Και τρίτο, το Καραβάνι της Υγείας που είναι την Τετάρτη 28 Ιούνη και πρέπει να στείλουμε αντιπροσωπεία. Για μας η εκλογική άνοδος που είχαμε είναι αέρας στα πανιά για να δώσουμε αυτές τις μάχες. Οι άλλοι σκέφτονται έδρες και προεδρεία, εμείς σκεφτόμαστε το δυνάμωμα του κινήματος.

Σε εξέλιξη είναι η μεγάλη απεργία στους Δήμους. Τι θα έπρεπε να κάνει το εργατικό κίνημα για να κερδίσει αυτή η μάχη;

Χ. Αργύρης. Δεν μπορεί ένα μεγάλο κομμάτι του δημοσίου και χτυπημένο, όπως οι Δήμοι, να μην έχει την αμέριστη υποστήριξη της ΑΔΕΔΥ, με απεργία. Η μάχη των Δήμων είναι για όλη την κοινωνία, για όλη την εργατική τάξη. Δεν μπορεί επειδή τα σκουπίδια δεν είναι μαζεμένα οι υπουργοί να λένε αυτά που έλεγε ο Λοβέρδος κάποτε για τις εκδιδόμενες γυναίκες και για υγειονομικές βόμβες.

Έχουμε ανακοίνωση του υπουργείου Υγείας που μιλάει για υγειονομική βόμβα, κατσαρίδες, ηπατίτιδα Β κτλ. Δεν μπορεί για την ηρωική απεργία των συμβασιούχων των δήμων που παλεύουν για τη δουλειά τους, να ακούγονται ψευτιές για τα σκουπίδια. Πρέπει να ακουστεί και το εργατικό κίνημα που λέει είμαστε μαζί σας. Γρήγορα σε επίπεδο πρωτοβάθμιων σωματείων, Ομοσπονδιών και ΑΔΕΔΥ, να περάσουμε σε Πανεργατική Απεργία στήριξης των εργαζόμενων στους Δήμους. Δεν είναι τα σκουπίδια η υγειονομική βόμβα, είναι τα Μνημόνια.

Α. Ερωτοκρίτου. Το αίτημα των προσλήψεων είναι το αίτημα που πραγματικά αγκαλιάζει όλους

τους μεγάλους χώρους δουλειάς, και παραπέρα. Ένας από τους βασικούς τρόπους που μπορούμε να κερδίσουμε αυτό το αίτημα είναι ο συντονισμός μεταξύ αυτών των χώρων. Εφόσον οι ΟΤΑ βρίσκονται σε αυτές τις κινητοποιήσεις, δεν ζητάμε απλά προσλήψεις, αλλά μονιμοποίηση των συμβασιούχων. Οι ελαστικές σχέσεις εργασίας υπάρχουν κατά κόρον όπου και αν κοιτάξουμε. Πέρα από το ότι αυτή η κυβέρνηση δεν έχει σταματήσει τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, έχουμε και τη Νέα Δημοκρατία του Μητσοτάκη που λέει ότι πρέπει να απλωθούν ακόμα παραπέρα. Καταλαβαίνουμε ότι το να συντονίσουμε την Υγεία μαζί με τους Δήμους σε αυτές τις διεκδικήσεις είναι πραγματικά κεντρικό ζήτημα. Θέλουμε να βάλουμε μπροστά μια σειρά από νοσοκομεία να πάρουν απόφαση ότι την Πέμπτη 29 Ιούνη κατεβαίνουν στην απεργία μαζί με τους ΟΤΑ. Έχουμε δώσει τη μάχη για τη μονιμοποίηση των επικουρικών γιατρών, τη μάχη για τους εργολαβικούς εργαζόμενους, τα νοσοκομεία ξέρουν τι σημαίνει να παλεύουμε για μονιμοποίηση, ξέρουν τι σημαίνει να παλεύουμε απέναντι στις ελαστικές σχέσεις εργασίας. Ξέρουμε ότι αυτοί οι εργαζόμενοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Δεν ξεχνάμε ότι από τις πρώτες μάχες που δόθηκαν απέναντι στις μνημονιακές κυβερνήσεις ήταν με τους συμβασιούχους στο Δήμο της Αθήνας. Αυτή η μάχη σηματοδότησε το ξέσπασμα ενός μεγάλου εργατικού κινήματος, αυτό πρέπει να το θυμάται η κυβέρνηση και η αντικαπιταλιστική αριστερά έχει το καθήκον να το θυμίσει σε όλους τους εργαζόμενους. Μπορούμε να κερδίσουμε αυτή τη σύγκρουση.

Τα αποτελέσματα

Τα αποτελέσματα αναλυτικά (σε παρένθεση αυτά του 2015): Για το ΔΣ ψήφισαν 1209, με 62 άκυρα ή λευκά ψηφοδέλτια (1154 και 50).

Πήραν: ΔΑΚΕ 486 ψήφους και 6 έδρες (374 και 5), Νέα Πορεία (ΠΑΣΚ) 213 ψήφους και 3 έδρες (235 και 3), Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή 168 ψήφους και 2 έδρες (101 και 1), ΟΡΑΜΑ (ΣΥΡΙΖΑ) 158 ψήφους και 2 έδρες (182 και 2), ΕΣΑΚ (ΠΑΜΕ) 83 ψήφους (118 και 1), Ταξική Πορεία (ΚΚΕ-μλ) 39 ψήφους (94 και 1).

Για την ΠΟΕΔΗΝ ψήφισαν (σε παρένθεση τα αποτελέσματα του 2014) 831, με 58 άκυρα ή λευκά ψηφοδέλτια (570 και 15).

Πήραν: ΔΑΚΕ 267 ψήφους και 6 αντιπροσώπους (179 και 4), Νέα Πορεία (ΠΑΣΚ) 161 ψήφους και 4 αντιπροσώπους (139 και 3), ΟΡΑΜΑ 133 ψήφους και 3 αντιπροσώπους (110 και 2), Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή 126 ψήφους και 3 αντιπροσώπους (19), ΕΣΑΚ (ΠΑΜΕ) 44 ψήφους και 1 αντιπρόσωπο (45 και 1), Ταξική Πορεία (ΚΚΕ-μλ) 42 ψήφους (63 και 1).

Το Καραβάνι της Υγείας στην Αμαλιάδα

Την Τετάρτη 28 Ιούνη το Καραβάνι της Υγείας φτάνει στην Αμαλιάδα. Η πορεία θα ξεκινήσει στις 9πμ από το νοσοκομείο της πόλης στο πλαίσιο της στάσης εργασίας από τις 7πμ έως τις 3μμ. Η στάση εργασίας ισχύει και για τα νοσοκομεία της 6ης Υγειονομικής Περιφέρειας (Πελοπόννησος, Ιόνια νησιά, Ήπειρος και Δυτική Ελλάδα).

Εξορμήσεις για μαζική συμμετοχή οργανώνει η Ενωτική Αριστερή Πρωτοβουλία-Νυστέρι στο νοσοκομείο του Ρίο στην Πάτρα. Ο Μιχάλης Ψάρρης μας μίλησε κατά τη διάρκεια μιας τέτοιας εξορμήσεως τη Δευτέρα 26 Ιούνη: «Είμαστε σε περιοδεία για να ενημερώσουμε τους συναδέλφους για την κινητοποίηση στην Αμαλιάδα. Έχουμε βάλει πούλμαν με την κάλυψη και στήριξη του σωματίου. Ήδη, έχουν δηλώσει 35 εργαζόμενοι ότι θα ταξιδέψουν για το Καραβάνι. Υπάρχει πολύ καλή διάθεση από τους συναδέλφους, το πρόβλημα είναι ποιος θα μείνει πίσω για να καλύψει τις θέσεις του προσωπικού ασφαλείας αφού λόγω των ελλείψεων υπάρχει ζήτημα. Είναι η πρώτη φορά που τόσο εργαζόμενοι έχουν δηλώσει συμμετοχή για την κινητοποίηση, ενώ μέχρι την Τετάρτη θα το έχουν κάνει ακόμα περισσότεροι. Θέλουμε μαζική συμμετοχή για να αναδείξουμε το πρόβλημα στη δημόσια υγεία. Από ό, τι ξέρω και από τον Άγιο Ανδρέα (σ.σ το άλλο νοσοκομείο της πόλης) ετοιμάζουν τη συμμετοχή τους και θα βάλουν δικό τους πούλμαν. Από το νοσοκομείο του Ρίο το πούλμαν θα ξεκινήσει στις 8πμ από την πύλη».

Προσλήψεις

Η ΕΑΠ-Νυστέρι στην ανακοίνωσή της επισημαίνει ότι χρειάζεται να δοθεί μάχη και ενάντια στην «αξιολόγηση»: «Τα νοσοκομεία μας χρειάζονται προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και επαρκή χρηματοδότηση, όχι συν-διοικήσεις και συγχωνεύσεις για να διαλύσουμε δομές που πλήρωσαν οι εργαζόμενοι με τον ιδρώτα και το αίμα τους».

Η κυβέρνηση εφαρμόζοντας τις μνημονιακές δεσμεύσεις της απέναντι σε Ε.Ε και ΔΝΤ, προχωρά άμεσα στην εφαρμογή μιας σειράς αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων και στην υγεία, με πρώτο μέτρο την αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων, η οποία έρχεται ως υποτιθέμενη αξιολογική απάντηση στον προηγούμενο νόμο-έκτρωμα Μητσοτάκη, αποτελώντας όμως επί της ουσίας μια νέα προσπάθεια μεταρρύθμισης προς το χειρότερο του δημόσιου τομέα και των εργασιακών σχέσεων, αφού θα συνδέεται άμεσα με τις αποδοχές και την θέση μας. Όσοι δεν πιάσουμε τους στόχους κατά την άποψη των προϊσταμένων μας θα τιμωρούμαστε με μείωση μισθού μέσω της αναστολής της αυτόματης μισθολογικής μας εξέλιξης ή ακόμη και με υποχρεωτική μετακίνηση σε άλλες θέσεις ακόμη και εκτός νομού.

Γίνεται εμφανές ότι η διαδικασία της αξιολόγησης, έρχεται για να δώσει στα χέρια προϊσταμένων και διοικούντων ένα νέο ισχυρό εργαλείο εκφοβισμού και πειθαρχίας, διαμορφώνοντας καινούργιο τοπίο στον εργασιακό χώρο, όπου ο εξαναγκασμός και η υπακοή σε οποιαδήποτε απόφαση των ανωτέρων θα είναι δεδομένα, οι μειώσεις μισθών, οι δυσμενείς μετακινήσεις ακόμη και οι απολύσεις θα αποτελούν τη νέα εργασιακή μας πραγματικότητα».

Νεκτάριος Δαργάκης

INTRAKOM Προχωράμε δυνατά με τη Γένοβα

Εκλογές για νέο Διοικητικό Συμβούλιο και για αντιπροσώπους στο ΕΚΑ και την ΠΟΕΜ γίνονται στις 28 Ιούνη στο σωματείο εργαζόμενων Ιντρακόμ. Η Πρωτοβουλία Γένοβα διεκδικεί την ενίσχυσή της και στις τρεις κάλπες.

Στην εκλογική της διακήρυξη αναφέρει: «Προχωράμε στις εκλογές του Σωματίου με βασικό σύνθημα σαν ΓΕΝΟΒΑ: οι αγώνες μας παραμένουν ο μόνος δρόμος για να υπερασπίσουμε τις δουλειές, τους μισθούς, τα δικαιώματά μας, να πετύχουμε νίκες».

Τελευταίο δείγμα αυτής της σκληρής πραγματικότητας ήταν ο πρόσφατος νικηφόρος αγώνας των εργαζομένων στην IN-MAINT, οι οποίοι με απεργιακές κινητοποιήσεις πληρώθηκαν τα δεδουλευμένα και πήραν πίσω τις τρομοκρατικές απολύσεις των δύο εργαζόμενων και συνδικαλιστών. Αποτέλεσε μια συνέχεια στους δυνατούς αγώνες που έχουμε δώσει οι εργαζόμενοι με το σωματείο μας στο παρελθόν, με πιο κομβικούς τις 48ωρες στον όμιλο το 2011 και την πολυήμερη στη DEFENSE το 2012, όπου δεν πέρασε η «οικογενειακή» υποτίθεται νοοτροπία με την εργοδοσία. Τουναντίον παλέψαμε και βάλαμε φρένα στις εργοδοτικές επιθέσεις δημιουργώντας οι εργαζόμενοι ένα συσχετισμό δύναμης που

Απεργιακή διαδήλωση μέσα στον Όμιλο Ιντρακόμ, 17/3

απέτρεψε περαιτέρω γενικευμένες χειροτερεύσεις τα τελευταία χρόνια.

Αγώνες

Αυτοί οι αγώνες είναι οι πραγματικοί διαπραγματευτές με την εργοδοσία. Το ζήτημα είναι ποιος είναι ο ρόλος της κάθε παράταξης για να τους προετοιμάσει, να τους ξεκινήσει και να τους κλιμακώσει αποφασιστικά.

Σαν ΓΕΝΟΒΑ έχουμε πρωτοστατήσει σε όλες τις κινητοποιήσεις όλα τα προηγούμενα χρόνια, ενάντια στις απολύσεις, στις μειώσεις μισθών και κάθε άλλη εργοδοτική αυθαιρεσία, με εμπιστοσύνη στη συλλογική μας πάλη, τραβώντας πότε τη μια και πότε την άλλη παράταξη».

Ολόκληρη την διακήρυξη μπορείτε να την βρείτε στο μπλογκ protonouliia-genova-intracom.blogspot.gr. Υποψήφιοι με την Πρωτοβουλία Γένοβα για το ΔΣ και την ΠΟΕΜ: Κώστας Βοργιάς, Γιάννης Θεοχάρης, Ανδρέας Κιούσης, Σπύρος Μελισσόπουλος (συνεργαζόμενος- Ένωση Εργαζόμενων), Νίκος Παλαμής, Βαγγέλης Παπαδόγιαννης, Θέμης Παπαϊωάννου, Γιώργος Πρέντζας, Δήμητρα Σπυρονίκου, Βασίλης Συλαϊδής, Διονυσία Χορμπά (συνεργαζόμενη- Ένωση Εργαζόμενων).

Για το ΕΚΑ: Κώστας Βοργιάς, Γιάννης Θεοχάρης, Κώστας Κιούσης, Νίκος Παλαμής, Βαγγέλης Παπαδόγιαννης, Θέμης Παπαϊωάννου, Γιώργος Πρέντζας, Δήμητρα Σπυρονίκου, Βασίλης Συλαϊδής.

Με τη Συσπείρωση στο ΥΠΑΝ

Με το ψηφοδέλτιο της Συσπείρωσης Εργαζόμενων συμμετέχει η Εργατική Αλληλεγγύη στις εκλογές για το ΔΣ του Συλλόγου τ. ΥΠΑΝ και αντιπροσώπους στο συνέδριο της Ομοσπονδίας στις Γενικές Γραμματείες Βιομηχανίας και Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών. Οι εκλογές γίνονται την Τετάρτη 28 Ιούνη στο κτίριο του ΥΠΑΝ της πλατείας Κάνιγγος (πρώην Εμπορίου).

Όπως αναφέρει στην προκήρυξή της η Συσπείρωση: «Στα δυο χρόνια που πέρασαν από τις προηγούμενες εκλογές του Συλλόγου, θέλουμε να πιστεύουμε ότι η Συσπείρωση Εργαζόμενων σε ΓΓΒ/ΓΓΕΟ-ΠΥ έπαιξε ουσιαστικό ρόλο, είτε μέσω των εκλεγμένων αντιπροσώπων της στα ΔΣ είτε έξω από αυτά, στην προσπάθεια για ενεργοποίηση του συνόλου των συναδέλφων για τα ζητήματα που αφορούν και τις δυο Γενικές Γραμματείες. Ως Συσπείρωση Εργαζόμενων πήραμε την πρωτοβουλία ή στηρίξαμε πρωτοβουλίες άλλων παρατάξεων για δεκάδες αποφάσεις στα ΔΣ Συλλόγου και Ομοσπονδίας».

ΟΜΕ-ΕΥΔΑΠ

Τρεις έδρες κατέλαβε στο νέο ΔΣ της Ομοσπονδίας εργαζόμενων ΕΥΔΑΠ η παράταξη «Ανυπότακτοι-Συνεργαζόμενοι, ενωμένοι για το δημόσιο νερό», στην οποία συμμετέχει το ΣΕΚΕΣ-ΕΥΔΑΠ.

Τα αποτελέσματα αναλυτικά έχουν ως εξής (σε παρένθεση αυτά του 2014): ΑΚΕ (διάσπαση ΔΑΚΕ) 25 ψήφους και 6 έδρες, Συμμαχία (διάσπαση ΠΑΣΚΕ) 20 ψήφους και 4 έδρες, ΔΑΚΕ 16 ψήφους και 4 έδρες (από 10), «Ανυπότακτοι-Συνεργαζόμενοι, ενωμένοι για το δημόσιο νερό» 12 ψήφους και 3 έδρες (από 1), ΠΑΣΚΕ 5 ψήφους και 1 έδρα (είχε 6), ΕΣΚ (ΠΑΜΕ) 5 ψήφους και 1 έδρα (είχε 2).

METROPOLIS

Για 6η συνεχόμενη χρονιά οι απολυμένοι εργαζόμενοι των Metropolis οργανώνουν κινητοποίηση έξω από την απονομή των βραβείων Mad, διεκδικώντας τα δεδουλευμένα και τις αποζημιώσεις τους από τον επιχειρηματία, Ανδρέα Κουρή. Η κινητοποίηση γινόταν το απόγευμα της Τρίτης 27 Ιούνη στο Tae Kwon Do.

Στην ανακοίνωσή τους αναφέρουν: «ένας επιχειρηματίας που ανοιγοκλείνει με άνεση εταιρείες και που χρωστάει προς όλες τις κατευθύνσεις, μπορεί να συνομιλεί με φορείς και κυβερνώντες, να κλείνει

Όχι μόνο πρωτοβουλίες για κινητοποίηση για τα άμεσα ζητήματα των συναδέλφων στις δυο Γενικές Γραμματείες ή για την καλύτερη συμμετοχή σε κεντρικές κινητοποιήσεις του εργατικού κινήματος, όπως οι πανεργατικές απεργίες, αλλά και για γενικότερα θέματα που μας αφορούν όλους: για την αλληλεγγύη στους πρόσφυγες, τη στήριξη αντιρατσιστικών-αντιφασιστικών κινητοποιήσεων, την πάλη ενάντια στην καταστολή, την έκφραση συμπαράστασης σε άλλα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας. Ταυτόχρονα, από την πρώτη φορά που συμμετείχαμε στις εκλογές, ανοίξαμε το ζήτημα της συνολικής απάντησης στη μνημονιακή λιτότητα προβάλλοντας τα αιτήματα της παύσης πληρωμών και της διαγραφής του χρέους, της κρατικοποίησης των τραπεζών κάτω από κοινωνικό-εργατικό έλεγχο».

Οι υποψήφιοι της Συσπείρωσης είναι: Κώστας Πίπτας, Μιχάλης Βαϊδάνης, Μιλτιάδης Κοτζαμπάσης, Χριστόφορος Σκουφάδης, Κίμωνας Υφαντίδης και Ελένη Χονδρογιάννη.

δουλειές με το Δημόσιο και να νοικιάζει δημόσιους χώρους (ολυμπιακά ακίνητα) για να πραγματοποιεί τα κερδοφόρα events του. Σα να μη συμβαίνει απολύτως τίποτα, την ώρα που χιλιάδες πολίτες χάνουν ακόμη και τις κατοικίες τους για λίγα χρωστούμενα, ο Ανδρέας Κουρής έχει την πεποίθηση ότι μπορεί να τη γλιτώσει.

Και ότι τα αστρονομικά χρέη των Α.Ε. που έχει φουντάρει δεν θα συνδεθούν ποτέ με το όνομά του. Εμείς οι απολυμένοι των καταστημάτων Metropolis έχουμε μια εκ διαμέτρου αντίθετη πεποίθηση, καθώς θεωρούμε ότι ο Ανδρέας Κουρής δεν πρέπει να τη γλιτώσει. Γι' αυτό και του το υπενθυμίζουμε δυναμικά και με αποφασιστικότητα διαδηλώνοντας για 6η συνεχόμενη χρονιά έξω από τα βραβεία MAD».

Κλείστε τα γραφεία της Χρυσής Αυγής

Στις 5 Ιούλη στις 7μμ στην πλατεία Πανόρμου στους Αμπελόκηπους θα πραγματοποιηθεί ανοιχτή εκδήλωση, το πρώτο βήμα σε μια καμπάνια με βασικό αίτημα να κλείσουν τα κεντρικά γραφεία της Χρυσής Αυγής στη Μεσογείων. Την εκδήλωση οργανώνει με τη συμμετοχή σωματείων, φορέων του ΣΦΕΑ και της Μαρίας Κασκαρίκα, μητέρας του φοιτητή Αλέξη Λάζαρη που πριν μερικούς μήνες είχε δεχθεί τη δολοφονική επίθεση των νεοναζι, η «Πρωτοβουλία για το κλείσιμο των γραφείων των νεοναζι της Χρυσής Αυγής».

Τα κεντρικά γραφεία της Χρυσής Αυγής άνοιξαν το Γενάρη του 2013, μια βδομάδα πριν από τη δολοφονία του **Σαχζάτ Λουκμάν** στα Πετράλωνα. Το στρατιωτικής φύσης όνομά τους, «Γραφεία Κεντρικής Διοίκησης» υποδηλώνει τη ναζιστική τους προσήλωση. Κάθε Fuhrer, «αρχηγός», ο **Μιχαλολάκος** επί του προκειμένου, έχει ανάγκη μια Kommandantur. Όπως δήλωνε τότε ο **Κασσιδιάρης** (που αλλού;) στο Πρώτο Θέμα: «Τα μισθώματα καλύπτονται από μέρος της κρατικής επιχορήγησης και τις αποζημιώσεις των 18 βουλευτών, αλλά και από εισφορές μελών, ενώ επιλέχθηκε το συγκεκριμένο κτίριο λόγω... γεωγραφίας. Το γραφείο του 'αρχηγού', διαθέτει θέα προς το υπουργείο Προστασίας του Πολίτη».

Η επιλογή των γραφείων της Χ.Α ανάμεσα στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και το Υπουργείο Δικαιοσύνης ήταν μια ευχарιστήρια ειρωνεία για την κάλυψη που διαχρονικά της έχουν παράσχει η ΕΛ.ΑΣ και η Δικαστική εξουσία και ταυτόχρονα μια έμμεση απειλή ότι «ερχόμαστε».

Σήμερα, με τη δίκη της εγκληματικής ναζιστικής οργάνωσης να διανύει τον τρίτο χρόνο της, η Κομαντατούρ εξακολουθεί να παραμένει ανοιχτή χρησιμοποιώντας ακόμη με λεφτά του ελληνικού κράτους. Πρόκειται πραγματικά για ένα σκάνδαλο. «Η Χρυσή Αυγή πια είναι εγκληματική οργάνωση με τη βούλα του δικαστηρίου, υπάρχει το βούλευμα που έχει παραπεμφθεί ως εγκληματική οργάνωση. Επιβεβαιώνεται αυτό καθημερινά στη διαδικασία της δίκης», είπε χαρακτηριστικά ο δικηγόρος **Τάκης Ζώτος**, στη σύσκεψη φορέων που οργανώθηκε από την Πρωτοβουλία. «Επιπλέον όλα τα γραφεία τους από τη Νίκαια και το Πέραμα μέχρι τον Άλμο και το Κιλκίς, αποτελούν χώρο της οργάνωσης, σχεδίασης και αφετηρίας των επιθέσεων».

Ορμητήριο

Τα κεντρικά τους γραφεία δεν είναι μόνο ο χώρος που συντελείται ο κεντρικός σχεδιασμός της δράσης της εγκληματικής οργάνωσης, αλλά όπως και τα τοπικά τους γραφεία είναι χώρος εκκόλαψης δολοφόνων και ορμητήριο των δολοφονικών επιθέσεων. Φάνηκε από στη δολοφονική επίθεση της Παρασκευής 31/3/17, μια επίθεση που ξεκίνησε κατευθείαν από το τάγμα εφόδου που φρουρούσε τα γραφεία τους εναντίον του 24χρονου φοιτητή **Αλέξη Λάζαρη** που έτυχε να περνάει εκείνη την ώρα από εκεί.

Ο φυλακισμένος σήμερα δράστης και επικεφαλής της επίθεσης **Χρήστος Ζέρβος** ήταν: Μέλος της Κ.Ε. της ναζιστικής συμμορίας, από τον σκληρό πυρήνα του τάγματος εφόδου της Νίκαιας. Κοληλτός του **Ρουπακιά**, του **Καζατζόγλου**, του **Πατέλη**. Πυρηνάρχης στο τάγμα εφόδου των Αμπελόκηπων. Υποψήφιος με το ψηφοδέλτιο του Κασσιδιάρη στον Δήμο Αθηναίων. Κατά δική του ομολογία, υπεύθυνος ασφαλείας των κεντρικών γραφείων της οργάνωσης. Ένας από τους συμπαραστατές της εκπομπής της Χ.Α, φωτογραφημένος πολλές φορές δίπλα στην **Ουρανία Μιχαλολάκου**. Και μετακλητός επί πληρωμή υπάλληλος στο γραφείο του φίλερ Μιχαλολάκου στη Βουλή.

Και φυσικά δεν είναι η πρώτη φορά που «εργαζόμενος» στη Χ.Α επιχειρούσε δολοφονική επίθεση. Αν αφετηρία του τάγματος εφόδου που δολοφόνησε τον **Παύλο Φύσσα** στις 17 Σεπτεμβρίου του 2013 ήταν τα τοπικά γραφεία της Νίκαιας, η «Κεντρική Διοίκηση» της Μεσογείων ήταν ο «χώρος εργασίας» του Ρουπακιά του φυσικού αυτουργού της δολοφονίας.

Είναι τα ίδια γραφεία που προστάτευε η αστυνομία όταν στις 25/9/13 το ποτάμι των 50.000 αντιφασιστών πλημμύριζε το κέντρο της Αθήνας μια βδομάδα αργότερα, προχωρώντας σε 62 προσαγωγές και 5 συλλήψεις που αφορούσαν φυσικά αντιφασίστες. Το κλείσιμο της «Κομαντατούρ» θα είναι μια νίκη για τους κατοίκους των Αμπελόκηπων και των γύρω περιοχών αλλά και για το αντιφασιστικό κίνημα συνολικά.

8 Απριλίη, μαζική αντιφασιστική διαδήλωση στους Αμπελόκηπους

Με ενωτική μαζική δράση

Στις 12 Νοεμβρίου του 1993, το κέντρο της Αθήνας συγκλονίστηκε από μια διαδήλωση χιλιάδων μαθητών, το πρώτο μαζικό αντιφασιστικό συλλαλητήριο ενάντια στους ναζι της Χρυσής Αυγής. Είχε προηγηθεί ένα κύμα βίαιων επιθέσεων (μαχαιρωμάτων, ξυλοδαρμών, χαραγματών αγκολυτών σταυρών) σε σχολεία, τα οποία η ναζιστική συμμορία είχε επιλέξει ως πεδίο δράσης άμεσα μετά τα εθνικαστικά συλλαλητήρια για το όνομα της Μακεδονίας.

Σε εκείνο το μαθητικό συλλαλητήριο ακούστηκε μαζικά για πρώτη φορά το σύνθημα «Κλείστε τα γραφεία της

Χρυσής Αυγής αυτής της συμμορίας της ναζιστικής». Τα 24 χρόνια που έχουν μεσολαβήσει, το σύνθημα αυτό έχει ακουστεί εκατοντάδες φορές. Από τις μαζικές διαδηλώσεις του 1998 μετά τη δολοφονική επίθεση στο **Δημήτρη Κουσουρή** μέχρι τα συλλαλητήρια που έγιναν (στην Αθήνα και σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας όπου η Χ.Α διατηρούσε γραφεία) τις επόμενες μέρες της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα το 2013, το σύνθημα έγινε πάγιο αίτημα του μαζικού κινήματος. Υπάρχουν πολλοί πραγματικοί λόγοι για αυτό.

Από την εποχή των ταγμάτων εφόδου του **Χίτλερ** και του **Μουσολίνι**, βασική στόχευση του φασισμού είναι η δημιουργία ενός αντιδραστικού κινήματος που θα μπορέσει να ελέγξει τους δρόμους. Βασικός στόχος των «γραφείων» ενός φασιστικού κόμματος που ανοίγουν σε μια γειτονιά είναι η οργάνωση, ο εξοπλισμός και η κατήχηση των ταγμάτων εφόδου προκειμένου αυτά να μπορούν να ελέγξουν μέσα από την ωμή βία τον δρόμο απέναντι σε όλους όσους θεωρούνται εχθροί: Τους μετανάστες, τους πρόσφυγες, τους Ρομά, τους αριστερούς, τους ομοφυλόφιλους, τα εργατικά σωματεία και γενικότερα όσους στέκονται εμπόδιο σε αυτούς τους σχεδιασμούς.

Κλείνοντας τα γραφεία των ναζι τους στερεί τη δυνατότητα να στρατολογήουν και να οργανώνουν αποτελεσμα-

τικά, επιθέσεις σαν και αυτές που περιγράφονται εκτενώς στις διπλανές στήλες. Αυτό δείχνει η συσσωρευμένη εμπειρία που έχουμε ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια. Όπου ανοίγαν γραφεία οι χρυσαυγίτες ήταν θέμα χρόνου να αρχίσουν να ανοίγουν κεφάλια και όπου το κίνημα πέτυχε να τα κλείνει η δράση τους περιοριζόταν έως εξαφανιζόταν. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό.

Η ύπαρξη γραφείων (σε σύγκριση με τα άτυπα ορμητήρια, υπόγεια, καφετέριες που χρησιμοποιούσαν και εξακολουθούν να χρησιμοποιούν) έρχεται να αναβαθμίσει πολιτικά και να νομιμοποιήσει αυτού του τύπου τη φασιστική δράση. Με το να τους κλείσεις τα γραφεία τους στερείς τη δυνατότητα να νομιμοποιούν τη ύπαρξή τους και να πλασάρουν τους εαυτούς τους στον κόσμο σαν ένα «πολιτικό κόμμα» σαν όλα τα άλλα.

Μαχαιοβγάλτες

Επιπλέον, τα γραφεία γίνονται ο χώρος από τα οποία το βράδυ μπορεί να εξορμήσουν μαχαιοβγάλτες σαν τον Ρουπακιά και το πρώι οι ίδιοι μαχαιοβγάλτες διοργανώνουν τάχα κοινωφελές έργο με συσσίτια «μόνο για Έλληνες». Κλείνοντας τα γραφεία τους εμποδίζει να «επικοινωνήσουν» με την εκλογική τους βάση και έτσι να δυναμώσουν περαιτέρω το στενό τους ναζιστικό πυρήνα.

Υπάρχει μια άποψη που λέει υπομονή, να έρθει η καταδίκη της Χρυσής

Αυγής, στο τέλος της δίκης που βρίσκεται σε εξέλιξη, ως εγκληματικής συμμορίας και αυτό θα σημάνει αυτόματα τη διάλυσή της, το τέλος όλων των γραφείων και της ύπαρξής της, θα βγει εκτός νόμου.

Θα ήταν αδιαμφισβήτητα μια θετική εξέλιξη αυτό - μπορούμε όμως να έχουμε εμπιστοσύνη στους «θεσμούς» ότι θα μεταφράσουν μια καταδίκη σε ξεριζώωμα των νεοναζι. Σίγουρα όχι, κρίνοντας και από την ιστορική εμπειρία απέναντι στον Χίτλερ και τον Μουσολίνι, αλλά και από τις σύγχρονες μεθοδεύσεις για μια «υπεύθυνη» Χρυσή Αυγή (από τους Μπαλτάκου μέχρι σημερινούς υπουργούς).

Η ήττα του φασισμού θα επιβληθεί στους δρόμους. Η δίκη της Χρυσής Αυγής ξεσκεπάζει καθημερινά τον πραγματικό εγκληματικό και ναζιστικό χαρακτήρα της -και πρέπει να φτάσει μέχρι το τέλος ώστε να καταδικαστούν και είναι δουλειά του μαζικού αντιφασιστικού κινήματος να το πετύχει αυτό. Όπως δουλειά του είναι να εκμηδενίσει τους φασίστες μέσα στις γειτονιές και όπου αλλού επιχειρούν να εμφανιστούν. Με ενιαιομετωπική μαζική δράση όλων των εργαζομένων, έχοντας στην πρώτη γραμμή τα σωματεία -δίνοντας ταυτόχρονα τη μάχη ενάντια στη λιτότητα, το ρατσισμό και τον εθνικισμό- αλλά παλεύοντας ανυποχώρητα για να κλείσουν ένα προς ένα όλα τα γραφεία τους και βέβαια η Κομαντατούρ.

Ιστορικό επιθέσεων...

Τα γραφεία της Χ.Α ήταν διαχρονικά ορμητήρια για τις χειρότερες δολοφονικές επιθέσεις.

Στις 6/4/1996, στη Φωκίωνος Νέγρη, λίγα τετράγωνα δίπλα από τα κεντρικά γραφεία της Χ.Α στην Κεφαλληνίας δεκάδες νεοναζι που εξορμήσαν από τα γραφεία τους επιτίθενται στέλνοντας στο νοσοκομείο (δύο από αυτούς βαριά) πέντε μέλη της **ΟΣΕ**. Γίνεται μήνυση και ξεκινάει διπλή καμπάνια για να κλείσουν τα γραφεία της στην Κυψέλη αλλά και στον Πειραιά, που μόλις έχουν ανοίξει.

Τον Δεκέμβριο του 1996 ο Μιχαλολάκος ανακοίνωσε τη μεταφορά τους σε κτίριο της 3ης Σεπτεμβρίου 19. «Μεταφερόμαστε στα νέα γραφεία», δήλωσε «με σκοπό να κυριαρχήσουμε στο πεζοδρόμιο του κέντρου των Αθηνών». Το Γενάρη του 1998, ο **Αλέξης Καλοφωλιάς**, μεταφραστής και μέλος των Last Drive, παραστικός από τη συμβολή των οδών 3ης Σεπτεμβρίου και Χαλκοκονδύλη δέχτηκε επίθεση τάγματος εφόδου που βρισκόταν στην είσοδο.

Λίγους μήνες μετά, στη διάρκεια δίκης των χρυσαυγιτών (για την επίθεση στην Κυψέλη) το καλοκαίρι του 1998, πραγματοποιείται δολοφονική επίθεση τάγματος εφόδου με αρχηγό τον **“Περίανδρο” Ανδρουτσόπουλο**, υπαρχηγό τότε του Μιχαλολάκου, στους φοιτητές **Κουσουρή**, **Καραμπατσιώλη**, **Φωτιάδη**. Ξεσπάει αντιφασιστικός ξεσηκώνω και οι χρυσαυγίτες κρύβονται και αλληλοκαρφώνονται.

Το 1999 τα γραφεία της Χ.Α μεταφέρονται πιο κοντά στα Εξάρχεια, στη Σολωμού, κάτω από την 3η Σεπτεμβρίου. Οι επιθέσεις ξαναρχίζουν ενάντια σε μετανάστες, νεολαϊούς, αριστερούς. Στις 16 Νοεμβρίου του 2002 κατά τον εορτασμό του Πολυτεχνείου το τάγμα εφόδου ενεδρεύει κάτω από τα γραφεία του και επιτίθεται στην διασταύρωση της οδού 3ης Σεπτεμβρίου και Σολωμού στον **Πάρη**

...και αντίστασης

Στις αρχές του 2017, η Χρυσή Αυγή είχε 43 γραφεία σε διάφορα σημεία σε ολόκληρη τη χώρα ενώ στο αποκορύφωμά της ανάπτυξής της είχε φτάσει τα 71. Έχει κλείσει δηλαδή, το 40% των γραφείων τους, ενώ πολλά άλλα υπολειπόμενα.

Αφετηρία της καθοδικής αυτής πορείας ήταν τα δεκάδες συλλαλητήρια που τα πολυόρκησαν τις μέρες που ακολούθησαν τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, πετυχαίνοντας είτε να κλείσουν κάποια από αυτά άμεσα είτε ξεκινώντας μαζικές καμπάνιες με το ίδιο αποτέλεσμα σε βάθος χρόνου.

Η **Κατερίνα Θωίδου**, δημοτική σύμβουλος στη Νίκαια μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη για το τι σημαίνει το άνοιγμα και το κλείσιμο των γραφείων-ορμητηρίου του τάγματος εφόδου της Χ.Α που δολοφόνησε τον Παύλο Φύσσα.

«Το άνοιγμα των γραφείων της Χρυσής Αυγής στη Νίκαια, έγινε σε μία περίοδο που η τρομοκρατική -δολοφονική δράση τους κλιμακώνονταν ιδιαίτερα στις γειτονιές της Β' Πειραιά.

Τα επίσημα εγκαίνια του άνητρο δολοφονικών εξορμήσεων της Χρυσής Αυγής Νίκαιας έγιναν στις 9 Ιούνη του 2012, παρουσία του ίδιου του Κασσιδιάρη στην πρώτη του δημόσια εμφάνιση μετά το τέλος του 48ωρου αυτόφωρου, για την επίθεση που είχε κάνει μπροστά στις κάμερες στις δύο βουλευτικές της αριστεράς. Εκείνη τη μέρα έγινε αντιφασιστική συγκέντρωση και πορεία στον Κορυδαλλό, αφού η Νίκαια είχε μετατραπεί σε κόκκινη ζώνη από την μεγάλη κινητοποίηση της αστυνομίας και των ΜΑΤ. Δύο μέρες μετά η δολοφονική δράση των φασιστών κλιμακώθηκε με την εισβολή στο σπίτι των Αιγυπτίων ψαράδων στο Πέραμα τα Ημερώματα της 12ης Ιούνη. Τις επόμενες ημέρες οι χρυσαυγίτες άρχισαν να στήνουν μπλόκα στους δρόμους της Νίκαιας, κυρίως τις πολύ πρωινές ώρες, κάνοντας επιθέσεις στους μετανάστες που πήγαιναν να πιάσουν δουλειά. Τους χτυπούσαν με σιδερορογιοθιές και ρόπαλα και τους άφηναν αιμόφυρτους στο δρόμο. Την ίδια περίοδο μηχανοκίνητα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής μαζί με μηχανές της ομάδας ΔΙΑΣ, προσπάθησαν να τρομοκρατήσουν τους Πακιστανούς ιδιοκτήτες μαγαζιών στην πλατεία Αγίου Νικόλα, δι-

Νίκαια, Ιούνης 2012

Χρυσό που κερδίζει δύο μαχαιριές στο πόδι και στην Χρυσάνθη

Ταμπίδου που ξυλοκοπείται άγρια.

Στις 20/10/05 οι χρυσαυγίτες πυροβολούν από τα γραφεία τους στην Σολωμού και τραυματίζουν δύο αντιφασίστες διαδηλωτές, ενώ μια μέρα νωρίτερα ο χρυσαυγίτης **Ρουμειλιώτης** μαχαιρώνει δύο αδελφία στο Μοναστηράκι. Κάτω από την πίεση, η αστυνομία αναγκάζεται να κάνει για πρώτη φορά έρευνα στα γραφεία τους. Ακολουθούν νέα συλλαλητήρια και ο Μιχαλολάκος αναγκάζεται να «αναστείλει» τη λειτουργία της Χ.Α το Δεκέμβριο του 2005. Τα γραφεία κλείνουν. Η Χ.Α θα συνεχίσει μέσα από την Πατριωτική Συμμαχία, μέχρι να ξανανοίξει το «μαγαζί» το Μάρτιο του 2007.

Τότε μετακομίζουν τα γραφεία τους στην οδό Σωκράτους, απέναντι από το παλιό Εφετείο. Απέχουν, ως συνήθως, μερικά μέτρα από το Αστυνομικό τμήμα Ομονοίας. Αμέσως ξεκινάει οι επιθέσεις ενάντια στους μετανάστες. Και όχι μόνο. Τον Ιούνη του 2008 οι χρυσαυγίτες επιτίθενται μέσα από τα γραφεία τους με κρόνη και ρόπαλα σε ένα από τα πρώτα gay pride.

Η κορύφωση έρχεται όταν καλούν συγκέντρωση ενάντια στους μετανάστες που έχουν καταφύγει στο Παλιό Εφετείο. Μαζί με τα ΜΑΤ επιτέθηκαν με πέτρες, κρότου λάμψης από την ταράτσα των γραφείων τους και στη συνέχεια κατεβαίνουν από τα γραφεία τους και οπλισμένοι με λοστάρια και καθρόνια επιχειρούν να κάνουν ντου μέσα στο κτίριο, αλλά δεν το πετυχαίνουν.

Το 2010, η μεταφορά των κεντρικών τους γραφείων στο σταθμό Λαρίσης σήμανε ότι τα νέα τους γραφεία έγιναν το ορμητήριο από το οποίο επέδραμαν στην περιοχή που έγινε το κέντρο της δολοφονικής τους δράσης τον Άγιο Παντελεήμονα και την Πλατεία Αττικής - σε ασαφή συνεργασία (όπως και στη Νίκαια) με το τοπικό αστυνομικό τμήμα.

νοντας προθεσμία μίας εβδομάδας μέχρι να εγκαταλείψουν την περιοχή.

Η πρώτη απάντηση δόθηκε τον Ιούλιο του 2012, με ένα μεγάλο αντιφασιστικό συλλαλητήριο στην ίδια ακριβώς πλατεία, με τη συμμετοχή πάνω από 2.000 αντιφασιστών, που βάδισε μέχρι το αστυνομικό τμήμα. Το συλλαλητήριο οργάνωσαν η Πακιστανική Κοινότητα, η ΚΕΕΡΦΑ, σωματεία, δημοτικές κινήσεις και οργανώσεις της αριστεράς. Οι μάχες συνεχίστηκαν με παρεμβάσεις στη γειτονιά, στους εργατικούς χώρους και στα Δημοτικά Συμβούλια, αλλά και με επόμενες αντιφασιστικές συγκεντρώσεις. Το Σεπτέμβριο του 2013 το Δημοτικό Συμβούλιο σε έκτακτη συνεδρίασή του, αποφάσισε να απαγορεύσει διανομή τροφίμων «μόνο για Έλληνες». Ήταν το ίδιο απόγευμα πριν από τη δολοφονία Φύσσα.

Την επόμενη μέρα ακολούθησε η τεράστια έκρηξη οργής εναντίον της δολοφονικής δράσης των φασιστών που απαιτούσε να κλείσουν τα τοπικά γραφεία της οδού Καισαρείας από όπου οργανώθηκε η δολοφονία Φύσσα. Οι χρυσαυγίτες δεν μπορούσαν πλέον να κυκλοφορήσουν πουθενά. Λίγο αργότερα πολλά από τα μέλη του πυρήνα Νίκαιας προφυλακίστηκαν και λίγες εβδομάδες αργότερα στην είσοδο της πολυκατοικίας της Οδού Καισαρείας αναρτήθηκε ταμπέλα: Παρακαλώ μη γράφετε άλλα συνθήματα στους τοίχους στην πολυκατοικία μένουμε μόνο ενοικοί!

Συνεχίζουμε με την εργατική τάξη για

Πολιτική γιορτή, με πλούσια συζήτηση και μεγάλη συμμετοχή εργαζόμενων και νεολαίων, ήταν η γιορτή για τα 25 χρόνια κυκλοφορίας του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω που έγινε την Κυριακή 25 Ιούνη στο Σύλλογο Ελλήνων Αρχαιολόγων.

Η γιορτή ξεκίνησε με τη συζήτηση "Από το «τέλος της ιστορίας» στην κρίση του καπιταλισμού - Πού βαδίζει η Αριστερά σήμερα;" με ομιλητές τους Πάνο Γκαργκάνια, διευθυντή της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη, Μωυσή Λίτση, δημοσιογράφο, Λέανδρο Μπόλαρη, συγγραφέα, Μιχάλη Λυμπεράτο, ιστορικό και Μαρία Στύλου, υπεύθυνη σύνταξης του Σοσιαλισμός από τα Κάτω (αποσπάσματα από τις ομιλίες τους δημοσιεύουμε σε αυτό το δισέλιδο).

Τις εισηγήσεις ακολούθησαν τοποθετήσεις από αγωνιστές και αγωνίστριες από όλες τις μάχες που βρίσκονται σε εξέλιξη. Για τους σκληρούς αγώνες των εργαζόμενων στην δημόσια υγεία τα τελευταία εικοσιπέντε χρόνια, μίλησε η Ζαννέτα Λυσικάτου, γιατρός στον Άγιο Σάββα και μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΟΕΝΓΕ. Στην απεργία στους δήμους και τον πολύτιμο ρόλο του ΣΑΚ στην κλιμάκωση και το προχώρημα του αγώνα, στάθηκε η Αλεξάνδρα Μαρτίνη, μέλος του ΣΕΚ στα Βόρεια Αθήνας. Για την νικηφόρα απεργία στο εργοστάσιο Κ. Γεωργίου ΑΕ στον Αυλώνα, μίλησε ο Πακιστανός εργάτης Ναζίμ που ευχαρίστησε όλους τους παρευρισκόμενους για τη συμπαράστασή τους.

Την εκλογική επιτυχία της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στο Γεννημάτα και τις δυνατότητες που ανοίγει, περιέγραψε ο Χρίστος Αργύρης, γιατρός στο νοσοκομείο. Για τις συλλήψεις των δραστών των φασιστικών επιθέσεων στον Ασπρόπυργο, ως αποτέλεσμα των δύο επιτυχημένων διαδηλώσεων στην περιοχή, μίλησε ο εργάτης γης Καμάν Ζαμάν ευχαριστώντας επίσης όλους όσους στήριξαν τον αγώνα. Τη σημασία της διακίνησης του ΣΑΚ στην Ιντρακόμ και το ρόλο της Πρωτοβουλίας Γένοβα στο χώρο, τόνισε ο Βασίλης Συλλαϊδής μέλος του ΔΣ του Σωματείου.

Η γιορτή συνεχίστηκε με ζωντανή μουσική από τους Penny Dreadful και το Λάμπρο Παπαλέξη με το συγκρότημά του "Οι Χτισμένες... των Θεμελίων". Οι ντέζερτ ροκ ήχοι τους κέρδισαν τον κόσμο και καταχειροκροτήθηκαν, ενώ πολύ δυνατό ήταν το χειροκρότημα και όταν ο Λάμπρος Παπαλέξης αφιέρωσε ένα από τα τραγούδια στον Τάσο Θεοφίλου και την Ηριάννα. Η βραδιά έκλεισε με DJ set από τον Renegade Instruments.

ΜΑΡΙΑ ΣΤΥΛΟΥ

Όταν κυκλοφόρησε το περιοδικό τον Ιούνη του 1992, η κατάσταση έμοιαζε μαύρη και άραχνη. Κατάρρευση του ανατολικού μπλοκ, στην Ελλάδα ο Μητσοτάκης κυβέρνησε μετά από μια συμμαχία της αριστεράς με τη ΝΔ και μια κυβέρνηση εθνικής ομοψυχίας. Έμοιαζε επιβεβαίωση ότι τα πράγματα πάνε δεξιά, ότι δεν υπάρχει ελπίδα. Και επιπλέον είχαν αρχίσει τα συλλαλητήρια για το μακεδονικό και ήταν η πρώτη φορά που οι φασίστες βγήκαν ανοιχτά στα εθνικιστικά συλλαλητήρια.

Μια μικρή μειοψηφία ήμασταν όσοι υποστηρίζαμε ότι η κυβέρνηση κρέμεται σε μια κλωστή, ότι το εργατικό κίνημα παλεύει και μπορεί να ρίξει το Μητσοτάκη, ότι η εργατική τάξη μπορεί να πάρει την εξουσία και να φτιάξει μια νέα κοινωνία και ότι χρειαζόμαστε σοσιαλιστικά, επαναστατικά κόμματα. Πολύ γρήγορα αποδεικνυόταν ότι οι από πάνω άρχισαν να μπαίνουν σε κρίση, ότι οι από κάτω πάλευαν και μια νέα αριστερά γεννιόταν. Αυτή είναι η πορεία της εικοσιπενταετίας.

Όταν το 1993 έπεσε ο Μητσοτάκης, τα δύο κόμματα ΠΑΣΟΚ-ΝΔ κέρδισαν 86%. Η αριστερά τότε, ΚΚΕ και ΣΥΝ, πήραν 7,5% μαζί. Που φτάσαμε; Το 2012, στην έκρηξη του κινήματος, ΠΑΣΟΚ και ΝΔ με το ζόρι πήραν 40% και τώρα τους δίνουν μαζί το ίδιο. Ενώ όλη η αριστερά μαζί πήρε γύρω στο 35% και αυτή η τάση συνεχίζεται. Αυτό που έμοιαζε ελλαδικό φαινόμενο, εμφανίζεται παντού. Στη Γαλλία, ο Μακρόν δεν έχει κόμμα και δεν ξέρει αν θα τον στηρίζουν οι βουλευτές του. Στη Βρετανία, γεννιέται ξανά μια νέα αριστερά. Πώς εξηγείται αυτή η εικόνα;

ΜΩΥΣΗΣ ΛΙΤΣΗΣ

Το 1992 ήταν η χρονιά του Μάαστριχτ, ο υπαρκτός σοσιαλισμός είχε καταρρεύσει και η ΕΕ φάνταζε ως φάρος σταθερότητας, ένας αναγκαστικός μονόδρομος. Το κλίμα αποτυπώθηκε καλύτερα στο βιβλίο του Φράνσις Φουκουγιάμα που μίλαγε για το "τέλος της ιστορίας".

Έμοιαζε ο καπιταλισμός να έχει θριαμβεύσει. Ήδη όμως από τότε είχαμε τις πρώτες ενδείξεις ότι κάτι δεν πάει καλά. Την κρίση στην Ασία το 1997, στη Ρωσία το 1998, τη χρεοκοπία της Αργεντινής το 2001, τη διεθνή χρηματιστηριακή κατάρρευση, την αναζωπύρωση κλίματος πολέμου στη Μέση Ανατολή. Τη δεκαετία του '90 υπήρχε μια αισιοδοξία με τις συμφωνίες του Όσλο ότι μπαίνουμε σε φάση ειρήνευσης και επίλυσης του βασικού προβλήματος που ήταν το Παλαιστινιακό, την ίδια ώρα βέβαια που γινόταν πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία.

Η κρίση του 2007-08 δεν ήρθε από το πουθενά. Παλιότερα ήταν κρίση στις αναδυόμενες αγορές, στον τρίτο κόσμο, σήμερα έχει χτυπήσει στον

Είναι ο ρόλος της εργατικής τάξης και του κινήματος. Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη έπεσε από απεργίες το 1993. Η κυβέρνηση του Ζισκάρ στη Γαλλία έπεσε από απεργίες το 1995. Ο Σημίτης παραλίγο να πέσει από τις απεργίες ενάντια στο ασφαλιστικό το 2001. Η τάξη καθόρισε και τη δεκαετία του 2010, τη δεκαετία των μνημονίων. Κάθε λίγο έπεφτε και μια κυβέρνηση. Έτσι φτάσαμε στις εκλογές του 2012, έτσι φτάσαμε για πρώτη φορά να υπάρχει κυβέρνηση της αριστεράς. Σταματάει;

Δεν σταματάμε

Η βδομάδα που πέρασε έκλεισε με μία μεγάλη απεργία στο εργοστάσιο του Γεωργίου, όπου οι Πακιστανοί εργάτες ανάγκασαν το αφεντικό να τους πάρει όλους πίσω αποδεχόμενους όλους τους όρους τους. Ήταν μια απεργία που είχε τεράστια συμπαράσταση, από τα γύρω εργοστάσια, από τους δάσκαλους, τους καθηγητές. Στη συγκέντρωση που έκαναν στον Αυλώνα μαζεύτηκαν 150 άτομα.

Ακολούθησε η μεγαλύτερη απεργία στους δήμους. Και αποφάσισε η ΠΟΕ ΟΤΑ τη συνέχισή της γιατί είναι αριστερή -τα συνδικάτα είναι

γραφειοκρατικά- αλλά γιατί η απεργία είχε δύναμη, σθένος και αποφασιστικότητα. Και ενώ τους κάλεσε ο υπουργός να συζητήσουν, ο θυμός της τάξης επέβαλε τη συνέχεια και την επόμενη βδομάδα. Το συνέδριο της ΔΟΕ αυτές τις μέρες αποφάσισε σύσσωμο ότι συμπαραστέκονται και ότι αυτή η μάχη πρέπει να είναι μάχη όλου του δημόσιου. Ταυτόχρονα έχουμε τις κινητοποιήσεις στα νοσοκομεία, την επόμενη βδομάδα στη δυτική Πελοπόννησο νέα διαδήλωση για να μην κλείσουν. Έτσι φτάνουμε στο Γεννημάτα, το ψηφοδέλτιο της άλλης αριστεράς να βγαίνει τρίτη δύναμη.

Η υποχρέωση της αριστεράς είναι τεράστια. Έχει πρόταση διεξόδου από την κρίση; Η Αντικαπιταλιστική Αριστερά λέει διαγραφή του χρέους, κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο, έξοδος από ΕΕ και ευρώ. Είναι άμεσα αιτήματα για την ίδια τη τάξη που παλεύει. Η ανασύνταξη της αριστεράς γίνεται μέσα από συζήτηση και κοινή δράση αλλά με καθαρή στρατηγική ότι το υποκείμενο είναι η εργατική τάξη και ότι η στρατηγική της είναι να ανατρέψει αυτό το σύστημα και να χτίσει την εργατική εξουσία ξεκινώντας από τις σημερινές μάχες.

Από τη γιορτή του περιοδικού στο Σύλλογο Ελλήνων Αρχαιολόγων, 25/6

πυρήνα των καπιταλιστικών χωρών. Οι διεθνείς ανταγωνισμοί είναι έντονοι. Στην ίδια την ΕΕ με το Brexit, με τη Ρωσία να έχει μπει δυναμικά στο παιχνίδι, την Κίνα που αναπτύσσεται και στρατιωτικά, στη Συρία που έχουν μπει όλες οι περιφερειακές δυνάμεις.

Τη μεγαλύτερη σήμερα κρίση τη ζουν τα σοσιαλδημοκρατικά σοσιαλιστικά κόμματα, στη Γαλλία, την Ολλανδία. Και έχουμε αντιφατικές εξελίξεις. Από τη μία προς την άκρα δεξιά όπως στη Γαλλία με την άνοδο της Λεπέν ή στις ΗΠΑ με την εκλογή Τραμπ. Από την άλλη έχουμε το Σάντερς και τα κινήματα αντίστασης, έχουμε το Κόρμπιν στη Βρετανία και τη μεγάλη κινητικότητα που ακολουθεί την άνοδό του.

Ο κόσμος αρχίζει και ψάχνεται αριστερά και μάλιστα αντικαπιταλιστικά. Ακόμα κι αν δε το λέει έτσι, όταν αμφισβητεί την πολιτική του νεοφιλελευθερισμού, αυτό κάνει. Εκτός από την οικονομική αστάθεια που θα συνεχιστεί, έχουμε πολιτική κατάρρευση της σοσιαλδημοκρατίας παντού και όλα αυτά βάζουν επιτακτικά το ζήτημα να αναζητήσουμε ξανά μία μαχητική, ριζοσπαστική, αντικαπιταλιστική αριστερά. Ζούμε σε μια εποχή έντονων ανακατατάξεων και ζυμώσεων και μένει να δούμε προς τα που θα οδηγηθεί η κατάσταση.

Την στρατηγική της επανάστασης

ΠΑΝΟΣ ΓΚΑΡΓΚΑΝΑΣ

Στις 25 Ιούνη 1991, η Αλέκα Παπαρήγα, που τότε ήταν στην ηγεσία του ΚΚΕ, έδινε μια συνέντευξη στη Πράβδα, στην οποία δήλωνε: “Οι ιδέες της περεστρόικα απαντούν στις απαιτήσεις της αναδιοργάνωσης του σοσιαλισμού, συμβάλλουν σημαντικά στην ανάπτυξη της σύγχρονης θεωρίας του σοσιαλισμού, έκαναν τον σοσιαλισμό πιο ελκυστικό”. Λίγους μήνες μετά, είχαμε την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης.

Μεγάλα τμήματα της αριστεράς είχαν αυταπάτες σε σχέση με το χαρακτήρα εκείνων των καθεστώτων και η κατάρρευσή τους σήμανε μια μεγάλη κρίση για όλη την αριστερά και για τη σοσιαλδημοκρατία. Το πότε χάθηκε η ρώσικη επανάσταση είναι από τα ζητήματα που συνεχίζουν να συζητιούνται σήμερα. Απόψε, γιορτάζοντας τα 25 χρόνια του ΣΑΚ, γιορτάζουμε και τη νέα έκδοση του κλασικού βιβλίου του Τόνι Κλιφ “Κρατικός Καπιταλισμός στη Ρωσία”, που μας βοηθά να έχουμε αντιμετώπιση σε αυτό το ερώτημα.

Ξεκινάμε από την κλασική τοποθέτηση του Μαρξ, ότι η απελευθέρωση της εργατικής τάξης είναι έργο της ίδιας. Όταν τον Απρίλη του 1917 ο Λένιν και οι Μπολσεβίκοι διατύπωσαν το σύνθημα “Όλη η εξουσία στα Σοβιέτ”, δεν είπαν όλη η εξουσία στους Μπολσεβίκους. Εί-

να μια διαφορά που μεγάλα κομμάτια της αριστεράς έχουν την τάση να ξεχνάνε, πιστεύοντας ότι εργατική εξουσία είναι το να βρεθεί το κόμμα της εργατικής τάξης στην εξουσία. Το όλη η εξουσία στα σοβιέτ ήταν καθοριστικό για να νικήσει η επανάσταση και την εξουσία την πήραν τα σοβιέτ με τη στήριξη και την καθοδήγηση του επαναστατικού κόμματος.

Συνθήκες

Η ρώσικη επανάσταση βρέθηκε σε συνθήκες που είχε να αντιμετωπίσει την απομόνωση, μέσα από την ήττα του επαναστατικού κύματος που απλώθηκε σε όλη την Ευρώπη μετά το 1917 στη Γερμανία, στην Ιταλία, την Αυστροουγγαρία. Σε συνθήκες που οι πρωτοπόροι εργάτες που είχαν κάνει την επανάσταση, αντί να είναι στα εργοστάσιά τους και τα εργατικά συμβούλια, ήταν στα μέτωπα του πολέ-

μου αντιμετωπίζοντας μια πολιορκία όχι μόνο από την εσωτερική αντεπανάσταση, τους Λευκούς, αλλά από 14 στρατούς από ιμπεριαλιστικές χώρες. Αυτό σήμανε ότι στη δεκαετία του '20, η επανάσταση βρέθηκε με τα σοβιέτ αποδεκατισμένα και να κρέμεται από μια κλωστή, την παρουσία των Μπολσεβίκων στην κορυφή.

Αυτή ήταν μια κατάσταση που δεν μπορούσε να συνεχίσει επ' άπειρον. Οι μπολσεβίκοι βρέθηκαν μπροστά σε κρίσιμα διλήμματα. Είτε θα κατάφερναν να ξαναζωντανέψουν την εργατική δημοκρατία, να ενισχύουν την εργατική τάξη αριθμητικά και πολιτικά, είτε η επανάσταση θα χανόταν. Αυτή η επιλογή μπήκε πολύ σκληρά και ήταν η βάση της σύγκρουσης στα τέλη της δεκαετίας του '20. Από τη μια μεριά ο Τρότσκι και οι σύντροφοί του που είχαν αυτή ακριβώς την αντιμετώπιση, να γυρίσουν οι ερ-

γάτες στις πόλεις, να δουλέψουν, να βελτιώσουν το βιοτικό τους επίπεδο, να ξεπεράσουν την περίοδο των θυσιών και να λειτουργήσουν ξανά τα σοβιέτ σαν όργανα εργατικής δημοκρατίας. Με την ελπίδα ότι η απομόνωση θα έσπαγε και η επανάσταση θα απλωνόταν. Μια ελπίδα υπαρκτή, στην δεκαετία του '30 ήρθε νέο κύμα επαναστάσεων, στη Γαλλία, την Ισπανία, την Κίνα.

Δεν ήταν όμως αυτή η επιλογή που επικράτησε. Επικράτησε το στρατόπεδο του Στάλιν, ότι οι εργάτες πρέπει να βάλουν πλάτη, να χτιστεί η οικονομία, ο σοσιαλισμός σε μια μόνο χώρα. Ήταν μια επιλογή που σήμανε ότι η οικονομία σηκώθηκε αλλά η εργατική εξουσία χάθηκε. Και στη θέση της έγινε κυρίαρχη τάξη μια γραφειοκρατία που πήρε τα χαρακτηριστικά συλλογικού καπιταλιστή.

Γι' αυτό τα καθεστώτα μπήκαν σε κρίση όπως όλοι οι καπιταλισμοί. Η κρίση του κρατικού καπιταλισμού δεν είναι διαφορετική από την κρίση του καπιταλισμού στη Δύση. Αντίθετα, η αριστερά που είχε αυταπάτες για τη φύση των καθεστώτων εκεί θεωρούσε ότι η κατάρρευση σημαίνει περίοδο ήττας και βαρύ συντηρητικού χειμώνα.

Το ΣΑΚ, πατώντας στην ανάλυση του Κλιφ, είχε τη δυνατότητα να πει το 1992, ότι η κρίση θα περάσει από την Ανατολή στη Δύση. Αυτό είναι που ζούμε σήμερα. Η κρίση έχει περάσει σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΛΥΜΠΕΡΑΤΟΣ

Θα επιχειρήσω να εξηγήσω γιατί χρειάζεται ένα περιοδικό όπως το ΣΑΚ με την έννοια ότι είναι ένας τρόπος και ένας μηχανισμός για να αναπτύσσεται ένας θεωρητικός διάλογος που θεωρώ ότι είναι εξαιρετικά απαραίτητος σήμερα. Σε διεθνές επίπεδο έχουμε σημαντικές μεταβολές σε αυτό που ονομάζουμε ιμπεριαλιστικές σχέσεις. Η πιο σημαντική ότι γυρίζουμε σε έναν ιμπεριαλισμό της παλιάς μορφής, με εθνικισμούς, με επεμβάσεις, με εξοπλισμούς. Οι αντιθέσεις πχ ανάμεσα στον Τραμπ και την ΕΕ, με την Κίνα, την Ιαπωνία, τη Συρία.

Έχουμε ένα τυπικού χαρακτήρα εθνικισμό στα πλαίσια μιας ιμπεριαλιστικής δομής. Αυτό που λέγαμε πάντα παγκοσμιοποίηση ήταν μια ψευδεπίγραφη ιδεολογική κατασκευή γιατί δεν υπήρχε ποτέ παγκοσμιοποίηση με την έννοια του υπεριμπεριαλισμού όπως κάποτε τον κατήγγειλε ο Λένιν σε σχέση με τις απόψεις του Κάουτσκι. Στην πραγματικότητα δεν έχει ανατραπεί αυτό το καθεστώς της

παγκόσμιας ιμπεριαλιστικής αλυσίδας. Βρισκόμαστε σε μια φάση που ειδικά η Γερμανία αναπτύσσει έναν ακραίο και εντελώς γυμνό αφτιασίδωτο εθνικισμό.

Αυτοί οι εθνικισμοί μας ενδιαφέρουν γιατί οι εθνικισμοί που αναπτύσσονται στις βάσεις των κοινωνιών είναι πάντα συνδεδεμένοι με αυτούς που αναπτύσσονται σε κρατικό επίπεδο. Δεν υπήρξε ποτέ φασιστικού τύπου συμπεριφορά από τη βάση που να μην είχε παραχθεί από την κρατική πολιτική. Δεν έχουμε ξεμπερδέψει με τους φασισμούς σήμερα.

Ένα ακόμα κεφάλαιο είναι τι συμβαίνει στην Ελλάδα με το εργατικό κίνημα. Γιατί εμφανίζονται απονευρωμένα τα νεανικά κινήματα, το εργατικό κίνημα δε μπορεί να προτάξει μια σθεναρή αντίσταση. Αυτός ο ψυχολογισμός που αναπτύσσεται στο εσωτερικό της αριστεράς του τύπου δεν κινητοποιούνται οι μάχες επειδή ψυχικά έχουν υποστεί κρυστάλλους, είναι μπουρδες. Πρέπει να δούμε γιατί η πολυδιάσπαση δεν επιτρέπει

στην εργατική τάξη να εμφανίσει ένα ενιαίο πρόσωπο, μαζικό, μετωπικό. Μπορεί να βοηθήσει πολύ η ιστορία. Πχ να τολμήσω ένα συσχετισμό.

Το '53 έγιναν εκλογές στην Ελλάδα και τις κέρδισε ο Παπάγος με το πλειοψηφικό σύστημα και ήταν απόλυτος μονοκράτορας. Η εκλογή του ήταν μια άνευ προηγουμένου ήττα για την εργατική τάξη. Το κλίμα αντιστράφηκε μέσα σε ενάμιση περίπου χρόνο. Το Φλεβάρη του '54 ανασυστήθηκαν συνδικάτα αριστερής αναφοράς και προοπτικά έδωσε τη δυνατότητα να εμφανιστεί η αριστερά ηγεμονικά στις εκλογές του '56 και του '58.

Η συνομιλία είναι σημαντικό στοιχείο αλλά πρέπει να κατακτηθεί επί τη βάση αναλυμένων, επεξεργασμένων, συγκροτημένων και σαφών επιχειρημάτων. Από αυτή την άποψη έχει μεγάλη σημασία ένα θεωρητικό περιοδικό. Χρειαζόμαστε να προτάξουμε ένα όραμα προσαρμοσμένο στις σημερινές συνθήκες σε σχέση με το τι είδους σοσιαλισμό θέλουμε.

ΛΕΑΝΔΡΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ

Το πέρασμα της κρίσης από την Ανατολή στη Δύση, δεν ήταν μονάχα σε οικονομικό επίπεδο. Στην αρχή, η κατάρρευση του αντίπαλου δέους το 1991 σήμαινε θριαμβολογία, ότι δεν υπάρχει αντίπαλος στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και η προσπάθεια του να αξιοποιήσει αυτό το πλεονέκτημα φαινόταν ότι λειτουργεί. Όταν το '91 γίνεται ο πρώτος πόλεμος του Κόλπου, ο πατήρ Μπους μπορούσε να στήσει συνασπισμό 35 κρατών που έστειλαν στρατό. Στη συνέχεια είχαμε την προσπάθεια του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού για επέκταση προς Ανατολάς, με το ΝΑΤΟ να πιέζει τον παλιό ανταγωνιστή, τη Ρωσία.

Ο πόλεμος στο Αφγανιστάν το 2002, ο πόλεμος στο Ιράκ το 2003, ήταν η συνέχεια. Ο πόλεμος των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή ήθελε να ελέγξει την κάνουλα του πετρελαίου για να το χρησιμοποιεί σαν εκβιασμό απέναντι στους ανταγωνιστές. Κατέστρεψαν χώρες, δημιούργησαν ερήμωση κοινωνική, πολιτική οπισθοδρόμηση. Νίκησε ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός; Όχι. Στα Βαλκάνια ο έλεγχος των ενεργειακών δρόμων οδήγησε σε πολέμους για να επιβάλουν οι ΗΠΑ τους όρους τους στην Ευρώπη και να σπρώξουν τη Ρωσία πιο πίσω. Απέτυχε και αυτή η προσπάθεια, έφτασε σε πολέμους στη Γεωργία το 2008, στην Ουκρανία πιο πρόσφατα.

Κρίση

Η εικόνα δεν είναι ενός ιμπεριαλισμού που επελαύνει, αλλά της κρίσης και της δέξινσης των ανταγωνισμών. Στη Συρία όλοι έχουν επέμβει υποτίθεται για να εξοντώσουν το ισλαμικό κράτος. Η πραγματικότητα είναι ποιος θα προλάβει να πατήσει πόδι στην περιοχή, μικροί και μεγάλοι παίχτες. Δεν ξέρουν πώς θα κάνουν αυτή τη μοιρασιά.

Αντίστοιχα αδιέξοδα αντιμετωπίζει η στροφή των ΗΠΑ στον Ειρηνικό. Έτσι μπορούμε να εξηγήσουμε και την εκλογή Τραμπ. Είναι επιλογή ενός μεγάλου μέρους του αμερικανικού κεφαλαίου ότι τέρμα οι συμβιβασμοί, θα επιβάλλουμε μονομερείς λύσεις. Και αυτό δημιουργεί κινδύνους να τινάξει στον αέρα όλη τη μεταπολεμική τάξη πραγμάτων. Η εικόνα αυτή είναι η διάψευση των θεωριών ότι το τέλος τις ιστορίας σημαίνει τέλος του ιμπεριαλισμού.

Οι διαδικασίες που γέννησαν αυτοί οι ανταγωνισμοί έχουν βγάλει τα μεγαλύτερα κινήματα. Το αντιπολεμικό κίνημα το 2002-03, αυτό που ονόμαζαν “νέα υπερδύναμη” που ριζοσπαστικοποίησε εκατομμύρια εργάτες και νεολαία. Γέννησαν τις επαναστάσεις της αραβικής άνοιξης το 2011, οι αγώνες ενάντια στις επεμβάσεις των ιμπεριαλιστών έφτασαν από τη Βαγδάτη στο Κάιρο και τη Δαμασκό.

Και γέννησαν και μια νέα αριστερά που έδωσε αυτές τις μάχες. Κομμάτι της είναι το περιοδικό μας. Η ελπίδα είναι στους αγώνες των εργατών και σε μια αριστερά που ακολουθεί το παράδειγμα του Λένιν και των Μπολσεβίκων που είπαν ότι η απάντηση στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο είναι η επανάσταση.

KINHMATOΓΡΑΦΟΣ

Wonder Woman - Όταν οι κυρίαρχες ιδέες ντύνονται τον μανδύα του φεμινισμού

Η ταινία «Wonder woman» βρίσκεται ήδη στις αίθουσες και σαρώνει σε εισιτήρια. Αρκετοί κριτικοί κινηματογράφου εκθειάζουν τις φεμινιστικές περγαμηνές της: Γυναίκα υπερ-ήρωας (η πρώην μίς Ισραήλ Γκαλ Γκαντότ), γυναίκα σκηνοθέτης (η Πάτι Τζένιγκς του εξαιρετικού «Monster»), περιπέτεια, γυναικεία ενδυνάμωση και χιούμορ. Η τέλεια συνταγή!

Ωστόσο πίσω από τα χειροκροτήματα, η ταινία αποδεικνύεται φτωχή σε ουσία, στερεοτυπική σε περιεχόμενο και ύπουλη σε σχέση με τα φεμινιστικά της μηνύματα.

Η ιστορία βασίζεται στις περιπέτειες της πριγκίπισσας Ντιάνα της Θεμισκύρας, ενός παραμυθένιου τόπου που κατοικείται από Αμαζόνες απογόνους του Δία και άξιες κατόχους της πολεμικής τέχνης. Το 1918, με τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο σε εξέλιξη, εισβάλλουν στο νησί Γερμανικά στρατεύματα που καταδιώκουν έναν Αμερικανό κατάσκοπο των συμμάχων, ο οποίος έχει ανακαλύψει τα σχέδια των Γερμανών για ένα δολοφονικό αέριο μαζικής εξόντωσης. Πιστεύοντας ότι πρόκειται για υποχθόνιο σχέδιο του θεού του πολέμου, Άρη, η Wonder Woman ζώνεται το μαγικό σπαθί της και ως Νταϊάνα Πρινς εξορμά προς το Λονδίνο για να σώσει τον κόσμο στο πλευρό (φυσικά) των Συμμάχων.

Από κει και πέρα, η ταινία, αν και καλογουρισμένη, επαναλαμβάνει όλα τα χολιγουντιανά κλισέ: Κακοί Γερμανοί, άγριοι Οθωμανοί,

καλοί Βρετανοί, παρανοϊκή επιστήμων με παραμορφωμένο πρόσωπο, καρικατούρες αναμέτρησης του καλού με το κακό και άφθονη ηθικολογία, μέχρι η Wonder Woman να θριαμβεύσει επί του κακού, τελειώνοντας τον πόλεμο, οπότε παραμένει στην υπηρεσία της ανθρωπότητας (και της επόμενης συνέχειας του έπους).

Πληγές

Πέρα όμως από το καλλιτεχνικό επίπεδο, η Wonder Woman άνοιξε και σοβαρότερες πληγές, λόγω της πρωταγωνίστριας. Η Γκαλ Γκαντότ δεν υπήρξε απλά μίς Ισραήλ, δεν είχε μόνο υπηρετήσει στις ένοπλες δυνάμεις του κράτους –μαντρόσκυλο του ιμπεριαλισμού στη Μ.Ανατολή κατά τη διάρκεια της εισβολής στο Λίβανο το 2006.

Το καλοκαίρι του 2014, όταν το Ισραήλ βομβάρδιζε αλύπητα τη Γάζα, η εν λόγω κυρία έσπευσε να κάνει τις πιο πολεμοχαρείς φιλοσιωνιστικές δημόσιες δηλώσεις και να ενθαρρύνει τους συμπατριώτες της στο στρατό που «προστατεύουν τη χώρα από τους τρομοκράτες της Χαμάς». Αυτά είχε να πει για μια πολεμική επιχείρηση που άφησε πίσω της 2100 νεκρούς Παλαιστίνιους (στην πλειοψηφία παιδιά). Εύλογα λοιπόν, η διανομή της ταινίας συνάντησε μπόϊκοτάζ στον Λίβανο και την Τυνησία και την κατακραυγή από το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Οι διαμαρτυρίες είναι δίκαιες.

Ασφαλώς, από τις στήλες της

Εργατικής Αλληλεγγύης έχουμε επανειλημμένα υπερασπιστεί την ανεξαρτησία της τέχνης και ενός καλλιτεχνικού προϊόντος από τις απόψεις των δημιουργών της. Καθένας όμως οφείλει να δει πόσο υποκριτικά στημένη είναι μια παραγωγή που πουλάει φεμινισμό (γιατί ο κόσμος θέλει οι γυναίκες να είναι πιο ορατές-και καλά κάνει), σαν περιτύλιγμα ενός προϊόντος γεμάτου από κλισέ και δυτική προπαγάνδα. Μας θυμίζει επίσης ότι η έννοια της γυναικείας χειραφέτησης δεν μπορεί να είναι ανεξάρτητη από το πολιτικό της περιεχόμενο. Μας αρέσει να βλέπουμε γυναίκες σε ρόλους ισχύος και επιτυχίας αλλά αυτά συμβαίνουν στην οθόνη και την ίδια στιγμή οι πραγματικές γυναίκες σε όλο τον κόσμο υφίστανται σεξιστικές επιθέσεις, ρατσισμό και λιτότητα.

Για την ιστορία, η Wonder Woman υπήρξε πνευματικό παιδί ενός πρωτοποριακού ψυχολόγου και καθηγητή, του Ουίλλιαμ Μόλτον Μάρστον, ο οποίος αναζητούσε ένα θηλυκό αντίδοτο στον σεξισμό της εποχής του και στη στερεοτυπική αντίληψη της σεξουαλικότητας (ο ίδιος υπήρξε ανοιχτά πολυσυντροφικός). Το πώς από τον ουτοπικό ρομαντισμό του δημιουργού της καταλήξαμε στο συγκεκριμένο προϊόν είναι δείγμα της ικανότητας του καπιταλισμού να αφομοιώνει τις επιθυμίες μας και να μας τις ξαναπουλάει σε ιλλουστρασιόν συσκευασία.

Δήμητρα Κυρίλλου

Ο Γουίλιαμ Κέντριτς στην Ακρόπολη

Όσοι ανηφορίζουν τον πεζόδρομο της Διονυσίου Αρεοπαγίτου από τον σταθμό μετρό Ακρόπολη από τις 9 μ.μ. μέχρι τις 1.00 π.μ. βρίσκονται μπροστά σε μια μικρή έκπληξη.

Σε μια σειρά οθόνες προβάλλονται οι σκιές από μια πομπή ανθρώπων που βαδίζουν φορτωμένοι με τις αποσκευές τους κάτω από τους ήχους μιας ορχήστρας από χάλκινα πνευστά. «Μακάβριος χορός» είναι ο τίτλος, δανεισμένος από το μεσαιωνικό ποίημα «Παίξε τον θάνατο ακόμα πιο γλυκά», όμως είναι κοινή διαπίστωση ότι το θέαμα δεν παραπέμπει σε νεκρούς αλλά σε πρόσφυγες, σε ζωντανούς ανθρώπους που πορεύονται προς το άγνωστο. Έτσι μετατρέπεται σε διαχρονικό σύμβολο της εποχής που περνάμε, γεμάτη κρίση, ρευστότητα, πόλεμο και φυγή. Πρόκειται για γνώριμα και αγαπημένα θέματα του Γουίλιαμ Κέντριτς του δημιουργού από τη

Νότια Αφρική, που έχει κατορθώσει να τα μετατρέψει σε καλλιτεχνικά έργα χρησιμοποιώντας διάφορες τεχνικές: Σκίτσα με κάρβουνο, κινούμενα σχέδια, κολάζ, ταινίες, θέατρο και μαριονέτες.

Ο Κέντριτς προέρχεται από οικογένεια λευκών με εβραϊκές ρίζες, που πάλεψε με συνέπεια το apartheid στο πλευρό του Μαντέλα και του Στίβεν Μπίκο. Μετά την κατάρρευση του ρατσιστικού καθεστώτος πέρασε σε έργα που ανακαλούν την ιστορική μνήμη της Νότιας Αφρικής αλλά και τις αντιφάσεις και ανισότητες της περιόδου που ακολούθησε. Είχαμε την ευκαιρία να τον θαυμάσουμε παλιότερα με τα έργα «Η άρνηση του χρόνου» και «Ο Υμνός και η επιτροπή αλήθειας», το τελευταίο σε σχέση με έναν έκπτωτο δυνάστη της εποχής του apartheid που βρίσκεται αντιμέτωπος με τη δικαιοσύνη.

Αντιρατσιστικά φεστιβάλ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Με επιτυχία έγινε στη Θεσσαλονίκη το τριήμερο 20ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ, με πλήθος συζητήσεων, εργαστηρίων και καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων.

Η παρέμβαση της ΚΕΕΡΦΑ και της Εργατικής Αλληλεγγύης άνοιξε τη συζήτηση για τις μάχες του αντιφασιστικού κινήματος, αλλά και το «Πού βαδίζει η Αριστερά σήμερα», καλώντας στην εκδήλωση του περιοδικού Σοσιαλισμός Από τα Κάτω την Πέμπτη 29/6.

Η ΚΕΕΡΦΑ συμμετείχε επίσης στη διοργάνωση του Φεστιβάλ, με συζήτηση με θέμα «Η δίκη της Χρυσής Αυγής και η μάχη ενάντια στην ακροδεξιά στην Ευρώπη». Η **Αλεξάνδρα Πολιτάκη**, πολιτική επιστήμονας και ακτιβίστρια τόνισε ότι δεν υπάρχει ακροδεξιά στροφή στην Ευρώπη αλλά είναι οι πολιτικές των Ευρωπαϊκών κυβερνήσεων απέναντι σε μετανάστες και πρόσφυγες που στρώνουν το δρόμο στην ακροδεξιά.

Ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, δικηγόρος πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής συμπλήρωσε ότι η ΕΕ-φρούριο έχει συνολικά βοηθήσει την ακροδεξιά, αλλά έχει χάσει πολλά στοιχεία όπως στη Γαλλία με την αποτυχία της Λεπέν και στη Βρετανία με την άνοδο του Κόρμπιν. Επισήμανε επίσης ότι για τη δίκη των νεοναζί έχουμε να δούμε το πώς σε αυτή τη μάχη κινητοποιούμαστε και εκτός δικαστηρίου. Τέλος, η **Φύλλια Πολίτη** από την ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης έβαλε την εικόνα των μαχών που έχουν ανοίξει και χρειάζεται να συνεχίσουμε να οργανώνουμε στο πλαίσιο αυτό: η μάχη ενάντια στις ρατσιστικές επιθέσεις στον Ασπρόπυργο, η μάχη ενάντια στο ρατσισμό πλάι-πλάι με την καμπάνια συμπαράστασης στην απεργία των Πακιστανών εργατών στην Κ.Γεωργίου ΑΕ, η μάχη ενάντια στην προβολή των νεοναζί και η νίκη της ΠΟΣΠΕΡΤ στη δικαστική μάχη.

Από την εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ στο Αντιρατσιστικό Θεσσαλονίκης, 23/6

ΒΟΛΟΣ

Αντίστοιχα στο Βόλο η ΚΕΕΡΦΑ είχε παρέμβαση στο διήμερο 11ο αντιρατσιστικό Φεστιβάλ που έγινε στις 23-24 Ιούνη στην Αρχιτεκτονική σχολή. Οργανώνοντας τη συζήτηση «Με τους πρόσφυγες να ζήσουμε μαζί, να αγωνιστούμε μαζί», άνοιξε την κουβέντα για τη μάχη για ανοιχτές πόλεις και για τσάκισμα των νεοναζί.

ΑΘΗΝΑ

Στην Αθήνα το 20ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ θα διεξαχθεί στις 30 Ιουνίου και 1-2 Ιουλίου στο πάρκο Γουδί.

Κάθε βράδυ θα υπάρχουν σκηνές με συναυλίες από μια μεγάλη γκάμα συγκροτημάτων και καλλιτεχνών (από hip hop μέχρι ρεμπέτικα και από μουσικές του Ιράν και του Αφγανιστάν μέχρι ροκ). Παράλληλα στο χώρο του φεστιβάλ θα υπάρχουν εκθέσεις, κουζίνες από δεκάδες μέρη του κόσμου, παιδότοπος κλπ.

Τη δίψα του κόσμου του κινήματος για συζήτηση δείχνει κυρίως ο πλούτος των συζητήσεων που διοργανώνονται στο πλαίσιο του φεστιβάλ: αποικιοκρατία, καταλήψεις και αυτοοργάνωση, φεμινιστικοί αγώνες, πολιτική κρίση, Ευρώπη-φρούριο, αντιστάσεις στα μνημόνια, εργασιακή επισφάλεια, διεθνείς εξελίξεις είναι λίγα μόνο από τα θέματα που θα συζητηθούν φέτος στο πάρκο Γουδί.

Στις 2/7, θα υπάρχει συζήτηση «Από τη δίκη της Χρυσής Αυγής στα πογκρόμ του Ασπρόπυργου: ναζιστική δράση και αντιφασιστικός αγώνας» με ομιλητές τον **Θανάση Καμπαγιάννη**, τον **Τζαβέντ Ασλάμ** και την **Ελευθερία Κουμάντου**.

Info: είσοδος 5 ευρώ τη μέρα ή 10 ευρώ το τριήμερο, ώρα έναρξης συζητήσεων 7μ., ώρα έναρξης συναυλιών 9.30μ. Ο χώρος ανοίγει από τις 6μ.

20 Patras Pride

Δίψα για πολιτική συζήτηση

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε το 2ο Patras Pride στις 23 και 24 του Ιούνη. Η διοργάνωση έλαβε χώρο στον Μόλο της Αγίας Νικολάου, όπου τις δύο μέρες στήθηκαν περίπου 10 ΛΟΑΤΚΙ+ οργανώσεων από όλη την Ελλάδα και αντιρατσιστικών και αντιφασιστικών οργανώσεων, καθώς και LGBTQI+ πρόσφυγες.

Το φετινό θέμα ήταν η διαθεματικότητα, δηλαδή η σύνδεση διαφόρων κινημάτων όπως το κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, το κίνημα ενάντια στην ισλαμοφοβία και το αντισεξιστικό. Ομιλίες πραγματοποιήθηκαν και τις δύο μέρες με θέματα του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος για την παιδοθεσία, την νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου κ.α.

Δυο συζητήσεις τράβηξαν και ενθουσίασαν τον περισσότερο κόσμο. Η μία με τίτλο «Φύλη, φύλο, τάξη» με ομιλητές τον Γιάννο Λεβισιάνο από το City Plaza και την Δήμητρα Κυρίλλου από την LGBTQI+ ANTAPSYA. Ειδικότερα η Δήμητρα Κυρίλλου αναφέρθηκε στην καταγωγή της καταπίεσης στο ίδιο το σύστημα,

μα, αντέκρουσε την θεωρία των προνομίων που απλά κατακερματίζει το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα και στάθηκε στην τεράστια σημασία της ενότητας των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων και των κινημάτων τους. Η δεύτερη συζήτηση ήταν αυτή για την νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου με ομιλήτρια την Άννα Απέργη από το Σωματείο Υποστήριξης Διεμφυλικών, η οποία μίλησε για τις βαρύτερες ελλείψεις και προβλήματα στο νέο νομοσχέδιο που ετοιμάζει η κυβέρνηση για την ταυτότητα φύλου, όπως ο αποκλεισμός ανήλικων και έγγαμων ή το νομικό κενό για την κηδεμονία παιδιών διεμφυλικών γονέων.

Σε πανηγυρικό κλίμα η πορεία του 2ου Patras Pride βάδισε στους δρόμους της πόλης. Ένα πολύχρωμο ποτάμι 1000 ανθρώπων φώναξε συνθήματα ενάντια στο σεξισμό, την ομοφοβία, την τρανσοφοβία, το ρατσισμό και τους φασίστες από την Αγ.Νικολάου ως την Γούναρη και πίσω στον Μόλο κάνοντας στάση σε όλες τις μεγάλες πλατείες του κέντρου. Ανάμεσα στα συνθήματα που ακούστηκαν ήταν «ανοιχτά σχολεία δίχως τρανσοφοβία», «ούτε στην Πάτρα ούτε πουθενά - τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά», «ενάντια στη λιτότητα και το ρατσισμό, τσακίζουμε στο δρόμο μνημόνια, σεξισμό». Στην διαδήλωση εκτός από το πανό του ίδιου του Pride υπήρχαν αυτά του Πολύχρωμου Σχολείου, της Colour Youth, του ΣΥΔ, των Proud Seniors, των οικογενειών Ουράνιο Τόξο, της ΚΕΕΡΦΑ, της Πρωτοβουλίας για το Προσφυγικό, της ΚΑΡ, της ΛΑΕ και της ANTAPSYA.

Τις δύο μέρες του φεστιβάλ δόθηκαν 15 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης και κόπηκαν προσκλήσεις για την γιορτή του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω ενώ πουλήθηκαν και βιβλία του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου τόσο για το έμφυλο ζήτημα αλλά και για την Ρώσικη Επανάσταση, αποδεικνύοντας την δίψα του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος για πολιτική συζήτηση.

Χρήστος Κωστόπουλος

Κάτω τα χέρια απ'το Πάρκο Γουδή

Την Πέμπτη 22 Ιουνίου έγινε συγκέντρωση-κινητοποίηση για το πάρκο Γουδή, ενάντια στις εξαγγελίες Τσίπρα και κυβέρνησης που έχουν γίνει από το Μάρτη σχετικά με το γήπεδο του Παναθηναϊκού. Έχει δημιουργηθεί μια Επιτροπή Αγώνα για τη διάσωση του πάρκου, η οποία συσπειρώνει συλλογικότητες της ευρύτερης περιοχής: όχι μόνο Γουδή αλλά και Αμπελόκηπους, Ζωγράφου κλπ.

Έχουν γίνει πολλές μαζικές συνελεύσεις που οδήγησαν σε αυτή την πρώτη μεγάλη κινητοποίηση. Πραγμα-

τοποιήθηκε και συνάντηση αντιπροσωπείας με τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ Γ.Σταθάκη. Η αντιπροσωπεία απαρτιζόταν από την Επιτροπή Αγώνα, το σωματείο στο νοσοκομείο Αγ. Σάββας και τις συλλογικότητες της περιοχής. Ο Σταθάκης δεν απάντησε στα ερωτήματα που του τέθηκαν σε σχέση με τα σχέδια. Έλεγε αφηρημένα και γενικόλογα ότι θέλει «να σωθεί ο Υμηττός», να μην ανοίξει ζήτημα επαναπροσδιορισμού για το τι είναι βασικό και τι όχι.

Σε σχέση με το γήπεδο είπε ότι «θα γίνουν όλα με βάση τους νόμους και τους θεσμούς, τίποτα δε θα γίνει παράνομα από την κυβέρνηση», αλλά δεν απάντησε σε τίποτα από τα θέματα που θέταμε, για τις αντιδράσεις των κατοίκων κλπ. Είναι ο κεντρικός σχεδιασμός τους στα πλαίσια του 4ου μνημονίου να ιδιωτικοποιηθούν οι δημόσιοι χώροι. Αυτό έχει πυροδοτήσει ένα μεγάλο κίνημα, είναι φοβερό ότι πέσει το πάρκο της Χωροφυλακής ο Δήμος το έδινε σε χρυσαυγίτες και φέτος το έχουμε εμείς για τις κινητοποιήσεις μας.

Κώστας Καταραχιάς

Υπόθεση Φαρμακονήσι Ένοχο το Λιμενικό

Η απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Δωδεκανήσου για το ναυάγιο στο Φαρμακονήσι δικαιώνει το Σύρο πρόσφυγα που κατηγορήθηκε και καταδικάστηκε ως διακινητής, ενώ επιβεβαιώνει τις καταγγελίες των ναυαγών που το 2014 ζητούσαν να αποδοθούν ευθύνες στο Λιμενικό Σώμα.

Συγκεκριμένα ο 21χρονος τότε Σύρος είχε καταδικαστεί σε κάθειρξη 145 ετών ως διακινητής και ως ο μόνος υπεύθυνος για το θάνατο 12 Αφγανών προσφύγων, γυναικών, ανδρών και παιδιών. Σύμφωνα με το Τριμελές Εφετείο Κακουρηγμάτων Δωδεκανήσου που τον δίκασε σε πρώτο βαθμό, ήταν κυβερνήτης της βάρκας την ώρα του ναυαγίου. Η ποινή αυτή ήταν απόλυτα ευθυγραμμισμένη με την αφήγηση της τότε κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και του Υπουργού Ναυτιλίας, Βαρβιτσιώτη: αφενός, μόνι υπαίτιοι των ναυαγίων είναι οι «διακινητές». Αφετέρου, το Λιμενικό προσπαθεί ηρωικά να «σώσει» πρόσφυγες στο Αιγαίο. Σύμφωνα με την απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου στο δεύτερο βαθμό, την ευθύνη φέρει το Λιμενικό, ενώ ο κατηγορούμενος Σύρος ήταν πρόσφυγας που αναζητούσε άσυλο στην Ευρώπη και όχι διακινητής.

Συκοφάντηση

Η υπόθεση Φαρμακονήσι είχε συνοδευτεί με μια εκστρατεία συκοφάντησης και αμφισβήτησης της μαρτυρίας των επιζώντων. Όλοι οι ναυαγοί κατήγγειλαν ότι το Λιμενικό ρυμούλκισε τη βάρκα τους πίσω στην Τουρκία κάνοντας τη να μπάζει ανεξέλεγκτα νερά, ενώ ταυτόχρονα έβριζε και χτυπούσε τους επιβαίνοντες που προσπαθούσαν να σωθούν. Κανένας από τους επιζήσαντες δεν κατηγόρησε ως υπεύθυνο τον 21χρονο Σύρο. Επρόκειτο για μια επιχείρηση παράνομης επαναπροώθησης, την οποία το Λιμενικό ονόμαζε «διάσωση», ενώ επίσημοι φορείς έφτασαν μέχρι το σημείο να πουν ότι οι πρόσφυγες «ήθελαν να πλήξουν την αξιοπιστία του Σώματος»!

Το ναυάγιο ξεσήκωσε από την πρώτη στιγμή ένα κύμα αντιρατσιστικών κινητοποιήσεων με συμμετοχή πολιτικών και συνδικαλιστικών οργανώσεων, κοινότητες μεταναστών και άλλων φορέων. Το Λιμενικό αναγκάστηκε να πραγματοποιήσει έρευνα υπό την επίβλεψη της αρμόδιας ανακρίτριας, στις 6/2/14. Η βυθισμένη στα 73 μέτρα βάρκα έδειχνε πράγματι να έχει υποστεί ρυμούλκηση, καθώς ένα μπροστινό κομμάτι της είχε ξεκολλήσει. Η όποια παραπάνω διερεύνηση για ευθύνες του Λιμενικού ωστόσο μπήκε βιαστικά στο αρχείο από το Ναυτοδικείο Πειραιώς.

Τα θύματα, μαζί με τον ίδιο τον Σύρο που καταδικάστηκε (ένα ακόμη στοιχείο που δείχνει ότι δεν του επιρρίπτουν ευθύνη), έχουν προσφύγει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Η απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου διαμορφώνει νέα δεδομένα για την εξέλιξη της προσφυγής.

Ταυτόχρονα ξαναβγάζει στην επιφάνεια την επιτακτικότητα του αιτήματος που είχε διατυπώσει το κίνημα από την αρχή: «Να τιμωρηθούν οι ένοχοι για το Φαρμακονήσι» (ΕΑ, τ. 1108, 5/2/2014). Αξίζει να θυμηθούμε ότι αμέσως μετά το ναυάγιο, στις 29/1/2014, η Εργατική Αλληλεγγύη έγραφε: «Όσον αφορά στην “αξιοπιστία του Σώματος”, την γνωρίζουμε πολύ καλά: Μόλις πριν από δύο μήνες, την Τρίτη 26 Νοεμβρίου του 2013, δύο λιμενικοί, καταδικάστηκαν σε ποινές κάθειρξης 6 ετών και φυλάκισης 3 ετών με αναστολή και σε στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων από το πενταμελές Ναυτοδικείο Πειραιά για βασανιστήρια τα οποία υπέβαλλαν σε πρόσφυγες.

Συγκεκριμένα, οι λιμενικοί έπνιγαν τα θύματα μέχρι τα όρια της ασφυξίας, με μια μέθοδο γνωστή και ως “στεγνό και υγρό υποβρύχιο”. Ο βασανισμός είχε γίνει ενάντια σε πρόσφυγα στην Χίο και είχε καταγραφεί από την Ομάδα Δικηγόρων για τα Δικαιώματα Προσφύγων και Μεταναστών και την οργάνωση Proasyl.

Σε έκθεση της Proasyl, τον Νοέμβρη του 2013, παρουσιάζονται μέσα από τις μαρτυρίες συνολικά 90 θυμάτων, ανάμεσά τους γυναίκες, εγκυμονούσες και ανήλικοι, οι συστηματικοί βασανισμοί, κακοποιήσεις, ταπεινωτικές συμπεριφορές, ακόμη και ληστείες εις βάρος των προσφύγων.

[...] Το έγκλημα στο Φαρμακονήσι δεν είναι ούτε ατύχημα, ούτε μεμονωμένο περιστατικό».

Α.Φ.

30/1/14, Αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στην Αθήνα μετά το ναυάγιο

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 Cello Cafe (Στ.Καραγεώργη 2) 8μμ Νίκη στον αγώνα των εργαζομένων στους δήμους Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/7 Cello Cafe 8μμ Πού βαδίζει η Γαλλία μετά τις εκλογές; Ομιλήτρια: Μαρία Ντάσιου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ-ΓΚΥΖΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7.30μμ Πόλεμος και επανάσταση Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος
- ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7.30μμ Η “Κόκκινη Αμερική” Ομιλήτρια: Κυριακή Γεωργάκη

ΚΥΨΕΛΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Κοσμικών 7.30μμ 60 χρόνια Ε.Ε. Ομιλητής: Δημήτρης Λυγίζος

ΠΑΤΗΣΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Λα Ροζέ (πλ. Αγ. Νικολάου) 7.30μμ Η πάλη ενάντια στην ομοφοβία Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ Νίκη στον αγώνα των εργαζομένων στους δήμους Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΙΛΙΟΝ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 στις Μηλιάς το Λάζο Νίκη στον αγώνα των εργαζομένων στους δήμους Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου

ΑΙΓΑΛΕΩ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 στέκι (Ρήγα Φερραίου) 7.30μμ Νίκη στον αγώνα των εργαζομένων στους δήμους Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Κρίκος 7μμ Νίκη στον αγώνα των εργαζομένων στους δήμους Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/7 καφέ Κρίκος 7μμ Κράτος και επανάσταση Ομιλήτρια: Σταουρούλα Ψυχογιπούλου

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Τζέγκα 7μμ Νίκη στον αγώνα των εργαζομένων στους δήμους Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/7καφέ Τζέγκα 7μμ Οι εκλογές στη Βρετανία: το σοκ από αριστερά
- ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΟ**
ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Ρογο 7μμ Νίκη στον αγώνα των εργαζομένων στους δήμους Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ 1968 (στοά Θησέως και Αγ.Πάντων) 7μμ Νίκη στον αγώνα των εργαζομένων στους δήμους Ομιλήτρια: Ιλιρίντα Μουσαράϊ
- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/7 καφέ 1968, 7μμ Οι εκλογές στη Βρετανία: το σοκ από αριστερά

ΗΡΑΚΛΕΙΟ (ΒΟΡΕΙΟ)

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ Το ΣΕΚΕ και ο Παντελής Πουλιόπουλος Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΗΡΑΚΛΕΙΟ (ΝΟΤΙΟ)

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Πολύκεντρο 8μμ Η “Κόκκινη Αμερική” Ομιλητής: Κώστας Γκούμας

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 Εργατικό Κέντρο 7μμ Πώς λειτουργούν τα σοβιέτ Ομιλητής: Νίκος Κετσετζής

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 στοά Σαρκά (Α' κτίριο, Β' ορ.) 7μμ Το ΣΕΚΕ και ο Παντελής Πουλιόπουλος Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλου

ΒΟΛΟΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 Θόλος 5μμ Το χρονικό της αντίστασης στα μνημόνια Ομιλητής: Μάνος Voador

ΞΑΝΘΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Φίλοιστρο 7μμ Νίκη στον αγώνα των εργαζομένων στους δήμους Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Κρόκος 7.30μμ Νίκη στον αγώνα των εργαζομένων στους δήμους Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης

ΙΛΙΣΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 εστίες ΦΕΠΑ 8μμ Βιβλιοπαρουσίαση: Η Μόσχα του Λένιν Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΒΥΡΩΝΑΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Υγιεινό με-Νού 7μμ Μπολσεβίκοι, το κόμμα της νίκης Ομιλητής: Χρίστος Αργύρης

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ Μπολσεβίκοι, το κόμμα της νίκης Ομιλητής: Χάρης Παπαδόπουλος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

- ΠΕΜΠΤΗ 29/6 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ Πώς απαντάμε στον κατήφορο του ΣΥΡΙΖΑ; Ομιλητής: Νίκος Φούρλας
- ΠΕΜΠΤΗ 6/7 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ Βιβλιοπαρουσίαση: Κρατικός καπιταλισμός Ομιλητής: Βαγγέλης Καραθάνος

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΒΚΟΣ

- ΠΕΜΠΤΗ 29/6 πλατεία Αυδή 7μμ Νίκη στον αγώνα των εργαζομένων στους δήμους Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης
- ΠΕΜΠΤΗ 6/7 καφέ Τρίπορτο (Παραμυθίας και Αρτεμισίου) 7μμ Οι εκλογές στη Βρετανία: το σοκ από αριστερά

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

- ΠΕΜΠΤΗ 29/6 καφέ Βεσπάκι (Ζίννη 30) 8μμ Κράτος και επανάσταση Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη
- ΠΕΜΠΤΗ 6/7καφέ Βεσπάκι (Ζίννη 30) 8μμ Οι εκλογές στη Βρετανία: το σοκ από αριστερά Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ

- ΠΕΜΠΤΗ 29/6 καφέ Τυφλόμυγα 7.30μμ Νίκη στον αγώνα των εργαζομένων στους δήμους Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

- ΠΕΜΠΤΗ 29/6 καφέ Γκαζόζα 6.30μμ Πού βαδίζει η αριστερά σήμερα; Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΞΕΦΑΡΧΑ

- ΠΕΜΠΤΗ 29/6 καφέ Αλντεμπιράν 8μμ Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση Ομιλητής: Λευτέρης Μπανος

ΓΑΛΑΤΣΙ

- ΠΕΜΠΤΗ 29/6 καφέ ιντερνέτ Αγ.Γλυκερίας 5, 7.30μμ

- 60 χρόνια Ε.Ε. Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

- ΠΕΜΠΤΗ 29/6 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ 50 χρόνια από τον πόλεμο των 6 ημερών Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης

ΜΑΡΟΥΣΙ

- ΠΕΜΠΤΗ 29/6 καφέ Βαβέλ 8μμ Νίκη στον αγώνα των εργαζομένων στους δήμους Ομιλήτρια: Δήμητρα Τζάκου
- ΠΕΜΠΤΗ 6/7 καφέ Βαβέλ 8μμ Πού βαδίζει η αριστερά σήμερα; Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- ΠΕΜΠΤΗ 29/6 ΕΡΤ-ΟΡΕΝ 7.30μμ Νίκη στον αγώνα των εργαζομένων στους δήμους Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη
- ΠΕΜΠΤΗ 6/7 ΕΡΤ-ΟΡΕΝ 7.30μμ Πώς παλεύουμε τον σεξισμό Ομιλήτρια: Μαίρη Γουορντ
- ΠΕΜΠΤΗ 13/7 ΕΡΤ-ΟΡΕΝ 7.30μμ 80 χρόνια από το θάνατο του Αντόνιο Γκράμισ Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΑ

- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30/6 καφέ Σκαντζόχοιρος 8μμ Νίκη στον αγώνα των εργαζομένων στους δήμους Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/7 καφέ Σκαντζόχοιρος 8μμ 80 χρόνια από το θάνατο του Αντόνιο Γκράμισ Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14/7 καφέ Σκαντζόχοιρος 8μμ Κράτος και επανάσταση Ομιλητής: Γιάννης Κωνσταντόπουλος

ΒΡΙΑΝΗΣΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/7 στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ Κράτος και επανάσταση Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος
- ΤΕΤΑΡΤΗ 12/7 στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ Αλλοτρίωση και εκμετάλλευση Ομιλητής: Ορέστης Ηλιάς

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 5/7 Στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ Πώς παλεύουμε τον σεξισμό Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

“Η πολιτική πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την ανατροπή των μνημονίων και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας”

Τ.Ε. ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6 πλατεία Χαλανδρίου 7μμ Ομιλητές: Γιάννης Σηφακάκης, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Θάνος Ανδρίτσος, δημ. Σύμβουλος “Φυσαίει Κόντρα” (Αγ.Παρασκευή), Γιώργος Μαυρομάτης, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ Στη συζήτηση παρεμβαίνουν: Θεοδωρής Πισμισής (πρ. συλλογου εργαζομένων Δήμου Χαλανδρίου), Γιώργος Λιερός (δήμ. Σύμβουλος “Αντίσταση με τους πολίτες του Χαλανδρίου”)

Τ.Ε. ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ-ΝΕΑΣ ΧΑΛΚΗΔΟΝΑΣ-ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗΣ

- ΠΕΜΠΤΗ 29/6 Πνευματικό Κέντρο Μεταμόρφωσης, Πλαστήρα και Γκινোসάτη, 7μμ Ομιλητές: Γιώργος Ράγκος, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Δέσποινα Κουτσούμπα, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Παύλος Αντωνόπουλος, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΤΕ ΒΥΡΩΝΑ-ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ

- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30/6 Λαμπηδόνα 7μμ Ομιλητές: Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Σκούφογλου, Παύλος Αντωνόπουλος

Τ.Ε. ΝΟΤΙΩΝ

- ΣΑΒΒΑΤΟ 8/7 Πλ. Λευκωσίας (Μετρό Αργυροπούλης) 8μμ Ομιλητές: Ταξιάρχης Ευσταθίου, εργ. ΟΤΑ Νίκος Στραβελάκης, οικονομολόγος ΕΚΠΙΑ, Λεάνδρος Μπόλαρης, ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ,

Τ.Ε. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

- ΠΕΜΠΤΗ 29/6 δημαρχείο 7μμ Συνέλευση

Τ.Ε. Β' ΠΕΒΡΑΙΑ

- ΔΕΥΤΕΡΑ 3/7 δημαρχείο Κερατινίου 7μμ Συνέλευση

Εργατικές ομάδες

ΥΓΒΑ

- ΔΕΥΤΕΡΑ 3/7 Αγ. Σάββας 7μμ

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 28/6

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΕΜΠΤΗ 29/6

ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 6.30μμ ΠΑΝΟΡΜΟΥ Μετρό 7μμ ΠΑΓΚΡΑΤΙ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30/6

ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 12.30μεις ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ ΤΑΥΡΟΣ ΗΣΑΠ 6.30μμ ΣΕΠΟΛΙΑ Μετρό 8.30μμ ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου 8μμ ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 7μμ ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός, πλατεία 7μμ ΓΑΛΑΤΣΙ Βεΐκου και Γαλατσίου 7μμ ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια 7μμ ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 7μμ ΠΑΓΚΡΑΤΙ Σιντριβάνι 7μμ ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 7μμ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ μνημείο Παύλου Φύσσα 6.30μμ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 6.30μμ ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 6μμ ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμαντά 6.30μμ ΒΡΙΑΝΗΣΙΑ πλατεία Ανάληψη 6.30μμ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 6.30μμ ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ πεζόδρομος Δεκελίας 6.30μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος “Κελάρι” 7μμ ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάσση 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Μαρτίου & Παπαναστασίου 7μμ ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλαμ Λαμπράκη 7μμ ΚΑΜΑΡΑ Τιμισκλή και Ναυαρίνου 7μμ ΔΥΤΙΚΑ πλατεία Επταλόφου 7μμ ΤΟΥΜΠΑ παρκο Αγίου Θεράποντα 7μμ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 7μμ

ΧΑΝΙΑ πλατεία αγοράς 6.30μμ

ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγέλου 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 1/7

ΚΟΥΚΑΚΙ Γεωργάκη Ολυμπίου 11.30πμ ΘΗΣΕΙΟ Ηρακλειδών 10πμ ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Έβερεστ, πλατεία 11.30πμ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε, 11πμ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μεις ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ ΝΙΚΑΙΑ Σκλαβενίτης (Κονδύλη) 11πμ

ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 11πμ

ΠΑΤΡΑ Κολοκοτρώνη και Ρήγα Φεραίου 10.30πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ

ΧΑΝΙΑ Λαϊκή 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος **Διευθυντής:** Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδές, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί **Γραφεία:** Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια **e-mail:** ergatikoi@gmail.com **τηλ.:** 210 5241001, **fax:** 2105227177 **Διεύθυνση Αλληλογραφίας:** ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα" Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χω-

ρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τειλειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργά-

80 χρόνια πριν, τα μεσάνυχτα της 16ης Ιούνη του 1937, ο Αντρέας Νιν, γενικός γραμματέας του ΡΟ-UM (Εργατικό Κόμμα Μαρξιστικής Ενότητας), έπεφτε θύμα απαγωγής από σταλινικούς έξω από τα γραφεία του κόμματος στη Βαρκελώνη. Θα μεταφερόταν σε μυστική φυλακή στη Μαδρίτη, όπου μετά από μέρες βασανιστηρίων και τις αποτυχημένες προσπάθειες των βασανιστών του να του αποσπάσουν “ομολογία” για σχέσεις με τον Χίτλερ και τη ναζιστική Γερμανία, θα τον δολοφονούσαν.

Η επιχείρηση απαγωγής και δολοφονίας του Νιν ήταν σχεδιασμένη στην ίδια τη σταλινική Ρωσία, και πραγματοποιήθηκε υπό την εποπτεία του Ορλόφ, ενός αξιωματούχου της ρώσικης μυστικής αστυνομίας, σε συνεργασία με το Καταλανικό και Ισπανικό Κομμουνιστικό Κόμμα.

Ο Νιν ήταν ένας από τους ηγέτες της επανάστασης των εργατών κι αγροτών της Ισπανίας ενάντια στο φασισμό. Γεννημένος το Φλεβάρη του 1892, σε ηλικία 21 ετών οργανώνεται στο Σοσιαλιστικό Κόμμα. Το 1919 ο νεαρός Νιν όπως και αμέτρητοι εργάτες σε όλο τον κόσμο εμπνεόμενοι από την επανάσταση του 1917 στη Ρωσία, σπάει τους δεσμούς του με το ρεφορμιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα κι οργανώνεται στη CNT, μια συνδικαλιστική ομοσπονδία με αναρχοσυνδικαλιστική ηγεσία.

Ήταν η περίοδος της ραγδαίας εκβιομηχάνισης της Βαρκελώνης, ενός μεγάλου απεργιακού κύματος και του ριζώματος της CNT στα εργοστάσια της περιοχής. Όταν ο Νιν οργανωνόταν στη CNT, η συνομοσπονδία έφτανε να μετράει ήδη 700.000 μέλη. Αγώνιστες κι αγωνίστριες που έδιναν σκληρές μάχες αλλά αντιμετώπιζαν και μεγάλες επιθέσεις καθώς τα αφεντικά πλήρωναν μπράβους για να δολοφονούν αγωνιστές εργάτες και μαχητές του συνδικάτου. Ο Νιν φτάνει να γίνει γραμματέας της CNT δυο χρόνια αργότερα όταν οι παλιότεροι ηγέτες της είτε βρίσκονταν στις φυλακές είτε είχαν δολοφονηθεί.

Στην επαναστατημένη Ρωσία

Την ίδια χρονιά ο Νιν, έφτασε στη Μόσχα ως αντιπρόσωπος της CNT στην Κόκκινη Συνδικαλιστική Διεθνή. Παρέμεινε εκεί καθώς στην Ισπανία ήταν πλέον καταζητούμενος από τις αρχές. Τα χρόνια που πέρασε στην επαναστατημένη Ρωσία ήταν καθοριστικά. Έγινε μέλος των Μπολσεβίκων, εκλέχτηκε στο σοβιέτ της Μόσχας κι έδρασε από κοινού με τους ηγέτες της επανάστασης. Ήταν τα χρόνια που διαμόρφωσαν την αντίληψή του για την ανάγκη, όχι μόνο της αναντικατάστατης δουλειάς στα συνδικάτα, αλλά και του χτισίματος επαναστατικού πολιτικού κόμματος που θα επιχειρηματολογεί, θα πείθει και θα κερδίζει τους πιο πρωτοπόρους εργάτες στην προοπτική της επαναστατικής αλλαγής της κοινωνίας.

Το 1926 ο Νιν γίνεται κομμάτι της Αριστερής Αντιπολίτευσης μαζί με τον Τρότσκι. Η γραφειοκρατικοποίηση του σοβιετικού καθεστώτος απειλεί τις κατακτήσεις της ρώσικης εργατικής τάξης. Η συστράτευση του με την Αριστερή Αντιπολίτευση τον βάζει στη μαύρη λίστα. Τίθεται σε κατ'οίκον περιορισμό και το 1930 απελαύνεται στην Ισπανία.

Με την επιστροφή του στην Ισπανία ρίχνεται στο χτίσιμο της Κομμουνιστικής Αριστεράς, μιας επαναστατικής οργάνωσης κοντά στις ιδέες του Τρότσκι και της Αριστερής Αντιπολίτευσης.

80 χρόνια από τη δολοφονία του Αντρέα Νιν

Ήταν ο πρόδρομος του ΡΟUM, του κόμματος που έμεινε στην ιστορία για τη δράση του τα χρόνια της επανάστασης στην Ισπανία. Το ΡΟUM θα ιδρυθεί το 1935 – ένα μόλις χρόνο πριν το ξέσπασμα της επανάστασης και ήταν το αποτέλεσμα της ένωσης της Κομμουνιστικής Αριστεράς με το Μπλοκ Εργατών κι Αγροτών (BOC), μιας άλλης κομμουνιστικής οργάνωσης στην Καταλονία.

Ο Νιν ήδη από το 1931 που ένα μαζικό κίνημα σάρωσε τη δικτατορία και τη μοναρχία, εξηγόσε πατώντας στη θεωρία της Διαρκούς Επανάστασης του Τρότσκι, ότι η νεοϊδρυμένη αστική δημοκρατία δεν μπορούσε να ικανοποιήσει τα αιτήματα των εργατών και των αγροτών για κοινωνικές μεταρρυθμίσεις. Μόνο η εργατική τάξη μπορεί να το κάνει με την επαναστατική μετάβαση στο σοσιαλισμό.

Πράγματι αυτό που ακολούθησε μετά την ανατροπή του δικτάτορα Πρίμο ντε Ριβέρα και του βασιλιά Αλφόνσου το '31, ήταν μια περίοδος όξυνσης της ταξικής πάλης - με μεγάλες εργατικές απεργίες και αγροτικές εξεγέρσεις – που κορυφώθηκε το 1936.

Το 1936 το Λαϊκό Μέτωπο – ένας συνασπισμός του Σοσιαλιστικού Κόμματος με το Κομμουνιστικό Κόμμα και άλλα μικρότερα αστικά δημοκρατικά κόμματα – κερδίζει τις εκλογές. Το ΡΟUM παρότι ήταν αντίθετο στην τακτική των Λαϊκών Μετώπων, στήριξε την εκλογή του Λαϊκού Μετώπου ακολούθησε το πραξικόπημα του Φράνκο. Εκατομμύρια εργάτες ρίχτηκαν στη μάχη ενάντια στο φασιστικό πραξικόπημα. Αυτό σήμανε και το ξεκίνημα της επανάστασης. Ταυτόχρονα με τη μάχη ενάντια στους φασίστες, οι εργάτες και οι αγρότες άλλαζαν την ίδια την κοινωνία, παίρνοντας στα χέρια τους γη κι εργοστάσια, λειτουργώντας πόλεις και χωριά από τα κάτω. Στην ελεύθερη Ισπανία η κατά-

σταση της δυαδικής εξουσίας ήταν μια πραγματικότητα. Υπήρχαν ταυτόχρονα οι μηχανισμοί του αστικού κράτους και τα όργανα των εργατών και αγροτών. Το ποιός έχει τη δύναμη ήταν ένα διαρκές μπρα ντε φερ.

Το ΡΟUM ήταν στο κέντρο αυτής της διαδικασίας. Όχι μόνο του.

Η CNT με τους εκατοντάδες χιλιάδες συνδικαλισμένους εργάτες και τα επίσης μαζικά κόμματα τις αριστεράς, το Κομμουνιστικό και το Σοσιαλιστικό Κόμμα, ρίχτηκαν στη μάχη ενάντια στο φασιστικό πραξικόπημα. Με προφανείς αντιφάσεις. Οι ηγεσίες τους συμμετείχαν στα κρατικά όργανα και τα μέλη τους στις κολλεκτίβες και τις πολιτοφυλακές.

Εδραίωση εργατικής εξουσίας

Το ΡΟUM είχε την αντίληψη ότι η επανάσταση πρέπει να συνεχίσει και να ολοκληρωθεί. Που σήμαινε την εδραίωση της εξουσίας των εργατικών συμβουλίων και των κολλεκτίβων σε εργοστάσια και χωράφια και των πολιτοφυλακών που τα υπεράσπιζαν. Την εγκαθίδρυση ουσιαστικά ενός εργατικού κράτους. Για να προχωρήσει αυτό θεωρούσε απαραίτητο το κέρδιμα της CNT σε αυτή την προοπτική ή τουλάχιστον ενός μεγάλου κομματιού της.

Στην εργατική τάξη της Καταλονίας – κι όχι μόνο – η CNT ήταν ένα τεράστιο και καθοριστικό κομμάτι. Το ΡΟUM παρότι αναπτύχθηκε ραγδαία ειδικά τους πρώτους μήνες της επανάστασης – από 10.000 μέλη το καλοκαίρι του '36 φτάνει τα 70.000 το Δεκέμβρη της ίδιας χρονιάς – παρέμεινε μια μειοψηφική δύναμη με τη βασική του παρουσία στην περιοχή της Καταλονίας.

Υπό το φόβο της απομόνωσης ουσιαστικά έγινε το αντίθετο, με το ΡΟUM να προσαρμόζεται στις δεξιές ολισθήσεις της ηγεσίας της CNT. Το ΡΟUM αν και έβαζε σαν στόχο την

επανάσταση και την εργατική εξουσία, ποτέ δεν μπόρεσε να γίνει ένα ομοιογενές κόμμα με ξεκάθαρη πολιτική στρατηγική και τακτική. Η ηγεσία του έγερνε μια προς τ' αριστερά και μια προς τα δεξιά, ανάλογα με τις περιστάσεις.

Η αναρχοσυνδικαλιστική CNT βρέθηκε σύντομα σε αδιέξοδο με την είσοδο στην κυβέρνηση της Καταλονίας το Σεπτέμβρη του 1936 και την κεντρική κυβέρνηση της Μαδρίτης το Νοέμβρη της ίδιας χρονιάς. Το ΡΟUM ακολούθησε τη CNT στην κυβέρνηση της Καταλονίας. Ο Νιν έγινε υπουργός Δικαιοσύνης. Δικαιολογούσε αυτή τη στροφή με το επιχείρημα ότι οι αναφερόμενες στην εργατική τάξη οργανώσεις αποτελούσαν πλειοψηφία στην κυβέρνηση και το ίδιο το οικονομικό της πρόγραμμα ήταν γραμμένο από τον ίδιο τον Νιν και κινούνταν σε σοσιαλιστική κατεύθυνση.

Το πλειοψηφών στην κυβέρνηση Κομμουνιστικό Κόμμα είχε σαν μοτίβο “Πρώτα η νίκη απέναντι στο Φράνκο και μετά βλέπουμε τα υπόλοιπα”. “Αυτή η φόρμουλα είναι λάθος”, απαντούσε ο Νιν. “Αυτή τη στιγμή στην Ισπανία ο πόλεμος και η επανάσταση δεν είναι μόνο αδιαχώριστες έννοιες, αλλά συνώνυμες”. Αυτή η διαφωνία ήταν η ρίζα της σύγκρουσης ανάμεσα στο ΚΚ και στο ΡΟUM. Το ΡΟUM άρχισε να αποκηρύσσεται ως “τροτσκιτοφασίστες” κι ο Νιν ως “πληρωμένος πράκτορας του Χίτλερ”. Μετά από πιέσεις του Οβσεένκο, του Ρώσου πρόξενου στην Καταλονία, ο Νιν διώχτηκε από την καταλανική κυβέρνηση. Ο Οβσεένκο απειλούσε ότι δεν θα σταλεί σοβιετική βοήθεια, αν δεν φύγει ο Νιν. Οι πολιτοφυλακές του ΡΟUM δεν ανεφοδιάζονταν. Η οργάνωση της Μαδρίτης κηρύχτηκε εκτός νόμου.

Η σύγκρουση κορυφώθηκε μετά τις “Μέρες του Μάη”, όπως ονομάστηκαν τα γεγονότα του Μάη του '37 στη Βαρκελώνη. Η απόπειρα κατάληψης - του ελεγχόμενου από αναρχικούς εργάτες - τηλεφωνικού κέντρου της πόλης, από την - ελεγχόμενη από το ΚΚ - αστυνομία, έφερε μια νέα εξέγερση με οδοφράγματα σε όλη την πόλη. Από τη μια πλευρά το σταλινικό ΚΚ, από την άλλη μαζικά εργάτες κι εργάτριες, κυρίαρχα από το ΡΟUM και τη CNT. Η πλάστιγγα έγερνε δραματικά από τη μεριά των δευτέρων.

Χρειάστηκαν τα κατευναστικά καλέσματα των υπουργών της CNT, Ολιβέρ και Μοντενί και το τράβηγμα – για άλλη μια φορά – της ηγεσίας του ΡΟUM σε αυτή τη γραμμή, για να αποσυρθούν οι εξεγερμένοι από τα οδοφράγματα. Μια κίνηση που θα στοίχιζε τα κεφάλια χιλιάδων εξεγερμένων εργατών, αλλά και των ιδίων των κατευναστικών ηγεσιών τους. Στις αρχές του επόμενου μήνα θα λάμβανε χώρα η απαγωγή του Νιν και η δολοφονία του. Τραγική ειρωνία ότι την τέταρτη μέρα της εξέγερσης του Μάη, ο ίδιος ο Νιν πήγε αυτοπροσώπως στα βόρεια της πόλης για να συναντήσει τις οπλισμένες πολιτοφυλακές που ελέγχονταν από το ΡΟUM και να τους ζητήσει να μην προχωρήσουν στο κέντρο της πόλης.

Το ΡΟUM κηρύχθηκε παράνομο και διατάχθηκε η σύλληψη ολόκληρης της ηγεσίας του. Περίπου 4.000 γνωστοί αντιφασίστες φυλακίστηκαν στην Καταλονία μέχρι το τέλος του πολέμου, με την κατηγορία της “τροτσκιτοφασιστικής συνομοσίας”. Οι περισσότεροι ήταν μέλη της CNT.

Το ξήλωμα των κατακτήσεων της επανάστασης στη Βαρκελώνη είχε αρχίσει. Εικοσιένα μήνες μετά θα χανόταν κι ο ίδιος ο πόλεμος με τον Φράνκο.

Αναπτυξιακές Τράπεζες και πράσινα άλογα

Η κυβέρνηση ανακάλυψε ένα νέο παραμύθι. Το όνομά του: Αναπτυξιακή Τράπεζα.

Τι θα κάνει αυτή η τράπεζα -αν γίνει φυσικά ποτέ πραγματικότητα; Θα στηρίξει, μήπως, με δάνεια και κεφάλαια τις επενδύσεις, έτσι ώστε να "βγει η χώρα από την κρίση"; Θα δώσει κάποια ανάσα, ίσως, στις μικρότερες επιχειρήσεις που στενάζουν από την έλλειψη ρευστότητας; Τίποτα απ' όλα αυτά δεν θα κάνει.

Η Αναπτυξιακή Τράπεζα δεν θα είναι μια "κανονική τράπεζα", μια τράπεζα σαν όλες τις άλλες. "Όπως διευκρινίζεται στη σχετική ανακοίνωση", διαβάζουμε στην Καθημερινή, "δεν θα είναι ανταγωνιστική προς το υφιστάμενο τραπεζικό σύστημα...". Τι θα είναι; Ένας "μηχανισμός συνεργασίας" με τους διεθνείς τραπεζικούς θεσμούς. Και ένας "φορέας σχεδιασμού, συντονισμού και προτεραιοποίησης έργων και χρηματοδότησης της ελληνικής οικονομίας...". Με άλλα λόγια ένα "γραφείο" που θα διαμεσολαβεί ανάμεσα στις "πραγματικές τράπεζες" και την "πραγματική οικονομία". Λες και αυτό που εμπόδιζε μέχρι τώρα τις πραγματικές τράπεζες να επενδύσουν στην πραγματική οικονομία ήταν η έλλειψη συντονισμού...

Οι τράπεζες δεν έχουν ούτε τη δυνατότητα, ούτε τη διάθεση να δώσουν έστω και ένα σεντς για την ανάπτυξη. Οι τράπεζες, κατ' αρχήν, παρά τις αλλεπάλληλες ανακεφαλαιοποιήσεις εξακολουθούν να είναι ζόμπι: τα "κόκκινα δάνεια" έχουν ξεπεράσει τα 110 δις ευρώ ενώ οι καταθέσεις ήταν τον περασμένο Μάρτη 128 δις. Με απλά λόγια οι τράπεζες έχουν "επενδύσει" το 90% των χρημάτων των καταθετών σε "κόκκινα δάνεια". Δηλαδή τα έχουν χάσει. Αυτό εξηγεί σε ένα βαθμό και την ακόρεστη δίψα τους για καταθέσεις. Και ταυτόχρονα την πεισματική του άρνηση να χορηγήσουν οποιοδήποτε νέο δάνειο. Η "πιστωτική επέκταση" έχει μόνιμα σχεδόν αρνητικό πρόσημο στην Ελλάδα. Οι τράπεζες, με άλλα λόγια, "ρουφάνε" μόνιμα και σταθερά χρήματα από την κοινωνία. Δεν "δίνουν και παίρνουν". Παίρνουν μόνο.

Αλλά το πρόβλημα είναι μόνο σε ένα βαθμό αντικειμενικό. Γιατί οι ελληνικές τράπεζες δεν είναι ούτε αυτές "κανονικές τράπεζες". Με τις ανακεφαλαιοποιήσεις (και ειδικότερα με την τελευταία) οι τέσσερις μεγάλες "συστημικές" τράπεζες έχουν πέσει στα νύχια κερδοσκοπικών κεφαλαίων, κεφαλαίων που ειδικεύονται στην αγορά χρεοκοπημένων επιχειρήσεων (έναντι πινακίου φακής) τις οποίες αφού "γδύσουν" στη συνέχεια από κάθε αξιοποιήσιμο περιουσιακό στοιχείο τις εγκαταλείπουν στην τύχη τους. Ανάμεσα

τους είναι και διάφορα "ταμεία γύπες" -αυτά που δεν διστάζουν να αρπάζουν ακόμα και την ανθρωπιστική βοήθεια από χώρες που πεθαίνουν από το λιμό, στο όνομα των ομολόγων που έχουν αγοράσει -στο ένα δέκατο, το ένα εκατοστό (ή και ακόμα πιο κάτω) της ονομαστικής τους αξίας, φυσικά.

Μια πρόχειρη αναζήτηση των ονομάτων των σημερινών μεγαλομετόχων των τραπεζών δίνει τα παρακάτω τυπικά αποτελέσματα: **Brookfield Capital Partners Ltd** (Eurobank): ιδιωτική επενδυτική εταιρεία που εξειδικεύεται στην ανακεφαλαιοποίηση απαξιωμένων κεφαλαίων. Η εταιρεία συνηθίζει να εξέρχεται από τις επενδύσεις της σε μια περίοδο από τρία έως επτά χρόνια.

Seth Klarman, διευθύνων σύμβουλος της **Baupost Ltd** (Τράπεζα Πειραιώς). Έχει το παρατσούκλι "ο Τιτάνας των hedge funds". Εξειδικεύεται στο "γδύσιμο περιουσιακών στοιχείων".

Wilbur Louis Ross (Eurobank). Σήμερα υπουργός Εμπορίου στην κυβέρνηση του Τραμπ στις ΗΠΑ. Μέχρι την υπουργοποίησή του ήταν τραπεζίτης με εξειδίκευση στην αναδιάρθρωση χρεοκοπημένων επιχειρήσεων...

Κοράκια

Τα κοράκια αυτά δεν ήρθαν, φυσικά, στην Ελλάδα για να αναπτύξουν την οικονομία. Αυτό που τους "μαγνήτισε" ήταν τα "κόκκινα δάνεια" τα οποία, χάρη στις μνημονιακές ευνοϊκές για τις τράπεζες ρυθμίσεις ελπίζουν να πουλήσουν με σημαντικό κέρδος.

Άλλωστε τα λεφτά που έβαλαν για να αγοράσουν τα πακέτα των μετοχών που κατέχουν σήμερα ήταν (όπως κάνουν πάντα) μηδανικά: με βάσει το τρίτο μνημόνιο η μετοχή της Alpha "πουλήθηκε" το καλοκαίρι του 2015 με έκπτωση 34% σε σχέση με την τότε χρηματιστηριακή της αξία. Της Eurobank με έκπτωση 52%. Της Πειραιώς με 86%. Της Εθνικής με 92%. Ακόμα και ένα μικρό ποσοστό να ανακτήσουν από τα κόκκινα δάνεια οι τράπεζες, κερδισμένοι θα είναι. Μόλις τελειώσει το πάρτι της λεηλασίας και της αρπαγής θα πουλήσουν τις μετοχές τους και θα φύγουν -σε αναζήτηση νέων θηραμάτων.

Με έναν "σωστό συντονισμό" από την Αναπτυξιακή Τράπεζα τα κοράκια αυτά θα μεταμορφωθούν σε λευκά περιστέρια, λέει τώρα η κυβέρνηση. Οι κρουνοί της ρευστότητας θα ανοίξουν διάπλατα. Η οικονομία θα πάρει ξανά μπροστά. Η ανεργία θα αρχίσει να πέφτει. Και η Ελλάδα θα "γυρίσει σε λήδα", όπως έλεγε ο Τσίπρας μετά το τελευταίο Γιούρογκρουπ.

Και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΒΡΕΤΑΝΙΑ Συμμαχία απελπισίας

Έκλεισε τελικά η Τερέζα Μέι τη συμφωνία της με το βορειοϊρλανδικό DUP για να σχηματίσει κυβέρνηση στη Βρετανία. Η συμφωνία αφήνει τη Βρετανία σε μια κατάσταση αβεβαιότητας την οποία κανείς δεν προέβλεπε πριν από μερικούς μήνες.

Όταν η Τερέζα Μέι κήρυξε εκλογές, θεωρούσε ότι θα έδινε τη χαριστική βολή στον Τζέρεμι Κόρμπιν και θα κατάφερνε να συγκεντρώσει μια σαρωτική πλειοψηφία στο Κοινοβούλιο που θα της έλυσε τα χέρια, τόσο με τις διαπραγματεύσεις για το Μπρέξιτ όσο και εσωτερικά. Η συντριβή του Κόρμπιν θα έδινε εκ νέου τη δυνατότητα στη δεξιά πτέρυγα του Εργατικού Κόμματος να αμφισβητήσει την ηγεσία του και να τον διώξει τελικά, όπως προσπάθησε και στο παρελθόν.

Αντί για όλα αυτά, τώρα οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι σε περίπτωση νέων εκλογών το Εργατικό Κόμμα θα κέρδιζε την πλειοψηφία. Ο Κόρμπιν είναι πολύ πιο δημοφιλής από την Μέι και την περασμένη βδομάδα βρέθηκε καλεσμένος στο 5νθήμερο φεστιβάλ του Γκλαστονμπέρι, μίλησε μπροστά σε ένα κοινό δεκάδων χιλιάδων νέων πριν ξεκινήσουν οι συναυλίες και έγινε δεκτός σαν ροκ σταρ.

Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα η Μέι επιλέγει να στηριχθεί σε ό,τι πιο συντηρητικό

και απομονωμένο υπάρχει στο βρετανικό κοινοβούλιο, το DUP. Το DUP είναι ένα κόμμα που στήθηκε στις αρχές της δεκαετίας του '70 σαν απάντηση στη ριζοσπαστικοποίηση του κινήματος στην Ιρλανδία. Οι πιο φανατικοί από τις συμμαχίες των Προτεσταντών με ηγέτη τον Ιάν Πέιτζι θεωρούσαν ότι το επίσημο κόμμα των "Ενωτικών" δεν ήταν αρκετά ρατσιστικό και βίαιο προς την εξεγερμένη καθολική νεολαία και έστησαν το DUP. Ο Πέιτζι έλεγε ότι έπρεπε να μπει ένα φρένο στον αυξανόμενο πληθυσμό των Καθολικών που "γεννοβολάνε σαν κουνέλια και εξαπλώνονται σαν παράσιτα".

Βιτρίνα

Πριν από τις εκλογές η Μέι κατηγορούσε τον Κόρμπιν ότι είναι μαλακός προς την ιρλανδική τρομοκρατία. Πλέον η ίδια βρίσκεται σε συμμαχία με ένα κόμμα που λειτουργήσει σαν βιτρίνα της δεξιάς προτεσταντικής τρομοκρατίας στη Βόρεια Ιρλανδία. Το DUP είναι ενάντια στις εκτρώσεις σε οποιαδήποτε περίπτωση, ενάντια σε κάθε δικαίωμα για τα άτομα LGBT. Στην ηγεσία του δεν κρύβουν την πρωτοκαθεδρία τους οι δημιουργιστές που πιστεύουν πως η γη δημιουργήθηκε πριν από 6000 χρόνια και πως τα απολιθώματα των δεινόσαυρων τα φύτεψε ο Θεός στη Γη για να δοκιμάσει την πί-

στη μας απέναντι στα "ψέματα της εξέλιξης των ειδών".

Το δώρο της Μέι για να εξασφαλίσει τη στήριξη του DUP είναι ένα δισεκατομμύριο λίρες για τη "Βόρεια Ιρλανδία", μόνο για τα δύο πρώτα χρόνια. Μετά, προφανώς, αν αντέξει αυτή η κυβέρνηση θα πρέπει να πέσει κι άλλο μπαξίσι για να συνεχίσει η στήριξη. Μπορεί να φανταστεί κανείς τι σημαίνει ένα δισεκατομμύριο λίρες κάτω από την επίβλεψη των φανατικών του DUP, την ώρα που ο κόσμος βλέπει τι σήμαναν οι περικοπές για τους ανθρώπους που κήκαν ζωντανοί στον πύργο Γκρένφελ.

Στο μεταξύ, και η βρετανική δεξιά κοιτάει με ανησυχία όλες αυτές τις εξελίξεις. Οι "διαπραγματεύσεις" για το Μπρέξιτ εξελίσσονται σε ένα τελεσίγραφο από πλευράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο πρέπει να αποδεχτεί η Βρετανία ή να περιμένει να σκάσει ένα ανοργάνωτο Μπρέξιτ στα χέρια της. Ενώ στην Ιρλανδία, κόστισε δεκαετίες σε προσπάθεια και χρήμα για να βρεθεί μια λύση και να οδηγήσουν στην "ειρήνευση", κρατώντας ισορροπίες ανάμεσα στις δυο πλευρές. Θα χαράμισει όλη αυτή την πορεία η Μέι; Η μόνη εναλλακτική θα ήταν ο Τζέρεμι Κόρμπιν, κάτι που προς το παρόν η άρχουσα τάξη στη Βρετανία δεν θέλει να σκέφτεται.

N.A.

Το Κυπριακό ξανά στην Ελβετία

Με τις μικρότερες προσδοκίες από κάθε άλλη φορά ξεκινάει η Διάσκεψη για το Κυπριακό στο Κραν Μοντάνα της Ελβετίας.

Οι εκπρόσωποι όλων των πλευρών ξεκίνησαν το ταξίδι τους λέγοντας πως δεν περιμένουν καμιά λύση από τη Διάσκεψη. Για ακόμη μια φορά οι προστάτιδες δυνάμεις και οι ιμπεριαλιστές βρίσκονται από πάνω για να ελέγξουν αν η λύση που θα προκύψει θα εξασφαλίζει ότι η Κύπρος θα συνεχίζει να είναι αβύθιστο αεροπλανοφόρο στη Μέση Ανατολή. Οι τελευταίες προσπάθειες στη Γενεύη κατέληξαν σε αποτυχία, καθώς παρότι κάθε φορά οι διαδικασίες ξεκινάνε με μεγάλες προσδοκίες και μεγάλα λόγια, οι διαπραγματεύσεις δεν είναι παρά μια άσκηση εξισορρόπησης συμφερόντων.

Καμιά από τις άρχουσες τάξεις δεν είναι διατεθειμένη να βάλει στην άκρη τα δικά της συμφέροντα, μόνο και μόνο για να υπάρξει “λύση” και επανένωση του νησιού. Ειδικά από την ελληνοκυπριακή πλευρά, αφενός βρίσκεται μπροστά σε προεδρικές εκλογές. Ο Αναστασιάδης και όχι μόνο ενδιαφέρεται περισσότερο να κάνει επίδειξη αδιαλλαξίας και να σερβίρει προεκλογικό “πατριωτισμό”. Αφετέρου η συνεχιζόμενη κρίση και το άπλωμα του πολέμου στη Μέση Ανατολή τους δίνει ελπίδες ότι βρίσκονται εν όψει νέες μοιρασιές (διπλωματικές, στους αγωγούς, στις στρατιωτικές βάσεις) από τις οποίες δεν θέλουν να μείνουν απέξω. Οι προσδοκίες των απλών ανθρώπων και στις δυο πλευρές της Πράσινης Γραμμής για ειρήνη και επανένωση δεν θα βρουν δικαίωση στα θέρετρα της Ελβετίας.

ΓΑΛΛΙΑ Μια “σαρωτική νίκη” που ήδη τρεκλίζει

Τις τελευταίες εβδομάδες πριν από τις κοινοβουλευτικές εκλογές μάς δούλευαν ασταμάτητα ότι ο Μακρόν θα κέρδιζε μια απίστευτη πλειοψηφία χωρίς προηγούμενο φτάνοντας τις 450 έδρες από τις 577. Κανείς δεν ζήτησε συγγνώμη για αυτά τα φουσκωμένα ψέματα, τώρα που ο Μακρόν πήρε μεν την απόλυτη πλειοψηφία αλλά με 308 έδρες. Αντίθετα μάλιστα το ρεσιτάλ ψέματος συνεχίζεται. Ο Μακρόν πλέον σύμφωνα με τα γαλλικά μέσα ενημέρωσης είναι ο θεός Δίας.

Δεν αστειεύμαστε. Ακόμη και όταν η κυβέρνησή του πέρασε την πρώτη μεγάλη κρίση πριν καλά καλά σχηματιστεί, το συμπέρασμα που βγήκε είναι ότι δεν πρόκειται για κρίση αλλά για ευλογία. Τέσσερις από τους υπουργούς του κεντρώου “**Δημοκρατικού Κινήματος**” (MoDem), μεταξύ των οποίων και ο ηγέτης του, **Φρανσουά Μπαϊρού**, σπρώχτηκαν έξω από την κυβέρνηση και στην πράξη έσπασε η συμμαχία μεταξύ της “πλατφόρμας” του Μακρόν και του κόμματος του Μπαϊρού. Ο λόγος της ρήξης ήταν σκάνδαλα χρηματοδότησης που ήρθαν στην επιφάνεια για το MoDem. Για τα γαλλικά ΜΜΕ οι εξελίξεις είναι ένα ακόμη δείγμα ότι ο θεός Δίας, Μακρόν, είναι υπεράνω κομμάτων, κοινοβουλίων και λοιπών θεσμών, και είναι ικανός να επιβάλλει την τάξη και την ηθική από μόνος του ως πρόσωπο.

Όλα αυτά δεν είναι ψέματα που απευθύνονται στο διεθνές κοινό. Στόχος τους είναι να μην αφήσουν να συνειδητοποιήσει μαζικά ο κόσμος στη Γαλλία τι φιάσκο υπήρξε ο δεύτερος γύρος των βουλευτικών εκλογών και το κοινοβούλιο που έχει προκύψει. Πρόκειται για μια εντελώς μη αντιπροσωπευτική συνέλευση. Ψήφισαν μόνο 18 από τα 47 εκατομμύρια των εγγεγραμμένων στους εκλογικούς καταλόγους. Οι πλειοψηφίες που συγκέντρωσε ο Μακρόν στις μονοεδρικές περιφέρειες της χώρας είναι κάλπικες. Η πλειοψηφία του κόσμου δεν είχε διάθεση να πάει στις κάλπες εκεί όπου η έδρα παιζόταν ανάμεσα στη Δεξιά και τον Μακρόν ή το Σοσιαλιστικό Κόμμα και τον Μακρόν.

Ίσως η έδρα που συμπυκνώνει πιο έντονα το γελόιο της διαδικασίας ήταν το 18ο διαμέρισμα του

Παρισιού. Από τη μια ο υποψήφιος της δεξιάς, **Πιέρ-Ιβ Μπουρναζέλ** και από την άλλη η υποψήφια της “Αριστεράς” (του Σοσιαλιστικού Κόμματος), **Μιριάμ ελ-Κομρί**. Η ελ-Κομρί είναι η υπουργός αρχιτέκτονας της αντεργατικής νομοθεσίας που πέρασε η κυβέρνηση του **Ολάντ**. Ο νόμος ελ-Κομρί ελαστικοποίησε ακόμη περισσότερο την αγορά εργασίας, έκανε πιο εύκολες τις απολύσεις, την παραβίαση του 35ωρου και μείωσε τις αποζημιώσεις.

Ο ένας χρόνος μάχης ενάντια σε αυτό το νόμο ήταν που έδωσε το τελικό χτύπημα στον Ολάντ και τον έστειλε στο 4% της δημοφιλίας στις δημοσκοπήσεις. Στις εκλογές του 18ου οι αφίσες του Μπουρναζέλ και της ελ-Κομρί είχαν κάτι κοινό. Και οι δυο είχαν σε περίοπτη θέση: “Με την υποστήριξη του Εμανουέλ Μακρόν”. Ο Μακρόν δεν είχε “δικό” του υποψήφιο στην περιοχή αλλά όπως σε ολόκληρη τη χώρα, όλοι οι καιροσκόποι έτρεξαν να πηδήξουν στο τρένο του Μακρόν ελπίζοντας να μπουν στη Βουλή. Για την ιστορία, η ελ-Κομρί πετάχτηκε έξω από το Κοινοβούλιο, όπως και η τεράστια πλειοψηφία των βουλευτών που στήριζαν μέχρι τώρα τον Ολάντ.

Το Σοσιαλιστικό Κόμμα, ακόμη και με τη βοήθεια που του δίνει το σύστημα των μονοεδρικών, έχει πλέον μόνο 31 έδρες. Με όποια μορφή και να συμμετείχε στις εκλογές το Σοσιαλιστικό Κόμμα από τις αρχές του 20ου αιώνα, ποτέ δεν είχε τόσο λίγους βουλευτές. Η ηγεσία του κόμματος βρίσκεται υπό παραίτηση, χωρίς να υπάρχει κανείς μέχρι στιγμής που να θέλει να αναλάβει και να δώσει κάποια κατεύθυνση. Η κατάντια του Σοσιαλιστικού Κόμματος δεν κρύβεται. Ο πολύς **Μανουέλ Βαλς**, πρωθυπουργός του Ολάντ μέχρι πριν από επτά μήνες και παρά λίγο υποψήφιος του κόμματος για τις προεδρικές εκλογές δήλωσε την περασμένη βδομάδα ότι εγκαταλείπει οριστικά το κόμμα και προσχωρεί στην πλατφόρμα του Μακρόν, αν και εκλέχθηκε ως “ανεξάρτητος”.

Η κρίση στο εσωτερικό των κομμάτων συνεχίζεται και στη Δεξιά. Η κοινοβουλευτική ομάδα της Δεξιάς διασπάστηκε με το καλημέρα στο κοινοβούλιο. Ήδη υπάρχουν οι επίσημοι “Ρεπουμπλικάνοι”

και δίπλα τους οι “Εποικοδομητικοί”, οι οποίοι δηλώνουν ότι είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν τον Μακρόν όποτε τους το ζητήσει. Δίπλα σε αυτούς προσθέτει κανείς και την κρίση που προέκυψε στο MoDem που γρήγορα ήθελε να πιάσει υπουργικές καρέκλες.

Λαϊκή οργή

Σχηματίζεται έτσι η εξής εικόνα: από τη μια μεριά ο Μακρόν εκλέχθηκε πρόεδρος με τη μικρότερη δυνατή πραγματική υποστήριξη, πήρε μια πλειοψηφία στο κοινοβούλιο με τη μικρότερη συμμετοχή στην ιστορία, και από την άλλη στο κοινοβούλιο υπάρχει μια μεγάλη πλειοψηφία που είτε εκλέχθηκε με τη σημαία του Μακρόν είτε με κάποια προσωρινή. Αυτό το τεράστιο χάσμα ανάμεσα στη λαϊκή οργή και τη σύνθεση του κοινοβουλίου είναι που προσπαθούν να κρύψουν οι ιστορίες για τον Μακρόν “Δία”.

Η Αριστερά τελικά σχηματίζει δύο κοινοβουλευτικές ομάδες. Η ανυπότακτη Γαλλία του Μελανσόν έχει 17 έδρες και ο ίδιος ο Μελανσόν κατάφερε και βγήκε βουλευτής με μεγάλη πλειοψηφία. Το Κομμουνιστικό Κόμμα με την ενίσχυση βουλευτών από τις αποικιακές κτήσεις της Γαλλίας σχηματίζει κοινοβουλευτική ομάδα 15 εδρών. Αν έχει κάποια συμβολική σημασία, οι δυο κοινοβουλευτικές ομάδες μαζί ξεπερνούν το Σοσιαλιστικό Κόμμα. Ας θυμηθούμε ότι μέχρι πρόσφατα στις τηλεοράσεις και τις εφημερίδες η γαλλική αριστερά είχε εξαφανιστεί, και όλα θα παίζονταν ανάμεσα στη Δεξιά και τους φασίστες της Λεπέν. Η Λεπέν κατάφερε τελικά να βγει βουλευτίνα αλλά οι οχτώ έδρες που έχουν οι φασίστες δεν τους επιτρέπουν να σχηματίσουν ούτε κοινοβουλευτική ομάδα.

Τα αφεντικά ξέρουν ότι η κατάσταση δεν θα συνεχίσει για πολύ να είναι χαλαρή. Ο **Πιέρ Γκατάζ**, πρόεδρος του γαλλικού συνδέσμου βιομηχάνων, Medef, στάζει χολή για τον Μελανσόν. Είναι άνθρωπος που δοξάζει τον Κάστρο και τον Τσάβες με ιδέες “εξαιρετικά επικίνδυνες. Μπορεί και μιλάει. Έχει μεγάλο ταλέντο στη ρητορική, αλλά να δούμε πού θα καταλήξουν αυτοί που πίστεψαν σε

κάποιον που μιλάει όμορφα, αλλά που οι ιδέες του θα οδηγήσουν σε καταστροφή και ερήμωση τη Γαλλία. Να λέμε την πίτα πίτα. Αυτός ο άνθρωπος δεν έχει παραγάγει ούτε μια ιδέα για το πώς να ανοίξουν δουλειές στη Γαλλία. Ας φτιάξει πρώτα ο Μελανσόν δικιά του επιχείρηση, να δώσει δουλειές και μετά να μιλάει”.

Για τον Μακρόν, ο Γκατάζ λέει ότι οι μεταρρυθμίσεις του δεν είναι πολύ γενναίες, και δηλώνει αισιόδοξος, γιατί σε άλλη περίπτωση, το 2022 θα έχουμε Μελανσόν ενάντια σε Λεπέν στο δεύτερο γύρο. Όταν ρωτούν τον πρόεδρο των βιομηχάνων πού θα έρθει η αντίσταση στο πρόγραμμα του Μακρόν, δίνει μια καθαρή απάντηση: “το πιθανότερο, από τους δρόμους”.

Νίκος Λούντος

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΝΤΑΞΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ Τα επίσημα στοιχεία “καίνε” τους χρυσαυγίτες

Η Μαρία Κουβέλη ξεκίνησε την κατάθεση της στο δικαστήριο κατά την 165η δικάσιμο, στις 26/6, δίνοντας μια σημαντική μαρτυρία για τη συνολική και ποιοτική εικόνα της ρατσιστικής βίας στην Ελλάδα ιδιαίτερα την περίοδο 2011-2013. Η κατάθεση αυτή επιβεβαιώνει το κατηγορητήριο και δίνει την εικόνα της οργανωμένης βίας των νεοναζί.

Η μάρτυρας κλήθηκε στο δικαστήριο με την ιδιότητα της πρώην προέδρου του Συμβουλίου Ένταξης Μεταναστών (ΣΕΜ) της Αθήνας, θέση που είχε αναλάβει ως δημοτική σύμβουλος Αθηνών. Ύπαρξη ενός ΣΕΜ προβλέπεται σε πόλεις που ζουν μεταναστευτικοί πληθυσμοί. Την έρευνα για το ποιες πόλεις έχουν τέτοιους πληθυσμούς έχει διεξάγει το Υπουργείο Εσωτερικών. Στο συμβούλιο συμμετέχουν δημοτικοί σύμβουλοι, εκπρόσωποι οργανωμένων κοινοτήτων (όπως η Ένωση Αφρικανών Γυναικών, το Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών κλπ), εκπρόσωποι οργανώσεων.

Η μάρτυρας κατέθεσε για τους στόχους του ΣΕΜ και τι οδήγησε στην ανάγκη συστηματικής παρακολούθησης της ρατσιστικής βίας: «Κάθε ΣΕΜ έχει ως αντικείμενο να λειτουργήσει ως δίαυλος επικοινωνίας ανάμεσα στους μετανάστες κατοίκους και τη δημοτική Αρχή. Μέσα από τη δράση μας, από το 2011 και μετά, κρίναμε ότι λόγω των πολλών κρούσμάτων ρατσιστικής βίας στο κέντρο, έπρεπε να συμματάσσουμε ως παρατηρητές στο Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας, που ιδρύθηκε το 2011 από την Ύπατη Αρμοστεία και την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ)». Η ΕΕΔΑ είναι «θεσμός της Πολιτείας και λειτουργεί παρά τω πρωθυπουργώ. Έχει συσταθεί με νόμο και εί-

Μάης 2011: Χρυσουγίτικο πογκρόμ κατά μεταναστών. Το Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας συστάθηκε τον Οκτώβριο του ίδιου έτους.

ναί σύμβουλος της κυβέρνησης για νομοσχέδια που αφορούν τα δικαιώματα».

Το Δίκτυο Καταγραφής, σύμφωνα με τη μάρτυρα, συγκεντρώνει καταγγελίες από τα ίδια τα θύματα, με συνέντευξη και συγκεκριμένα ερωτηματολόγια. Τηρεί αρχεία των επιθέσεων και εκπονεί ετήσιες εκθέσεις. Το ΣΕΜ έχει πρόσβαση στα αρχεία αυτά για να μπορεί να παρέμβει υπέρ της θεσμοθέτησης μηχανισμών που θα προστατεύουν τα θύματα.

Η πρώτη ετήσια έκθεση του Δικτύου Καταγραφής 2011-2012, αποτυπώνει ότι «υπήρξαν 154 περιστατικά ρατσιστικής βίας στον ελληνικό χώρο, αλλά επικεντρωμένα στο κέντρο της Αθήνας. Υπάρχει ένα πολύ συγκεκριμένο modus operandi: Βράδυ, οργανωμένες ομάδες, πολύ συγκεκριμένη περιβολή δηλαδή

Η Θέμις Σκορδέλη, που αποκάλεσε στο Δημοτικό Συμβούλιο Αθήνας τους μετανάστες «κατσαρίδες», όπως κατέθεσε η Μ. Κουβέλη, δικάζεται στις 7 Ιουλίου για επίθεση τάγματος εφόδου σε βάρος Αφγανών.

στρατιωτικά, πολύ κοντό μαλλί. Συγκεκριμένος παράνομος οπλισμός όπως σιδηρογροθιές και μαχαίρια. Μηχανάκια. Μερικές φορές και σκυλιά. Οι επιθέσεις είναι σφοδρές και οι σωματικές βλάβες βαριές. Από τις 154 υποθέσεις, μόνο 24 οδηγήθηκαν στην Δικαιοσύνη».

Για να σχηματιστεί αυτή η εικόνα πάρθηκαν «περισσότερες από 154 συνεντεύξεις. 154 εί-

ναί τα κρούσματα που καταγράφηκαν, αλλά τα θύματα ήταν περισσότερα». Επιπλέον «υπάρχουν και άλλα περιστατικά που δεν έχουν καταγραφεί. [...] Χρειάστηκε πολλή δουλειά ακόμη και για να μιλήσουν τα θύματα στο Δίκτυο Καταγραφής. Δεν ήθελαν να πάνε στην αστυνομία από φόβο πώς θα τους αντιμετώπιζε». Επίσης «έχει αποτυπωθεί και η άρνηση στελεχών της ΕΛΑΣ να καταγράψουν περιστατικά. Ο Συνήγορος του Πολίτη έχει κάνει ειδική έκθεση, με έρευνα 16 μηνών, που αφορά στη συμπεριφορά της αστυνομίας σε τέτοια περιστατικά».

Ομάδες εφόδου

Για τη σχέση της Χρυσής Αυγής με τα κρούσματα που έχουν καταγραφεί από το 2011 και μετά η μάρτυρας κατέθεσε: «Έχει καταγραφεί ότι σημαντικό ποσοστό των επιθέσεων έγιναν από τη Χρυσή Αυγή. Οι καταγγέλλοντες έχουν πει ότι είτε ήταν μέλη, είτε φορούσαν διακριτικά της οργάνωσης, είτε φωνάζανε τα αντίστοιχα συνθήματα.

Πολλά θύματα γνώριζαν το θύτη γιατί ήταν γνωστός στην περιοχή σαν μέλος της ΧΑ. Σε 17 με 20 από τις καταγεγραμμένες περιπτώσεις υπήρχε ανοιχτή δήλωση της πολιτικής ταυτότητας των θυτών, ότι είναι η Χρυσή Αυγή. Αυτό που γνωρίζω και έχει καταγραφεί είναι ότι πρώτον υπήρξε μια ένταση των κρουσμάτων από ομάδες εφόδου σε συγκεκριμένες περιοχές μετά τις εκλογές του 2012 και την είσοδο της ΧΑ στη Βουλή και δεύτερον υπήρξε μια πολύ σημαντική μείωση μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα».

Το 2012 με την είσοδο στη Βουλή, τα μέλη της ΧΑ που ήδη συμμετείχαν σε ρατσιστικές οργανωμένες επιθέσεις, θεώρησαν ότι πλέον υπάρχει και νομιμοποίηση στις πράξεις τους, σύμφωνα με τη μάρτυρα. Χαρακτήρισε δε τη μείωση των επιθέσεων «συντεταγμένη οπισθοχώρηση» όπως συντεταγμένη ήταν και η κλιμάκωση, ενώ συνδέει την εν λόγω οπισθοχώρηση με τη δίωξη και τη φυλάκιση των ηγετικών στελεχών.

Εν αναμονή μιας μάρτυρας που φέρνει επίσημα και συντριπτικά στοιχεία, ενώ επιπλέον εκπροσωπεί θεσμούς της Πολιτείας, η υπεράσπιση προσπάθησε να επισκιάσει την κατάθεσή της. Έσπρωξε για ακόμη μια φορά ένα σόου αυτοθυματοποίησης μέσα στο χώρο του Εφετείου, προκαλώντας διακοπή. Συνεχίζει δε στη γραμμή να γίνονται συστηματικά επεισόδια μόνο στο Εφετείο για να επιχειρήσει την επιστροφή της δίκης στον Κορυδαλλό, αλλά η προσπάθεια αυτή δεν θα περάσει.

Η κατάθεση της Μ.Κουβέλη συνεχίζεται στο Εφετείο την 28/6.

Αφροδίτη Φράγκου

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ “Αθέατη εγκληματικότητα”, με τη συμβολή αστυνομικών-κρατικών οργάνων

«**Ο**ι 281 διασταυρωμένες καταγγελίες που καταγράφηκαν σε 16 μήνες με πηγές τα μέσα ενημέρωσης, τις ΜΚΟ, και τον ίδιο τον Συνήγορο του Πολίτη, καταδεικνύουν ότι η βία στους δρόμους με στόχο τον “διαφορετικό”, με βάση την εθνική ή εθνοτική καταγωγή, τη φυλή, το χρώμα, τον σεξουαλικό προσανατολισμό ή το θρήσκευμα, είναι φαινόμενο υπαρκτό και συνεχώς εντεινόμενο.

Οι περιπτώσεις που καταγράφονται στην παρούσα έκθεση αποτελούν την κορυφή του παγόβουνου. Η πλειοψηφία των ρατσιστικών επιθέσεων, για διάφορους λόγους, είτε δεν καταγγέλλεται καθόλου, είτε καταγγέλλεται αλλά δεν καταγράφεται, είτε καταγράφεται αλλά όχι ως ρατσιστική. Η αδράνεια και απροθυμία αστυνομικών, η άρνηση σύλληψης δραστών ή καταγραφής περιστατικών και, από την πλευρά των θυμάτων, ο φόβος είτε της σύλληψης είτε του στιγματισμού και η πεποίθηση ότι δεν πρόκειται να δικαιωθούν, μοιάζουν με συγκοινωνούντα δοχεία. Σε κάθε περίπτωση πρόκειται για κλασική περίπτωση αθέατης εγκληματικότητας, στη μεγάλη έκταση της οποίας φαίνεται να συμβάλλει η στάση και συμπεριφορά αστυνομικών και άλλων κρατικών οργάνων. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε περιοχές στις οποίες κατά τεκμήριο, αλλά και

από τα στοιχεία της παρούσας έρευνας, παρατηρείται ιδιαίτερη έξαρση του φαινομένου, όπως π.χ. σε μεγάλο τμήμα του κέντρου της Αθήνας, τα αστυνομικά τμήματα καταγράφουν στην καλύτερη περίπτωση πολύ μικρό αριθμό περιστατικών όπου αναγνωρίζεται ρατσιστικό κίνητρο. Με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα το αστυνομικό τμήμα Ομονοίας, όπου η υπηρεσία αναφέρει ότι δεν διαθέτει στοιχεία για ύπαρξη περιστατικών ρατσιστικής βίας στην περιοχή ευθύνης της!

Ο Συνήγορος του Πολίτη εκτιμά ότι η δραματική αύξηση του αριθμού των καταγγελιών για ρατσιστικές επιθέσεις αλλά και της κλιμακούμενης έντασης της ασκούμενης βίας, από τον Μάιο του 2012 και μετά, αντανακλά μεταξύ άλλων και τις κοινωνικοπολιτικές εξελίξεις που επέτρεψαν την εκπροσώπηση στο εθνικό Κοινοβούλιο του κόμματος της Χρυσής Αυγής, το οποίο διακρίνεται για τον πρωτοφανή σε οξύτητα και επιθετικότητα εθνικιστικό/ρατσιστικό, ξενοφοβικό και μισαλλόδοξο πολιτικό λόγο».

Από την περιληψη ειδικής έκθεσης «Το φαινόμενο της ρατσιστικής βίας στην Ελλάδα και η αντιμετώπισή του». Η έκθεση αφορά την περίοδο μεταξύ 1/1/2012 και 30/4/2013.

Οι επόμενες δικάσιμοι

Ιούνιος: 28/6 στο Εφετείο, 30/6 στον Κορυδαλλό.
Ιούλιος: 4/7, 6/7, 10/7 και 13/7 στο Εφετείο, 5/7, 11/7, 17/7 και 19/7 στον Κορυδαλλό.